

“ชอ” วรรณกรรมพื้นบ้านล้านนา

รวบรวมผลงาน

บทชอ

สังคม ประเพณีวัฒนธรรม

ศูนย์การเรียนรู้ชอพื้นเมือง พ่อครูอินตา เลาคำ

(สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์)

คำนำ

ขอ เป็นวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนา เป็นบทรำนำร้อยกรองที่มีทำนองต่างๆ ถึง ๑๒ ทำนอง ผู้ที่จะทราบ และเข้าถึงรากเหง้าของขอ นั้นจะต้องผ่านการฝึกฝนมาอย่างยาวนาน และบทขอต่างๆ นั้น สมัยก่อนไม่มีรวบรวมและเก็บไว้ และศิลปินที่เขียนแต่งบทขอไว้ก็ไม่ค่อยได้จัดทำเป็นรูปเล่มหนังสือ ศิลปินที่ออกแสดงขอระดับมืออาชีพนั้นส่วนมากจะขับขอไวยาธตามหลักการ คือขับขอตามการแสดงแต่ละครั้งว่าเกี่ยวกับเรื่องใด ศิลปินคนรุ่นใหม่จึงต้องอาศัยบทขอที่แต่งไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับขอ

กระผมจึงพยายามเก็บรวบรวมบทขอ ที่เป็นผลงานการเขียนให้ลูกศิษย์ได้จัดพิมพ์ เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียน หรือแนวทางการแสดงขับขอมงานต่างๆ อีกอย่างหนึ่งหนังสือขอเล่มนี้กระผมก็เขียนตามภาษาพูดของไทยถิ่นล้านนา (คำเมือง) ในการจัดทำหนังสือนี้อาจจะไม่สมบูรณ์ และผิดพลาดอยู่บ้าง กระผมใคร่ขอท่านผู้รู้ทั้งหลายช่วยวิเคราะห์และติชมด้วย เพื่อเป็นการปรับปรุง แก้ไขในครั้งต่อไป และต้องขอขอบคุณ ลูกศิษย์ทุกคนที่มีส่วนร่วมช่วยให้มีหนังสือขอเล่มนี้ขึ้นมา

(นายอินตา เลาคำ)

สารบัญ

ขอเรื่อง สังฆาร (ทำนองเพลงอื้อ)	๑
ขอเรื่อง วัฒนธรรม (ทำนองบันได).....	๑๒
ขอเรื่อง ขึ้นบ้านใหม่ (ทำนองเพลงอื้อ).....	๑๗
ขอเรื่อง เจริญผืนผ้า (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๒๓
ขอเรื่อง ปฐมนิธิ (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๒๗
ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (ชาย) (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๓๗
ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (หญิง) (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๔๔
ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (ชาย) (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๕๐
ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (หญิง) (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๖๓
ขอสตริงเรื่อง บ้านใหม่.....	๗๕
ขอเรื่อง สมัยเก่า/ใหม่ (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๗๙
ขอเรื่อง กำบ่าเก่าทำนาย (ทำนองจะปุหละม้าย).....	๙๐
ขอเรื่อง สาวปะเก่า(กับ) ปาวสมัย (ทำนองตั้งเจียงใหม่).....	๙๓
ขอเรื่อง เหล้า ๕ เลือด (ทำนองหละม้าย).....	๑๐๔
ขอเรื่อง สุมาคณพิง (ทำนองหละม้าย).....	๑๑๑
ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๑) (ทำนองเพลงอื้อ).....	๑๑๔
ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๒) (ทำนองเพลงอื้อ).....	๑๑๗
ขอเรื่อง ประเพณีล้านนา (ทำนองเพลงอื้อ).....	๑๑๙
ขอเรื่อง ผู้สูงอายุ (ทำนองเพลงอื้อ).....	๑๒๓
ขอเรื่อง พระลอขอลาปอย (ทำนองพระลอ).....	๑๒๖
ขอเรื่อง นักโทษเรือนจำ (ทำนองพระลอ)	๑๒๘

ขอเรื่อง สังหาร^๑

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

(ทำนองเพลงอื้อ)

๑ - ลีบนิ้วขอยกมือสา ผมจะขอมาเล่า เรื่องของคนเฮามนุษย์ เกิดมาสร้างกรรมเวลา	ป็น้องอวอาแก่เฒ่า มากล่าวเรื่องความ เป็นมา ด้อยในโลกโลกา เป็นไปนานาต่างต่าง
๒ - บางฟองเกิดมาแล้วก็ตาย บางฟองก็ตายระหว่าง ยังบ่ตันมีนตำผ่อโลก ฟองเกิดมาได้สี่ห้าวัน	บ่ตันได้เดินได้ย่าง ด้อยในต้อย ในครรร ก็พังมาตายดับขันธ ก็มรณังไปแน่
๓ - ฟองเกิดมายุ้งบ่ตันฮู้หยัง มอกฝึกฮ้องป้อฮ้องแม่ มอกกำลังหน้าฮัก ซำมัจจุราชตวยตัน	อายุบ่ตันได้แก่ ฝึกอย่างสะเล เซซ่า ป้อแม่มาลู้กันฮู้กันกำ พังมาปะหันเข้าใส่

^๑ ขอเรื่อง สังหาร (ทำนองเพลงอื้อ)

- ๔ - พ้องกำลังได้เข้าโรงเรียน
ป้อแม่คอยเอาใจใส่
อุตสำหรับจ้งรถไปส่ง
มันมัจจุราจะมาร
- ฝีกอ่านฝีกเขียนกอไก่อขอไข
ฝากไว้กับครู ประชาบาล
หื้อลูกเขียนฮู้แตกฉาน
ก็มาไล่ตันถึงดี
- ๕ - บางพ้องกำลังหน้าหมดตำใส
มอกฮู้ฮักน้องฮักปี้
กำลังแตกหน้าสาวหน้าบ่าว
อันมัจจุราชราจา
- ถ้าเป็นดอกไม้กำลังจะก็
กำลังสนุก เฮฮา
มอกกำลังเมาหาภู่กะหลา
ก็มาไล่ตันหันใส
- ๖ - บางพ้องกำลังได้สุขได้บ้าน
ย่าแป้นเฮือนยังปอดันไคว
ผัวตายเมียก็ทิ้งให้
กำลังเข้าเนื้อเข้าไค
- กำลังแต่งงานกันใหม่
พึ่งมาตายจาก กันไป
เมียตายผัวก็เสียใจ
ก็ตายจากไปไกลห่าง
- ๗ - บางพ้องกำลังมีลูกกับกัน
กำลังฮักกันเลี้ยงอย่าง
กำลังจะสร้างฐานะ
กำลังฮีเบียหาเงิน
- กำลังเป็นฝาเป็นผัว
จ่วยกันฮีเบีย หาเงิน
บ่าหื้อวัดชวดจวดเขิน
ก็มาล้มหายตายจาก
- ๘ - ลางพ้องกำลังเข้าวัดลงทุน
ฮู้จักทำบุญใส่บาตร
เพื่อนฝูงสหายป็น้อง
เป็นชอบทำบุญสุนทาน
- กินทานทำบุญบ่อชาด
บ่อว่างานปอย งานราม
มาฮ้องว่าสาธุการ
ก็ตายเหมือนกันเป็นแน่
- ๙ - บางรายก็บวชเป็นพระเป็นสงฆ์
บวชแทนบุญคุณป้อแม่
ก็ยังมามรณะภาพ
อยู่ตามอายุไขไผมัน
- ตั้งจิตจำนงเผยแผ่
สวดมนต์แผ่เมต ต้าธรรม
มัจจุราชนั้นมาหัน
ต้องตายเหมือนกันเด็ดขาด

- ๑๐ - อันว่าต่ายฮ้ายต่ายดี
 พ่องก็ต่ายเป็นพยาธิ
 พ่องเป็นอัมพฤกมะพาด
 พ่องไปถูกผีต้ามอย
 ก็แล้วแต่กรรมวิบาก
 พ่องต่ายเป็นไซ้ ไทพอยท์
 ลูกหยากนึ่งหยากเจ็บคางอ้อยๆ
 ไปต่ายบนดอยในป่า
- ๑๑ - พ่องต่ายเป็นหมู่เป็นจุ่ม
 พ่องก็ต่ายเป็นลมบ้า
 พ่องก็ต่ายกันต่ายอยาก
 พ่องก็ต่ายนึ่งต่ายยีน
 เขาว่าต่ายถูกผีห้า
 บ่ออยู่เมื่อวัน เมื่อคืน
 เข้าน้ำบ่อตันได้กลิ่น
 พ่องต่ายเมื่อคืนหลับลวด
- ๑๒ - พ่องต่ายงูต้อดงสก
 พ่องก็เลื้อเอาไปหวด
 ลางพ่องก็ต่ายตกน้ำ
 พ่องไปเมาเหล้าในปอย
 แสนทรมารเจ็บปวด
 พ่องต่ายตกห้วย ตกดอย
 พ่องต่ายเปื้อนเห็ดเปื้อนก่อ
 ปึงล่อยลงน้ำแม่ใหญ่
- ๑๓ - พ่องต่ายถูกตูถูกลอง
 พ่องก็ต่ายปองต่ายไก่อ
 พ่องต่ายหลูเล็ดลงเล็ด
 พ่องต่ายกินเหล้าติดการ
 ถูกของเป็นจามเป็นไส้
 พ่องก็ต่ายกลม ต่ายมาน
 พ่องต่ายเป็นผีเป็นสาร
 พ่องต่ายเป็นสารบ่าระอา
- ๑๔ - พ่องก็กินเหล้าเมาเกิน
 พ่องก็ต่ายตุ๊กต่ายหยาก
 ยามเมื่อมันมีชีวิต
 เมื่อใกล้ว่ามันจะต่าย
 มาต่ายกับสบกับปาก
 ให้ฮ้องเหมือนงัว เหมือนควาย
 มันชอบฆ่าสัตว์ตั้งหลาย
 ดิ้นครางเสียงหน้อยเสียงใหญ่
- ๑๕ - พ่องต่ายถูกหอกถูกลาว
 เจ้าของเป็นมาหันไส้
 ลางพ่องขึ้นดอยล่อยห้วย
 พ่องไปเซาะกินหาปลา
 ไปต่ายขากาเล้าไก่
 ใจหอกปึงปัก ขากา
 ต่ายตกหน้าหินหน้าผา
 มาต่ายตกวังน้ำใหญ่

๑๖ - ฟ่องก็ไปซุดหาแร่หาพลอย
ปาตัวออกมาบ่อได้
บางฟ่องต่ายตกต้นไม้
บางฟ่องต่ายเปือกากิน

ถูกหินดินดอยยวาทปังลงใส่
เลยต่ายชำเหี้ย ในดิน
เอาหัวไปน็อกบ่าหิน
ฟ่องต่ายกับสัตว์ กับสิ่ง

๑๗ - ฟ่องต่ายรถทับรถจน
ก็เลยนอนต่ายเกลือกกลิ้ง
บางฟ่องต่ายกับรถเครื่อง
ต่ายกันตึงตึงตึงจาย

บนท้องถนนทางวิ่ง
บ่อสู้ร้อยราย ปันราย
เป็นข่าวเป็นเรื่องมาหลาย
เขาต่ายด้วยความประมาท

๑๘ - ฟ่องขี่รถปุ่งตกลงเหว
ล่างฟ่องก็ต่ายขำกล้ำอากาศ
ฟ่องก็ต่ายถูกกับระเบิด
ฟ่องโตตร่มลงเครื่องบิน

มันหน้าหวาดเสียวขนาด
ต่ายกับไอโฟน เครื่องบิน
ก็มีบ่อยครึ่งอ้าจิ้น
ร่มเลยบ่อก้างเด็ดขาด

๑๙ - ฟ่องก็ต่ายถูกไฟครอกไฟเผา
ฟ่องก็ต่ายฟ้าผ่าฟ้าฟาด
ฟ่องต่ายเป็นยิงเป็นฆ่า
ฟ่องต่ายย่อนสร้อยคอทอง

อันนี้ก็มาแสนหน้าอะนาถ
เมื่อฝนฟ้าตก คะนอง
ฟ่องต่ายกับเข้ากับของ
ก็มีเหมือนกันตาชเดือน

- ๒๐ - พ้องต่ายหลับลวดเมื่อคืน
พ้องก็ไปต่ายตีอื่น
พ้องต่ายเป็นโรคประสาท
มาต่ายสะหยดสะหยอง
- ร้องเรียกจาไดบ่อตื่น
บ่อตันหันบ้าน หันจอง
โลหิตฉีดขึ้นสมอง
ระเบิดชะหมองตัวเก่า
- ๒๑ - บางพ้องก็มาต่ายกับสุรา
กินจนหน้าดำก่ำเส้า
พ้องกินผงขาวยาฝิ่น
โดยไผบ่อได้จึกจุง
- ตีเขาเรียกกันว่าเหล้า
ปอเสียดับใต้ ใส่พุง
ติดกันเป็นหมู่เป็นฝูง
เซาะโรคมาใส่ตัวเก่า
- ๒๒ - พ้องกินยาบ้ายาเค
แล้งเหม็นๆ ไปซ้ำร้ายเหลือเก่า
กร้ายเป็นชะโมโยโยลัก
ถูกวิสามัญอาญา
- จื่อเสียงปอเหม็นปอเน่า
บ่อมีเงินซื้อ กินยา
ตำรวจไล่ยับเซาะหา
ต่ายอย่างกับหมาจิ้งจอก
- ๒๓ - ลางพ้องก็แขวนคอต่าย
ถูกเป็นจับไปใส่คอก
แควนคอตัวต่ายโตนโหล่น
เลยมัดคอต่ายเป็นผี
- เพราะหนีไปไหนบ่อรอด
เรื่องกำยาบ้า ยาอี
บ่อมีทางป็นทางหนี
เพราะหนีคดียาเถื่อน
- ๒๔ - บางพ้องถูกฆ่าตัดต่อน
เพราะหวังรวยกับยาเถื่อน
พ้องต่ายเพราะไปเล่นจู้
เป็นอุ้มเอาไปนั่งยาง
- ต่ายเหี้ยก้างกองดาชเดือน
เลยเกิดเป็นเรื่อง ดึงวัน
ผิวเป็นมาฮู้มาหัน
เลยต่ายบ่อหันศพซาก
- ๒๕ - ความต่ายคนเฮาตั้งหลาย
พ้องต่ายกับตุ๊กชกกับหยาก
พ้องต่ายกับชองกับทรัพย์
ถูกพวกบ้ากามเฮงชวย
- มันตั้งเป็นไปหลายหลาก
พ้องต่ายกับความ อยากรว
พ้องก็ต่ายกับความสว
ข่มขึ้นแล้วบับคอขว้าง

- ๒๖ - พ้องต่ายกับความหึงหวง
เกิดผาตกรรมผ่าม้าง
เพราะจะทำยังบ่อดิด
ละเมิดศีลข้อกำมา
มีหน้อยมีหลวงนอกบ้าน
เป็นข่าวตัวอย่าง มีมา
ความวิปริตตั้ญหา
เป็นข่าวอาญามาแล้ว
- ๒๗ - บางพ้องถูกกฎวิสา
เลยมาเสียใจตัวเก่า
เมื่อยามจะทำบ่อดิด
พ้องต่ายลงด่าลงแดง
เพราะผิดอาญาท่านเจ้า
เลยกินยาฆ่า มะแลง
เมื่อผิดไปแล้วกินแหง
เพราะเหลือกำพอกำแม่
- ๒๘ - พ้องต่ายถูกฆ่าซ่อมขึ้น
เมื่อลับตำป้อตำแม่
จับไปซ่อมขึ้นแล้วฆ่า
ไ้พวกมนุษย์บ้ากาม
ต่ายบ่อดันเฒ่าตันแก่
ก็ถูกไ้พวก บ้ากาม
โดยบ่อดิดความเก่งข้าม
พวกอันตะพาลหินชาติ
- ๒๙ - พ้องต่ายกล้างหลวงกล้างหลาย
บุกยิงกล้างลี้กล้างกาด
พ้องก็ต่ายกล้างงานวัด
พ้องต่ายชำห้องทำงาน
เพราะถูกมือปืนอุกอาจ
บ่อด่านเมื่อคืน เมื่อวัน
พ้องต่ายเหี้ยหน้าโรงหนัง
พ้องต่ายเกาะทรายกล้างหาด
- ๓๐ - พ้องก็มาต่ายยามเมื่อเข้านอน
พ้องต่ายเมื่อจำเข้าใส่ปาก
พ้องต่ายเมื่อยังกล่อมจู้
พ้องต่ายชำบนหลังควาย
หลับม่วนสบายชะนาด
พ้องต่ายเมื่ออาบน้ำ สีไค
เลื้อผ้าปอเหี้ยสุนหาย
พ้องถูกยิงต่ายกล้างไฮ่
- ๓๑ - พ้องก็โดนไฟฟ้าดูดต่าย
พ้องเป็นคนงานเข้าใหม่
เลยถูกเครื่องยนต์ปั๊ดฟาด
लगพ้องนั่งอยู่บ่อดาย
เอาตัวไปปานเข้าใส่
บ่อดู๊ดอัน ตะราย
จันคอปั๊ดขาดสุนหาย
ถูกแก๊สระเบิดเข้าใส่

- ๓๒ - บางฟ่องเสียใจตัวเอ็ง
ผู้ข่าวว่าสอบบ่ได้
เอาเจือกมัดคอดิดซื้อ
โทฆวาสนาตัวเอ็ง
เพราะว่าผิดหวังสอบไล่
เลยมาน้อยใจ ตัวเอ็ง
หย่อนแข้งลงมาโด่งเต่ง
มันคอตายดีกว่า
- ๓๓ - บางฟ่องฮักกันแปงกัน
เลยถูกตัดบันพันฝ่า
เพราะว่าความฮักกันล้ำ
ดีมยาพิษเข้าไป
ป้อแม่เป็นจ้งเป็นด่า
บ่อจ่างจะเยี้ยะ จาใด
ก็เลยมาตัดสินใจ
มาต่ายก้องกันตึงกู๋
- ๓๔ - ฟ่องถูกระเบิดกล้างงาน
เขาต่ายโดยบ่อตันฮู้
ฟ่องก็แชนชาดชาด
ต่ายโดยความบ่อเต็มใจ
มาต่ายก้องกันเป้นหมู่
บ่อจ่างจะหลีก ต่างใด
โลहितเรื่อราดอาบไหล
สุดแสนอาลัยเสียงอย่าง
- ๓๕ - ฟ่องผิดใจกันหน้อยเดียว
หันแต่ได้เงินเสียอย่าง
ความต่ายมันมีค่อยทิด
บ่อนับพระสงฆ์องค์จี้
กับพวกมือปิ่นฮับจ้าง
บ่าแยงคนฮ้าย คนดี
ไผบ่อต้องคิดหลบหนี
บ่าถ้าคิดหนีเว้นแ่ว

- ๓๖ - บ่อว่ามหาเศรษฐี
เขาตึงบ่อเว้นบ่อแ่ว
จดหมายหื้อญาติไปไถ่
ถ้าญาติส่งเงินบ่อตัน
- ๓๗ - ฟ่องถูกขังคอกมาเเมน
บ่อมีกำหนดขีดชั้น
แสนทรมารยังล้ำ
บางฟ่องก็ถูกขังรวม
- ๓๘ - บางคนปัญญาโหดเขลา
จุไปเป็นข้าเป็นทาส
มนุษย์เหมือนกันแต่แท้
เพราะตัวกิเลสตัณหา
- ๓๙ - ฟ่องเจอหอดูหมอดผี
บ่ออุบาปบุญคุณโทษ
ป้อแม่ผู้บังเกิดเกล้า
ลูกทรพีใจแข็ง
- ๔๐ - ฟ่องตายเมื่อน้ำนองหลวง
ร้องไห้หาป้อหาแม่
น้ำไหลเข้าดังเข้าปาก
ผ้าเสื้อเข้ามาจ่องหวน
- ๔๑ - ความตายมันธรรมดา
ฟ่องก็ไปเขาจะสมสู่
บ่าเม็นก็ลื่นเป็นผ้า
ผอมเหลือก่าดูกับหนัง
- ลูกหลานผู้ดีเฒ่าแก่
จับไปขังทอ ระमार
เรียกเงินเอาตามต่องการ
เขาย่อมสังหารฆ่าขวาง
- ฟ่องก็ถูกขังระหว่าง
เพราะบ่อได้ตัด สิ้นความ
ขาดเสรีภาพหละหลวม
กับอันตะพาลร้ายกาจ
- มาเสียผู้คนฉลาด
ทำงานบ่อมี เวลา
บังคับเหมือนหมูเหมือนหมา
บ่ออุบาปบุญคุณโทษ
- เพราะหวังลาภผลประโยชน์
ฆ่าแพวลูกฮัก เมียแปง
ฮักเฮาเหมือนแก้วเหมือนแสง
ฆ่าได้กระทั่งป้อแม่
- บีดไหลไปเหี้ยแต่แหล่
บ่อมีดีเกาะ กำบัน
ผ่อหาไฟตึงบ่อหัน
มาตายตวยกันเป็นหมู่
- มนุษย์เกิดมาบ่อว่าลุงว่าปู่
บ่าเลือกผิวไผ เมียมัน
หน้าก็ออกตุ่มออกปาน
เป็นโรคเพียงดำมันหุบ

- ๔๒ - บางคนออกตุ้มออกต่ำ
ผ่อหน้าอย่างผิวปาซุด
กลางพ่องเป็นแผลตุ้มสูง
บางพ่องนอนไห้นอนคราง
- ๔๓ - บางพ่องเชื้อราลงแฉว
บางพ่องผมหั่นเป็นหมวด
พ่องเกิดเป็นแผลหะหวาก
บีดก็เปื้อนฮ้อนเปื้อนเย็น
- ๔๔ - โรคดีหมอยาป่าหาย
ไขชอบสำสอนทางเพศ
หันแต่สาวหน้อยจืดรีด
สุดแล้วแต่กรรมเวรชวย
- ๔๕ - เป็นไปแล้วบ่อมียาฮักษา
เกิดเป็นมนุษย์ลุ่มไต้
คนตายก็ยอมป็นตุ๊กซ์
หมั่นเข้าหาพระหาธรรม
- ๔๖ - กำสอนองค์ศาสดา
เวรๆกรรมๆติดตามตวยฮอด
กรรมไล่ติดตามตัวเก่า
อย่าได้หุหนาตำมัว
- ๔๗ - คนเฮาอยู่เปื้อนช้ายกรรม
ตีเฮาได้ทำมาก่อน
ทำกรรมชั่วก็ไปนรก
กุสราธรรมมัง
- ตีนมือแข่งขาอย่างกับชี้ตุ้ด
นอนดูตักินเข้า(ข้าว) สายยาง
หมอจันบ่อบอกล้ำหยุกล้ำก้า
แสนทรมารเจ็บปวด
- หลุต้องชี้แหลวไหลอยู่จวดจวด
พ่องปวดเข้าตุก เข้าเอ็น
อยู่ใกล้ป้อสาบป้อเหม็น
เป็นไปส๊ะปะส๊ะเป็ด
- มันฆ่าคนตายมาทั่วประเทศ
ระวังโรคเอดส์ เสงชวย
ปะใส่ตัวปี้ดงามสวย
ไผจะไปตuhn เข้าใส่
- เดวะดาก็จ่วยบ่อได้
อย่าได้หนีใกล้ ศีลธรรม
คนอยู่ก็ยอมใจกรรม
จะถึงนิพานสุดยอด
- ทรงเตชะนาไขบอก
ไผอย่าได้ต้อด เมามัว
มันเปรียบเหมือนเงาตามตัว
หมั่นนึกถึงตัวเฮาพ่อง
- ดีมันติดพันวันจ่อง
มันเลยไล่จ่อง ตวยตัน
สร้างกรรมดีก็ไปสวรรค์
เป็นไปตามกรรมวิบาก

๔๘ - กรรมมนาวัตติโลกั
มันจะติดตวยทุกจำด
นรทสวรศมีแต่
อนิจจังวะตะสังขาร

ผู้ใดสร้างกรรมทำบาป
ดีเสียได้สร้าง ทำมา
ถึงผ่อบอหันด้วยตำ
ชีวิตเกิดมาบ่อเตียง

๔๙ - สังขารเป้นอนิจจา
บ่อมีอะหยังคงเทียง
มะระณะปะริโยสาน์
ถ้าธาคูลมธาคูไฟสลาย

เขามีกำยาเบนเปียง
เกิดขึ้นตั้งอยู่ ดับไป
มีเกิดมันต้องมีตาย
ร่างกายก็หมดสภาพ

๕๐ - ขอกราบยอมมือขึ้นสา
และท่านดีเป้นเจ้าภาพ
ท่านทำจิตอันประเสริฐ
ขอให้อกุศลบุญदान

ดังเตวะดานาคาธิราช
ดีได้กิดกิ่น ดาตาน
ขอยกมือสาธุการ
จูงได้มานำไปรอด

๕๑ - สะปะวัจจะเปตาน์
นำเอาวิญญานไปรอด
กายเป้นเข้าต๊ิบน้ำต๊ิบ
ได้เตรียมสะปะของตาน

ของกิ่นของตานจูงได้ไปจอด
ยอดมหานะ ระปาร
จู้เยื่องตังสิบประการ
มีครบทุกอันหลายหลาก

- ๕๒ - ตานตึงเครื่องย่องของฉันท
ความตึงใจของท่านเจ้าภาพ
ตานแผวเครื่องภาชนะ
ตานแผวเหือนหน้อยหลังงาม
- ๕๓ - มีตึงสะลิตี้นอน
เลื้อผ้าเกยหมู่เกยย่อง
อันของจำเป็นตึงใจ
มีตึงแขนสั้นแขนยาว
- ๕๔ - พร้อมตึงมีดโกกครกเซียง
หม้อหนึ่งแก่งตึงของใจ
มีพร้อมตึงถ้วยและถาด
หม้อหนึ่งไหเข้าเต้าโล
- ๕๕ - น้ำครุ่นน้ำโป้ถึง
แต่อย่างบึงปล้ำบึงเซียด
กระป๋น้ำปล้ำดาไว้
ซีอัวขวดขาวขวดแดง
- ๕๖ - ตานแผวพัลลภทิว
ตึงบ่อหื้อหวิดหื้อขาด
ของตานสิงโภาชนะ
กระตักน้ำฮ้อนน้ำเย็น
- ๕๗ - ยามเมื่อได้กินได้ตาน
ขอหื้อของตานทุกสิ่ง
จึกนำเอาท่านไปเกิด
กับกร้ายเป็นเฮือสเปาคำ
- ของใจประจำวันมีมาก
ซื้อเอามาเป็น ของตาน
ตานแผวเคหะสถาน
ไว้เป็นวิมานพักผ่อน
- ตึงมุ้งตึงหมอนผ้าตุ้มผ้าตึง
เก็บจ้องกระจ๊ก แยกเงา
เลื้อใหม่สี่ลายสีขา
แล้วแต่เลือกเอามาใส่
- เจ้าภาพได้เกียมมาไว้
ซื้อใส่แผวเต้า ฮางโล
จ้อนปากซื้อใส่หลายไหล
ปิ่นโตและก้าน้ำเดือด
- ถึงเปลก้อยกวางไม้กานหาบเปียด
ใส่แผวหอมขาว หอมแดง
ของตึงใจใส่คั่วใส่แกง
เครื่องปรุงใส่ใส่ใส่ใส่
- จอบแบนภาพสี่ขาวใส่สะอาด
กระตักน้ำฮ้อน น้ำเย็น
สัปะล้นของจำเป็น
ล้นของจำเป็นทุกสิ่ง
- จิตใจเบิกบานล้ำยิ่ง
ขึ้นถึงจันนี้ ปานัง
เมื่องบนจันสรวงสวรรค์
นำไปนิพานจันเลิศ

ขอเรื่อง วัฒนธรรม^๒

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

(ทำนองบ้านฝ้าย)

- ๑,   ลิบนิ้วขอยกมือขอ(ซ้ำ)
          ท่านนักปราชญ์เกจิอาจารย์
          คุณลุงคุณป้าทุกท่านมาฟัง
          เพราะสังคมป่าเถื่อนมีมากเหลือหลาย
          (สร้อย) ..เอ้อ เออ เอ้อ เออ เออ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ้อ เอ้อ...
 ก่อนดีจะขอจะขอไหว้กราบ
 ป้อน้อยป้อนานคนฟังตั้งหมู่
 จา รีดตึงามมันกำลังจะเสื่อม
 สิ่งอันตรายกำลังจะเกิด
- ๒,   สมัยเวอวายเวปดีทคอม (ซ้ำ)
          คนสมัยนี้ปากันหลงนิยม
          หน้ามีด้ามัวบ่คิดหน้าคิดหลัง
          เดินตางไปหน้าบ่พอหัวแม่ตีน
          (สร้อย).....
 วยรุ่นทดลองใจเทคโนโลยี
 มันเป้นดาบสองคมมีทั้งดีและชั่ว
 ลืมวัฒนธรรมของดีล้ำค่า
 จะบ่กคิดตกขี้ดินย่ำใส่ดินตัวเก่า

^๒ ขอเรื่อง วัฒนธรรม (ทำนองบ้านฝ้าย)

- ๓, จารีตและวัฒนธรรม (ซ้ำ) ของเก่าโบราณควรสืบสานไว้พ้อง
ป้อเฒ่าแม่เฒ่าได้สืบทอดกันมา เป็นภูมิปัญญาของคนปะเก่า
เขาเป็นลูกเต้าจ๋วยเฝ้าฝ่อกอย อย่าลืมหีตฮอยของดีท้องถิ่น
บ่หื้อไผดูหมิ่นดูถูกดูแควน จ๋วยกันหวงแหนสืบสวาวเงื่อน
(สร้อย).....
- ๔, ภาษากำอู้คนเมือง (ซ้ำ) มันแสนรุ่งเรืองไผ่ได้ดูหมิ่น
อย่างคนเมืองว่าสิ้นภาคกลางว่าผ้าถุง เขาว่ากระบุงเฮว่าก้วยว่าเปี้ยด
ถ้าเฮว่าใคร่เกียดเฮว่าโมโห เขาว่าผอมโซเฮว่าผอมกากตาก
ถ้าเฮว่าปากเฮว่าทักพี ภาษาฮูเฮมีสืบเจ่นป้อฮู้แม่เฒ่า
(สร้อย).....
- ๕, คนตะกอนเป็นมีความผูกพัน(ซ้ำ) ก็นยังล้ำๆเป็นเอาปั้นเอาแบ่ง
เป็นบ่ได้แล้งน้ำจิตน้ำใจ เจ็บป่วยบ่สบายเป็นก็ไปเยี่ยมผ่อ
ฮักกันสานต่อถะนิถนอม เป็นเอื้ออาทรบ่มีข้อข้องุ่น
อยู่กันอบอุ่นจ๋วยเหลือเผื่อกัน เป็นวัฒนธรรมอยู่กันรวมกลุ่ม
(สร้อย).....
- ๖, เป็นจ๋วยกันตังงานหนักงานเบา(ซ้ำ) คนเมืองบ้านเฮน้ำไหลใจซื่อ
งานด้านฝีมือจ่างไปจ่างแป้ง สานข้าวสานแคนสานก้วยสานเปี้ยด
มีความระเอียดเรื่องหัตกรรม จารีตความงามของดีล้ำค่า
สืบทอดกันมาชั่วลูกชั่วหลาน แป้งหยั่งกึ่งามภูมิปัญญาปะเก่า
(สร้อย).....
- ๗, หมูแม่ญิงบ่ใจธรรมดา(ซ้ำ) คนปะเก่าล้าหนาเป็นต่อผ้าตอฮูก
มันเป็นหลักสูตรคนเฒ่าโบราณ กร้ายเป็นผลงานสินค้าโอท็อป
เขาเอาต่อยอดเป็นผ้าไหมไทยแลน เมืองนอกต่างแดนสั่งเป็นออเดอร์
บ่ใจโอเว่ผ้าชิ้นดินจ๊ก เป็นมรดกล้านนาปะเก่า
(สร้อย).....

- ๘,   วัฒนธรรมการนุ่งการไบ (ข้า)
          เสื้อแขนสามส่วนขึ้นต่อตีนจึก
          ป้อจำป้อจายใส่เตี๋ยวสะดอ
          คนหนุ่มคนเฒ่าใส่เสื้อดำกางเฮง
                        (สร้อย).....

๙,   คนตะกอนสมัยโบราณ (ข้า)
          ละอ่อนยุคใหม่ปากันห่างเหิน
          ผิดจากระบอบจารีตดั้งาม
          ลืมนคนเฒ่าแก่บ่นับถือผีสง
                        (สร้อย).....

๑๐,   สมัยเก่ากว่าเขาจะแต่งงาน(ข้า)
          ถามคนเฒ่าแก่เป็นหันดีหันงาม
          เป็นปีเปิ่นแล้งกว่าจะแต่งอยู่กัน
          เป็นสาวเป็นแซ่ปมีปั้วมีแมง
                        (สร้อย).....

๑๑,   วัฒนธรรมของเก่าเขามี (ข้า)
          ถึงอยู่คนละเมืองก็ไปเยี่ยมหากัน
          ความสุขสุดยอดจินมาปสำไ
          ป็น้องป้อมแม่บ่ละทิ้งกัน
                        (สร้อย).....

๑๒,   ถึงหน้านาเป็นก็ไปทำนา (ข้า)
          ลองเหมืองตีฝายเป็นก็ไปช่วยกัน
          ตั้งเฒ่าตั้งหนุ่มสามัคคีธรรม
          แจ้งมาก็แบกเอาเผื่อเอาไ
                        (สร้อย).....

แม่ญิงดังหลายเป็นใส่ขันต่วง
สายเดี่ยวเกาะอกเป็นบ่อเอามาใส่
ผ้าเย็บปักถักร้อยสับหมักบนเข้า
ตัววันเย็นๆ จูงควายมัดไต้

วัฒนธรรมถือเป็นเรื่องใหญ่
ปากันหลงเดินด้วยคนเมืองนอก
บางคนเอากันบ่ถามป้อถามแม่
อยู่สามวันเจ็ดวันเลิกละกันง่ายง่าย

ศึกษาใจกันหือมันแน่วแน่
บได้กินก่อนตานบหือมานก่อนแต่
เป็นสาวแม่ญิงเจ้ากำป้อมแม่
ก่อยผ่องก่อยแยงกล้วนมหินติดแปด

อีกสามัคคีกับหมู่กับเพื่อน
มีความผูกพันร่วมกันตลอด
เป็นสังคมน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
คือวัฒนธรรมกับความเพียรอยู่

เงินปิดตูปิดตาเป็นอยู่ยากยิ่งง่าย
เอามื้อเอารวันร่วมกันเป็นกลุ่ม
มีแต่ผูกพันม่มีการแตกแยก
หมู่แม่ญิงดังหลายทำกับเข้าไปส่ง

- ๑๓, เมื่อยามมีกินมีตาดน (ข้า)
กินม่วนตานม่วนสุขสรรค์หรรษา
จาวัดจาวบ้านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว
งานน้อยงานใหญ่เอากันเป็นกัน
(สร้อย).....

๑๔, สมัยเพชบุรีคุดคอม (ข้า)
เอาผิวเอาเมียปู้จักใส่ผี
ปากันลบหลู่ของเก่าโบราณ
ปากันแหกคอกนอกประเพณี
(สร้อย).....

๑๕, จาริตีตฮอยโบราณ (ข้า)
พึ่งป้อเฒ่าแม่ม่อนจี่จ่องบ่องตาง
ก่อนมันจะเตือตร้อนมาจ่วยกันแก้ไข
คนต่างประเทศจะบ่ได้ดูแควน
(สร้อย).....

๑๖, ศิลปะของดีเดิมเดิม (ข้า)
หื้อหมู่ลูกเต้าเขาได้ศึกษา
สล้อซึ้งดนตรีฟ้อนดาบฟ้อนเจิง
ของดีจาวบ้านเฮามีมากมาย
(สร้อย).....

๑๗, ขอขอบคุณไทยแอร์เอเชีย (ข้า)
ร่วมจิตร่วมใจกระทรวงวัฒนธรรม
สังคมเหล่าแหลกแหกประเพณี
วรรณกรรมศาสตร์ศิลป์เสียงปีเสียงขอ
(สร้อย).....

สนุกสนานม่วนงั้นกันอ่วน
งานวัดงานวาบ่ละทิ้งขว้าง
สามัคคีกลมเกลียวตึงสองเบื่องเฟื่องฝ้าย
เป็นวัฒนธรรมได้สืบมาหลายเจน
ใจเแตนสมองเอามือเข้าเขี่ย
ผีป๋ายาปู้บ่มีหื้ออยู่
หลงวัฒนธรรมของคนเมืองนอก
ลืมนจาริตของดีคนเฒ่าป้อแม่
ขอจ่วยกันสืบสานอนุรักษ์ไว้ก่อน
เพราะคนโบราณหันตะวันตก
ละอ่อนจะได้รับอุ่นไอนิเวศ
หาว่าคนไทยแล่นปู้จักตัวเก่า
มาจ่วยกันต่อเติมอนุรักษ์ของเก่า
ศิลปะล้านนาเสียงซอเสียงปี
กลองปู่เจ่มองเชิงกะโหลงคำฮ่า
ขอฝากผู้ใหญ่ป้อได้เหลียวผ่อ
ท่านมีไอ่เตียสร้างโครงการใหม่
เพราะยุคปัจจุบันเป็นไปร้อยแปด
ลืมนความมีศักดิ์ศรีของคนท้องถิ่น
ท่านป้อได้ยกยอหื้อดำรงคงอยู่

- ๑๘, ยุคบ้านเมืองมันเริ่มเจริญ (ซ้ำ) ศิลปะของเดิมเริ่มจะหายจาก
สิบนิ้วขอกราบฝากท่านส่งเสริม เสียงขอเก่าเดิมจួយเสริมเติมต่อ
หื้อได้แตกจ่อแตกหน่อโปร่งใบ เหมือนพระป่อหลวงไทยทรงพระราโชวาท
เติกไทยฉลาดประเทศชาติเจริญ ของใหม่แต่งเติมพร้อมส่งเสริมของเก่า
(สร้อย).....
.....จบ.....

ขอเรื่อง ขึ้นบ้านใหม่^๓

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

(ทำนองเพลงอื้อ)

๑, ก้อยฟังไปก่อนเตอะนอ
บ่ว่าป้อเถ่าแม่เฒ่า
ซำจักร่ำไร
ดีท่านก็ดสร้างแปงเฮือน

มาฟังผมขอผมเล่า
ดีเป็นป้อเถ่า เจ้าเฮือน
ขอห้อมันไปปุ่นเปื่อง
หลังนี้ตั้งดีพิเศษ

๒, เมื่อจักไปเซาะเอาเสาร์หัวที่
เลือกเอาต้นดีพิเศษ
เลือกเอาต้นงามเลา
ต้นใดเป็นแม่มทางปลำ

ก็ขอสละเป็นมาสังเกด
มาแปงเสาร์นาง พญา
ดีบ่มีหุมีตา
บ่ดีเอามาเป็นขาด

๓, ต้นดีเครือเขาหัว
บ่ดีเอามาเด็ดขาด
บ่ว่าไม้นอนนอนต่ำ
กันว่าเอาแปงเฮือนเฮา

ดีแสงตำวันมาป่าด
เป็นเสาร์แม่น้ำ แยกเงา
บ่ดีเอามาแปงเสาร์
มันจ่างหุมีอุบาทว์

^๓ ขอเรื่อง ขึ้นบ้านใหม่ (ทำนองเพลงอื้อ)

- ๔, เอาตึงสะตูปเสารจาน
ยาวสักแปดศอกขนาด
กันใต้เสารเสร็จพร้อมแล้ว
แล้วเสาก่อยกปากันไป
หื้อได้สีก้ามมือปาด
ตึงเสารฮ้านน้ำ เอือนไฟ
เป็นตึงปอกวางใจ
เซาะเครื่องบนแถมต่างหาก
- ๕, เอามาแบ่งซื้อแบ่งแป้
เอาตึงก้านฝาก่อนลาด
จะเอาไม้เปาไม้แ่งะ
จะเอาไม้ยางไม้ยม
มาแบ่งกะแลโยก้าบ
ไปซื้อเอาไม้ ยังโงง
ไม้สักตะเคียนเถกม
ไม้ในโงงมีหลายอย่าง
- ๖, เอามาแบ่งแป้นปิ่นแป้นผา
เอียะมาเป็นฟ้าวแป้นพัง
มาถึงบ้านเสร็จพร้อมแล้ว
สมควรตั้งขอบตังชัน
เอาตึงก่อนแข็งโยหลัง
เอารถไปลาก เร็วบัน
ก็มาปรึกษาหากัน
หาสล่ามาบัดแต่ง
- ๗, อีป้อเป็นคนไปหา
อีแม่อยู่บ้านดาแต่ง
จะได้ตังชันตัดไม้
จะแต่งตำมครุตำมบา
เอาสล่าผู้ชำนาญแคว่น
ไว้ถาสล่า จะมา
เอือนหื้อได้อยุตีสุขชา
สล่าเป็นตึงจะบอก
- ๘, มีตึงสวยหมากสวยปู
เตียนกู่บาทกู่เพื่อง
เงินแถมลืบสองบาทเพื่อง
มีแพวน้ำเหล้าสุรา
และสวยดอกไม้ข้าวดอก
และผ้าขาววา แดงวา
หื้อใส่เต็มเป็งอัตร้า
หื้อเต็มปางบันป๊ะเก่า
- ๙, สล่าโยงครุโยงบา
บ่ว่าไม้ใหม่ไม้เก่า
นับเป็นเครื่องมือสล่า
ดีไหนมันกึดมันโก
แล้วก็มาจ่วนกันปัดกันเต่า
มาจ่วยกันเต่า กันโท
เป็นหากเตรียมมาหลายโหล
เถตากเอาจั่นละเอียด

- ๑๐, ดีไหนมันบ่เสมอ
วัดกันเป็นนี้วกระเบียด
บ่ว่าหัวแวงแป้เดียว
บ่ว่าเหลียมเสาคอยาง
- ๑๑, สล่าต่าวฮ้างจัดแจ้ง
บ่หื้อได้สูงได้ต้อด
บ่หื้อได้หลังได้จ้วย
สล่าคนมีฝีมือ
- ๑๒, บ่กองกะคงการแล้วหมด
จะได้เตรียมดาหลายอย่าง
หื้อเริ่มปกเสารวันนั้น
เป็นวันโจ้จ้ายดี
- ๑๓, แล้วไปขอเป็นมาหลายๆ
เป็นวันมงคลไสช่วย
กำเป็นบ้ำเดียวจงหนึ่ง
กำล่ำสะกันบ้อจาย
- ๑๔, พ่องก็ปกลงไปตังเสาพญา
จ้วยกันลุ่มลามหามหลุบ
พ่องก็เอาเจือกเข้ามัด
ถ้าวามันสุดมือเต็ง
- ๑๕, บางพ่องก็อยู่ตังบน
หามหลังปอกัดปอโก่ง
อันคนต้อยอยู่ตังลุ่ม
แล้วคนต้อยอยู่ตังบน
- สล่าก็เอาศอกขี้มาเหยียด
แล้วเปี้ยเอามอก มาวาง
หื้อมันได้ตักใจกลาง
หื้อได้ตรงกันตลอด
- แล้วก็มาวัดน้ำหลอด
บ่หื้อได้ซิด ได้คือ
สล่าหมายด้วยหนังสือ
เอาดาตดินไว้เป็นอย่าง
- จะปกเดือนนอก(แฮม)ก็คำ
ได้หามื้อจันทร วันดี
เป็นวันจ้ายะดี
เป็นวันมงคลไสช่วย
- ญาติพี่น้องจาวบ้านมาจ้วย
จะปักเมื่อเจ้า ก่อนนาย
ไปขอเป็นมาหลายๆ
จ้วยกันลุ่มลามหามหลุบ
- พ่องก็ดาตังเสาสะตูป
เหมือนมดง่ามหาม ชี้เดือน
บ่หื้อได้ไหวได้เหวี่ยง
เอาไม้ง่ามแก้วกำส่ง
- จับบางคนก็อยู่ตังลุ่ม
จ้วยกันหามส่ง ขึ้นบน
เอาเย็นหื้อกันสนๆ
จ้วยกันยกยอหามใส่

- ๑๖, ดีไหนมันบ่เสมอ
วัดตั้งเหนือมาวัดตั้งใต้
หื้อเอาแหนบหน้าเป็นมอก
สละมาหลิวตาแล
สละก็เปี้ยเอามอกมาใจ
แล้วมาย่อนตอย กอยแล
บ่หื้อผดลอดกับตั้งหัวแป
เหลียมเสารตรงกันตลอด
- ๑๗, แล้วเอากระเบื่องลอนขึ้นยาย
บ่หื้อผนมันได้ลอด
ว่าเฮือนเจ้าป้อหลังนี้
แต่ว่าบ่ฮีบหา
แล้วสมสะตายขึ้นจอด
บ่หื้อแดดส่อง ลงมา
ตั้งจะอยู่ดีสุขา
เงินคำไหลมาบ่ขาด
- ๑๘, เพราะสละเป็นตึงเข้าใจ
ฝีมือเป็นเหน็ดขนาด
มาผ่อเป็นต่อหัวไม้
มันยังมาดูกันกัน
ผ่อตึงใดตึงบ่ได้ปาก
ผ่อแปงประตู่ ป่องบาน
ผ่อหาฮอยหันตึงบ่หัน
เป็นไม้เนื้อเดียวตลอด
- ๑๙, เฮือนใหม่หลังนี้หา
เพราะสละเป็นเก่งตลอด
สละปะว่าภัยเคราะห์ร้าย
ข้าจกร้ารร้าไร
เป็นเฮือนมงคลไสยอด
ผาบแปตังโล กากัย
ตั้งจะระงับดับภัย
ผดตึงแต่ในผวนอก

- ๒๐, เสาร์กู่ถ้วนหนึ่งนั้นนา
ตึงปี่มีแมงมีมอด
เสาร์กู่ถ้วนสองนั้นเลาะ
เสาร์กู่ถ้วนสามนั้นนา
จื่อว่าสุขานารอด
จะกอดเอาเงิน คำมา
จื่อใจยะสออดินต้า
จื่อว่าอินทร์ตาผายไผด
- ๒๑, เสาร์กู่ถ้วนสี่นั้นแถม
ตามใจจักผายจักไผด
บ่ว่าจ้วควายจ้างม้า
เพราะเป็นเหือนแก้วเหือนคำ
จื่อมณีแดงแสงโยชน์
บ่ว่าเข้าของ เงินคำ
ข้าคนจิ้งจกไหลหล้า
หลังนี้ตึงดีประเสริฐ
- ๒๒, เสาร์กู่ถ้วนห้านั้นนา
จื่อว่าจัยมงคลประเสริฐ
สะปะว่าภัยเคราะห์ร้าย
สะปะว่าอันตราย
เป็นเสานางพญากี่ตึงดีล้ำเลิศ
ปราบแปดังโล กากัย
ตึงจะระงับกลับหาย
บ่มีเหตุร้ายสักอย่าง
- ๒๓, เสาร์กู่ถ้วนหกนั้นนา
เป็นตี่ฮักหุมเลียงอย่าง
ปี่น้องคนใดมาแ่อว
ถ้าวาบ่าวสาวอยู่เหือน
จื่อว่าสะหรือทรบัน
จ่างนำแขกแก้ว มาเหือน
เป็นตึงอวดอ้างสรรเสริฐ
ก็จ่างปันตกบันหลั่น
- ๒๔, ข้าจกร้ารร้าไร
บ่ว่าคั่นใดจ่านหลั่น
ปลูกก้อนเส้าแก้วไวสามก้อน
บ่าว่าเข้าของอันใด
หื้อมันเลียงยะเลียงอย่าง
และฝาผนัง เหือนไฟ
เป็นตี่สุขอุ้นตื้นใจ
ก็จิ้งจกไหลมาสู่
- ๒๕, ก้อนหนึ่งก้อนแก้วก้องสองก้อนคำ
เงินคำตึงไหลมาสู่
หื้อได้ออยู่สุขเหมือนเจ้า
จะดูต่างกิ่นต่างตาน
ก้อนที่สามจื่อแสนเงินปู่
กิ่นตึงบ่บกจักตึงบ่บาง
มีข้าวเต็มเหล้าเต็มฉาง
เหมือนดั่งกำอู่กำฟู

- ๒๖, แม่คันไต่ปางขวา
แม่คันไต่ปางซ้าย
อันผาผนั้ดรับกล้าง
เพราะเป็นป้อเก้าเจ้าเอือน
มีจื่อว่าแสนคำมาสู่
จื่อว่าจะช่วย มาเอือน
จื่อว่าเจ้าแต่่นคำเหลืออง
อยู่สุขเสถียรบ่ขาด
- ๒๗, สะปะว่าเคราะห์ว่าภัย
สะปะว่าภัยเคราะห์ร้าย
สะปะว่าภัยว่าเคราะห์
อยู่เอือนใจยะมงคล
ก็อย่ามากล้ายมาป่าด
อย่าได้มาถูก มาจน
อย่าได้แปดเนื้อติดต้น
หื้ออยู่สุขสมกุ่มเงิน
- ๒๘, อันการปลูกสร้างแปงเอือน
ตั้งแต่นี้ไปจะดูต่างวังเต้น
ตั้งนี้ต่อวันไปหน้า
กันว่าได้เงินได้คำ
มันบ่จัยเป็นของเล่นๆ
ดูต่างเก็บเงิน สอมคำ
ขอหื้อก้าแม่่นขายหมาน
ได้แล้วเอาถมม้งเก่า
- ๒๙, ปด็ยวเอือนใหม่หลังงาม
จะได้ป่าเมียลูกเต้า
ติดตั้งแต่นี้ไปหน้า
หื้ออยู่สุขสามประการ
ปลูกสร้างแปงเสร็จแล้วเล่า
เจ้าขึ้นอยู่เอือน หลังงาม
ขออย่าได้เจ็บเป็นหยัง
เหมือนกันตั้งเมียตั้งลูก

เลยวาง.....

ขอเรื่อง เจริญผิ่ต้าย^๔

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

๑, ปะเตี่ยวป้อ(แม่).....ท่านได้ต้ายไปแล้ว
วิญญาณป้อเจ้าจะไปอยู่ไหนจา
นับตั้งแต่ป้อท่านได้ต้ายไป
ของกินของตายนได้ต่างไว้พร้อม

ป้อมาต้ายจากลูกฮักเมียฮัก
ลูกเต้าตั้งหลายง่อมใจจอยวอย
ยอมมือสืบนื้อขอสาธุการ

จิม.....

ลูกแก้วหลานแก้วได้กิดตาตายนหา
ว่าจะขอจัญมาแอ่วหาป้อน้อง
ลูกเต้าววงศ์ใยไฟไฟก้อม
ขอเจริญป้อเจ้า มากอย

ป้อมาลาลับจากไปหายสอย
ถึงได้กิดปอยตายนหาป้อเจ้า
เจริญเอาวิญญาณป้อมาเจ้าเจ้า

^๔ ขอเรื่อง เจริญผิ่ต้าย (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

- ๒, ป้อมมาต้ายละป้อมมาต้ายละน้อง
มาต้ายละตั้งแม่จัวตัวควาย
ต้ายละลูกเมียเกยกินเข้าฮ่วมขัน
ป้อมมาต้ายละเปื้อนเดียวเลี้ยวหมู่
ละหมู่เปื้อนป้อมมิตรแก้วสหาย
ต้ายละวงศียเพื่อนฝูงเจ้าหมู่
ต้ายละลูกหลานเกยก้าเกยฮู้
ต้ายละต้อยู่ ตื่นนอน

ข้ามาต้ายละป้อมมาต้ายละลูก
ต้ายละดีบ้านต้ายละดีจอง
ต้ายละลูกฮักเมียแบ่งเตรียมขวัญ
จิม.....

๓, ป้อมมาต้ายละลูกป้อมมาต้ายละเต้า
มาต้ายละสมบัติเงินทอง
มาต้ายละเพื่อนมาต้ายละฝูง
ป้อมมาต้ายละวาละวัด
มาต้ายละเข้ามาต้ายละของ
ต้ายละเข้าของเงินทองสิ่งทรัพย์สิน
แม่ป้าอาลุงดีเกยก้าเกยตัก
ดีเกยก้าไปกิน ไปตาน
ต้ายละไสนาป่าต่าง
มุยแง่มมีดโกกป้อมเกยฮุกก้า
เหลือก้าขี่มือเกยสร้างเกยก้า
จิม.....

๔, ตั้งแต่ป้อมได้ล้มหายต้ายจาก
เครื่องใจไม้สอยเป็นมีดเป็นมุย
ใครฮู้วิญญานป้อมจะอยู่ ตั้งใด
ลูกเต้าตั้งหลายเขาปากันเป็นห่วง
เก้าปู้กิต้ายผากตันหมากก็ต้ายฮุย
แดดออกฝนสุยลูกเต้าเป็นห่วง
ในป่าลำไยหรือสวนปะม่วง
ขอเจิญป้อมมา วันวัน
ขอมานุ่งผ้าใหม่ป้อมมาถ่ายผ้าเก่า
สะปะของกินสะปะของตาน
แบ่งปอยแบ่งรามไปเจิญเอาศรัทธา
จิม.....

๕, ขอเตวบุตรจูงแขนปางซ้าย
เจ้าดีเจ้าแดนลูกชะเตวา
หมู่เพื่อนหมู่ฝูงหมู่เดียวเสียวกัน
ขอป้อมายื้อผ่อเอื้อนผ่อบ้าน

ขอเตวดาจูงแขนปางขวา
ขอไปนำป้อมาเข้าจงเข้าบ้าน
ต่างคนก็ใคร่หันป้อมเจ้าเจ่นล้ำ
แฉ่วหาลูกฮัก เสียแปง

ป้อมได้มาผ่อเอื้อนหน้อยหลังใหม่
ผ้าตุ้มผ้าต้องสีชาวสีแดง
ละเพลงมาเป็นนกลูกเขาก็จู้

ลูกหลานเขาได้จ่วยกันปกกันแปง
หม้อหนึ่งหม้อแกงซื้อใส่ไว้หั้น
ผากฎมาเป็นหนูเขาก็จู้ทั้งนั้น

จิม.....

๖, ของกินของตานเกียมไว้สะปะ
ชั้นอาบน้ากะละมังปินโต
พัดลมเต้าแก๊สทีวีตู้เย็น
ครกพริกเกียมดาหม้อกำต้มน้ำ

เครื่องภาชนะถ้วยถาดหลายโหล
หม้อเข้าเต้าโลเกียมไว้ทุกอย่าง
ของใจจำเป็นต้องมีในบ้าน
ซื้อเอามาตั้ง ในเอื้อน

ป้อมมีคนเดียวได้ตายไปแล้ว
ซื่อตรงไปเซาะเป็นปีเป็นเดือน
ป้อมเลี้ยงลูกมาบ่หื้อเสียสกุล

ห่อเข้าไปแฉ่วเซาะหาไหนจะเหมือน
หาไหนดิงบ่เหมือนป้อมเฮอย่างอื้อ
ลูกดิงบ่สืมกุลป้อมเจ้าจัตนี้

จิม.....

๗, หากแม้ว่าป้อมเขาไปตกดีตุ๊กซ์
จะขอบุญกินจะขอบุญตาน
กุศลผลบุญดีป้อมเกยกทำ
หากแม้ว่าป้อมได้ไปตกดีตุ๊กซ์

ขอหน้าบุญไปยกป้อมขึ้นสวรรค์
ไปนำเอาป้อมข้ามปีนถึงฝั่ง
ขอเป็นสะเปาคำนำป้อมข้ามน้ำ
ขอหื้อได้ไป ทางดี

ของกินของตานเขาเกียมเอาไว้
หาเอามาหมดมหรสพदनตรี
ไปเจิญปี่น้องมารวมยังบ่ป้อม

ดิงบ่หื้อป้อมได้ตุ๊กซ์ก้อยหมองศรี
อันใดก็มีใจของหน้อย
ยังไปจ้างเอาผวจ้างชอจ้างจ้อย

จิม.....

- ๘,   บทตีบมาขอจะไปว่า
 หมู่ลูกหมู่เต้าเขาก็ดกินดาตาน
 จ้างขอเขาฮ้องป้อไปอยู่ไหน
 ป้อได้เอ็นดูบุตรตำลูกหล้า
 ป้อเอ็นดูหน้าคนอยู่ดังหลัง
 เลี้ยงก็หมิ่นก็ปั้นเขาตึงบ่ว่า
 ขอมาไวไวอย่าได้รอเจ้า
 น้ำตาป้ออาบหน้า ยวาวัง
- มาแอ่วหาลูกมาแอ่วหาเต้า
 ป้อได้มาผ่อของกินของตาน
 เลื้อยผ้าของชอบตำตอตำแซง
 จิม.....
- ๙,   จะไปหื้อจ้างขอเขาได้ฮ้องนัก
 วิญญาณของป้อไปอยู่ตังใด
 มาฮับของตานสะปะสะปัน
 เอ็นดูลูกหลานปากันหนึ่งเฝ้า
 ลูกเต้าดังหลายก็จักกิดหัวใจ
 อยู่ไกลอยู่ใกล้เจิญมาเจ้าเจ้า
 เขาได้เกียมตางไว้ถ้าป้อเจ้า
 ใครหันป้อเจ้า แต่ลู
- อาหารการกินของตีป้อมัก
 ของแห้งของเหี่ยวปล่าบ่วงปล่าหู
 ตังป้อดับขันธไผ่บ่หันหน้าตำ
 จิม.....
- ๑๐,   บางคนบ่ฮู้จักกุลป้อกุลแม่
 ป้อแม่เลี้ยงใหญ่เลี้ยงเงินเลี้ยงทอง
 ใหญ่มาแล้วเป็นงูเห่างูจ้อง
 กินเข้ากินลาบกู่คาบกู่มื้อ
 เป็นต่ายไปแล้วอุ่นใจก่าเข้าก่าของ
 สมบัติเข้าของหาเอามาหื้อ
 ป้อแม่สั่งสอนเป็นคนหัวดี
 ปอบ่กิดหาป้อแม่ สองคน
- ลูกคนบ่ฮู้จักฮักป้อฮักแม่
 ป้อแม่เลี้ยงลูกกุ่มเป็นเจ็ดแปดคน
 ไผ่เลี้ยงลูกอย่างอื้อมันเสียเวลา
 ชีวิตบั้นปลายจะตกล้มตักจุ่ม
 ลูกเจ็ดแปดคนเลี้ยงป้อแม่ก็บ่ได้
 ฮ้ายเหลือเอาหมาแม่โก้งเลี้ยงไว้
 จิม.....

ขอเรื่อง ปฏิสนธิ^๕

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เล่าคำ - ๗ มกราคม ๒๕๔๙

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

รับจะปู

ใจยะดีดีใส่สวาง

กัณหาชาลีจะกลับเข้าสู่เมือง

ฝนห่าแก้วตั้งเจ็ดประการ

วันพญาเจ้าจางหนั่งแต่คำเหลือ

เสนาเมืองเดือดกัณหาหัวห้อง

ก็ได้ตักอำศรีทธาปี่น้อง

จิม.....

๑, ปี่น้องมีงานเป็นหนาเป็นนั้

พร้อมใจกันตั้งญิงตั้งจาย

กันบ่เปื้อมีการมีงาน

ต่างคนต่างฮิเลี้ยงใส่ใส่ต้อ

เป็นสละกำลังทรัพย์สละกำลังกาย

ปรึกษาหากันว่าจะบวชละอ่อน

ไผบ่ฮู้จักกันไผเป็นปี่เป็นน้อง

ตั้งบ่ได้มาเยี่ยม มาใจ

ตีคนเฮาเกิดเป็นคนหนึ่งจำตี

ถ้าบุญบ่หนักถ้าบุญบ่หลาย

อันนี้เป็นบุญและวาสนา

แสนลำบากเหลือออกเหลือใจ

ตั้งบ่ได้เกิดมาเป็นคนอย่างอี

ตีมูลศรัทธามาฮ่วมกันวันนี้

จิม.....

^๕ ขอเรื่อง ปฏิสนธิ (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

- ๒, ปีน้องบ้านนี้เป็นมืงานบวชพระ เป็นก็หวังพะละและอานิสงฆ์
ก่อนจะเอาลูกบวชเป็นต้นเป็นองค์ จะอุ้เรื่องอานิสงฆ์ปฏิสนธิเสียก่อน
เลือดฮ้ายเจ็ดทีเลือดดีเจ็ดหน มันตุ๊กชัเรนเมื่อจะเข้าสู่ต้อง
มนุษย์คนเฮาก่อนจะเป็นละอ่อน กำลังเป็นเลือดก้อน ไชมัน
- มนุษย์คนเฮาจะเข้าสู่ต้องแม่ บุญบ่มีแต่ๆ บ่ได้เกิดเหมือนกัน
ยามเมื่อเจ้าจะเข้าสู่ในครรภ์ แม่ทรมานเป็นลมกัถืบต้อน
ตอนที่แรกกำลังมารหัวสาว เป็นเอ๊ะๆ หาวๆ เป็นเยือกหนาวเยือกฮ้อน
จิม.....
- ๓, ยามเมื่อลูกจะเข้าสู่ต้อง มันมาตุ๊กชัยอนแม่บ่ได้กินหยัง
ตึงบ่ได้ไปเวียกไปก่าน บ่ได้ไปงานฮั้นๆ หนึ่ๆ
ยามเมื่อลูกเข้าสู่ในครรภ์ มันทรมานแม่เจ้าเต็มตี่
แล้วมันจะต้องได้อาศัยธาตุสี่ เจ่นจะได้เกิดมา เป็นคน
สังวิทาปุกะยะปะ อันนี้ตึงบ่ละเข้ามาสร้างเป็นต้น
เริ่มสร้างสัปะลักษณะของคน อสุจิเข้าปนเลือดมันไขกอน
ปุกะละปัญญาติเข้ามาตึงเป็นใจ มีเลือดเดินเป็นสายได้เป็นคนสู่ต้อง
จิม.....
- ๔, ตีข้าว่าได้อาศัยธาตุสี่ อ้อย่างอี่เป็นว่านายบ่เข้าใจ
มันมีธาตุน้ำธาตุดินลมไฟ อยู่ในร่างกายของคนเฮาทุกเพศ
ธาตุสี่ธาตุสี่นี้เป็นธาตุสำคัญ เพราะว่ามันเป็นธาตุวิเศษ
มนุษย์คนเฮาทุกวัยทุกเพศ อาศัยธาตุวิเศษ เป็นคน
ปัทฐะวินั้นคือธาตุดินอาโปนั้นคือธาตุน้ำ เป็นว่าวาโยนั้นคือธาตุลม
ก่อหื้อเกิดเฮาได้เป็นคน เต้ใจคือธาตุไฟว่าอัน
ธาตุตึงหมดได้เข้ามารวมกัน เป็นธาตุสี่ประการอยู่ในตัวเฮาทั้งนั้น
จิม.....

๕, อภิธรรมมาสักขีเข้าก่อน
วิภังกะ เข้ามาเป็นหู
ธาตุกะฐาเข้ามาเป็นดัง
อีน้อง.....เข้าได้หลั่นออกปาก

เริ่มมาตั้งต่อมมาเป็นแก่นตำ
มีใบมีฮูเป็นเต็จเป็นขาด
เป็นจ้าวเงินหยั่งเฮาก็ยังสาบ
บอกหื้อป้อยาย ฟังนา

อภิธรรมมาสักขีเข้าก่อน
วิภังกะเข้ามาเป็นหู
กำนั้นตะโจเข้ามาเป็นหนัง

เข้ามาตั้งต่อมหื้อได้เป็นแก่นตำ
ฟังแล้วก็ติดูไปฟังแบ่งใจอื่น
แล้วมีมังสังเข้ามาเป็นเงิน

จิม.....

๖, ตะโจเป็นหนังมังสังเป็นเงิน
เป็นผมนั้นคือเกษา
ใคร่หันปล้ำก้อผ่อเอาป้อปล้ำหลิม
เป็นว่าณะชาเข้ามาเป็นเล็บ

อันดีเป็นลั่นเป็นเรียกว่าจิวหา
โลมาก็ขณะชาลีเล็บ
อันนี้เรื่องจริงมันบ่ใจเรื่องเท็จ
ตั้นตำเป็นเขี้ยว เฮานา

ตะโจเป็นหนังมังสังเป็นเงิน
ตีมาเป็นผมนั้นคือเกษา
คนเมืองเหนือว่าเขี้ยวคนไทยว่าฟัน

ตีมาเป็นลั่นเป็นเรียกว่าชิวหา
โลมาก็ขณะชาลีเขี้ยว
จะกินอาหารก็ต้องใจฟันขบเคี้ยว

จิม.....

๗, ผมมียังหัวตัวเอามาถามข้า
กินข้างายมานั่งกลางผาม
ข้าจะบอกไปตามกำขอ
จัดกอยเส้นผมคนเฮว่าอัน

.....น้องหล้าข้าจะบอกไขปั้น
อ้ายจะมาถามแม่เดือนไหลต้น
ถ้าอ้ายเป็นขอข้าจะรับเป็นจ้าง
เป็นว่ามีเก้าล้าน ภูคน

นกหน้อยๆ จับบนปลายไม้
อ้ายจะมาถามอันเรื่องเส้นผม
นับตึงคนหัวล้านนับตึงคนหัวอ้อย

ถ้าเฮาใครได้มันต้องใจลูกโก่ง
ภูหัวตัวคนเหมือนกันตึงบ้าน
บ่เจอลองจัดกอยเป็นว่ามีเก้าล้าน

จิม.....

๘, ตัวน้อยๆ นุ่งผ้าด้ายซ้อนเดี่ยว
คนปู้มันจำเป็นได้ถาม
เมื่ออายุเฮายังบ่ถึงชาว
อื้อะหยิงเหมือนคนบ่เต็มแถบ

จะมาถามเรื่องเขี้ยวสำหรับเกี่ยวอาหาร
ตำมันนอกในธรรมบ่ผิดแผงผิดแบบ
เขี้ยวคนเฮามันมีอยู่ชาวแปด
ถามบ่เป็นเรื่อง เป็นราว

ก็เดี๋ยว่าอายเป็นคนฉลาด
เมื่ออายุของเฮาบ่ถึงชาว
ปากองอายุขึ้นถึงชาวปล่าย

เขี้ยวมีในปากเอามาถามน้องสาว
เขี้ยวคนเฮามีชาวแปดเต้าอัน
บ่ว่าเขี้ยวเจ้าเขี้ยวนายมีร้อยปล่ายแถมซ้ำ

จิม.....

๙, ลูกคนหลั้วจะไปง่าวเจือป้อ
ตี้ข้าว่าเขี้ยวมีร้อยปล่าย
เฮาเป็นจ่างชอต้องใส่ปัญหา
ลองเอาเขี้ยวชาวมาบวกแถมสี่

ตะกี้ข้าก็ล้ออายเล่นบ่ตาย
มันเป็นแต่นายบ่กิดกอยถี่ๆ
คนมีปัญญาดูต้องกิดเต็มตี้
แล้วมันจะมี เต้าใด

ตัวเป็นป้อจายคนแต่คนว่า
ก็เดี๋ยว่าอายจะหลั้วมอกใด
เป็นป้อจายแต่ๆ ปอบมีปัญญา

ปอบอายหน้าหน้าปัญญาบ่หลาย
แต่งลองหายใจเป็นอายบ่จ่างแก้
แต่งล้อปัญญาเป็นว่าแก้บ่ได้แต่

จิม.....

๑๐, มางัดไ้ปู้เจ้าเหล่า
อ้ายจะมาถามอันเรื่องเส้นเอ็น
ตีมาจะเอามาใส่แขน
เอ็นหลวงแต่มีสามร้อย

ป้อผีปันเบ้ามันจ่างเป็นใจเห็น
แม่กำชอนเวอร์จะบอกหื้อปี่น้อย
ตีคำแดงๆ แป้งแหวนสูก้อย
เอ็นน้อยแต่มี ปันเดียว

คนจับปี่คนฉลาด
เอ็นหลวงมีสามร้อยเอ็นน้อยปันเดียว
นับตั้งเอ็นหัวนับตั้งเอ็นหาง
จิม.....

กินแกงผักปาดจะไปหน้าผักเป่า
อ้ายจะมาเคียวถามนายน้องเหล่า
ตัดเอ็นครึ่งกลางอันนั้นเจ้าบ่ตา

๑๑, ฝ่ายไ้กรหันต์มันกินกันตึงสูง
แต่ตีจริงซำกิบได้หัน
ซำบ่ใจน้อยซำบ่ใจหาน
ซำกิบได้จำเอากำเป็นเหล่า

ตัวจะถามกระดุกตีมันมีในหนัง
ถ้าตัวมาถามซำจะเป็นคนเหล่า
ตำมันนอกในธรรมของพระพุทธเจ้า
ตีออกตำราเก่า ในธรรม

เป็นหวัดตังต้นมันก็เปื้อนซึ้ง
อี่น้อง.....ซำจะบอกไซปัน
นับตั้งดุ๊กน้อยนับตั้งดุ๊กหลวง
จิม.....

ตัวจะถามกระดุกตีมันมีในหนัง
ปี่น้องมาฟังมีตึงหนุ่มตึงน้อย
ดุ๊กต้นดุ๊กกล่งรวมแล้วมีสามร้อย

๑๒, ถามไ้มีก่ซัดถามตีตีมีก่ปูด
เมื่อป้อจายอ้ายจะมาถาม
บ่ใจเรื่องเทีจมันเป็นเรื่องจริง
ไ้ป้อจายมีสามสิบสองศอก

ปี้ถามเอ็นถามดุ๊กบ่แป๊ะจะบอกไซปัน
ลูกศิษย์ตาจันทร์ซำจะเป็นคนบอก
ไ้แม่ญิงมีสาวแปดศอก
มันฮากเลือดได้เหลือ แม่ญิง

อู้กันมันต้องอู้แน่ๆ
ไ้ป้อจายมันยาวเหลือแม่ญิง
ถ้าจะมาถามตีตีไ้จะไปนับไหว
จิม.....

เหมือนจาวเมืองแป้อมเหมียงไ้ซิง
เอาชดช้อนกันเหลือชาวเอ็ดเต้าอัน
บ่าสิบหายปันต่ายไปมาถามแบบนั้น

๑๓, สามเดือนเต้ากบหกเดือนเต้าฮอก
แปดเดือนเก้าเดือนครบตั้งแข่งชา
ยามเมื่ออยู่ในท้องของพระแม่มารดา
ผาละนาภู่ค่าภู่เจ้า

เก้าเดือนจะออกจากท้องมารดา
จะได้สดออกมาจากท้องแม่เจ้า
ฝ่ามือนั้นหากได้ไหว้พระเจ้า
ตามกำเป็นเล่า ในธรรม

คนอยู่ในท้องตั้งบ่มีกำหนด
ปีด ๆ แม่เจ้าเปื้อนเจ็บแหวเจ็บหลัง
ลูกตกฟากแม่ก็เลยตากหาง

ลักษณะมีหมดก็ได้ออกจากครรภ์
แสนทรมาณองค์พระแม่แก้ว
ถ้าบุญบ่หลายก็ตายกับลูกแล้ว

จิม.....

๑๔, ลูกอยู่ในท้องได้เก้าเดือนเต็ดขาด
แม่เจ็บท้องปอนอนครางอี ๆ
จับบางคนพอหล่อหล่มหล่อตาย
ตามไต่ยีนเป็นอุ้งเป็นบอก

ลมกรรมสวาสมันก็เข้ามาตี
แสนทรมาณเยี่ยะไปเยี่ยะบอด
เฮื้อจันปอไหลไคจันปอออก
เมื่อลูกจะเคลื่อนออก จากครรภ์

จับใส่บางคนพอตายยอตายยาบ
สมัยแต่ก่อนบ่มีโรงพยาบาล
แม่เจ็บท้องเกิดป้อแป้งหน้าแห

บ่กองลูกตกฟากแม่ก็เสี่ยงกรรม
เอาตื่นเข้ายีนกับฝากกับแป้น
ไปหาหมอตำแยเอามาแนไว้แน่น

จิม.....

๑๕, ยามเมื่อลูกจะได้ออกจากท้อง
เยี่ยะอย่างใดตึงปสบาย
โอ้ยนอนมันมาตุ๊กซซัง
ผ่อป้อเจ้าฟ่งล่นออกบ้าน

เป้นไห้ ๆ ฮ้อง ๆ เจ็บปอเหมือนจะตาย
มันตึงเจ็บไปว่าตึงว่าข้าง
เป็นว่าแม่มานเปรียบเหมือนกวานจ้าง
ไปเซาะเอาแม่จาง มาตาง

อันนี้การตุ๊กซเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้า
ชีวิตแม่ญิงมันโอ้ยนอนตุ๊กซซัง
จับใส่บางคนลมแบ่งบ่หมี

ดีจริงข้าเจ้าก็บ่เคยเหมือนกัน
แม่ทรมาณเมื่อจะเกิดลูกเต้า
จันปอตายเป็นผีกับลูกนั้นเล่า

จิม .....

๑๖. บ่ากองว่าลูกได้ออกจากปีก
เอาเจ้าช่วยล้างขัดสีดีงาม
ไปเซาะเอาผ้าผืนอ่อนนุ่มนอน
แล้วอุ้มเอาเจ้าไปโยนชะโลมๆ

แม่จ่างก็ยกเปียเอาสกไปฝัง
อุ้มเอาเจ้าไปนอนในโด่ง
อันตีสมควรเอามาปกหม่ม
ไปฮ้องชายตีหัว ชนใด

บ่ากองว่าลูกเกิดป็นดินขึ้น
แม่ต้องอยู่กรรมทรมาณร่างกาย
กินกำปี่ต้มกับตึงพริกตำ

แม่ตึงบได้ดินลูกไปตีไหน
จะกินอันใดก็ยังกินบได้
อยู่เดือนอยู่กรรมต้องระวังเอาไว้

จิม.....

๑๗. เมื่อแม่อยู่เดือนมันตุ๊กซีใจป้อเจ้า
บีดก็ไปเยี่ยะเวียะเยียะก่าน
บีดก็ไปต้มน้ำฮ้อนหื้อแม่มารดา
มาตุ๊กซีหัวใจเยี่ยะไปเยี่ยะง่าว

บีดไปหักใบเป่าบีดไปเอาปูเลยมาฝาน
บีดก็ไปเยี่ยะกินหนึ่งเช้า
กำเดียวก็ปิกมาต้มน้ำใบเป่า
ตุ๊กซีเปื้อลูกเต้า ตึงมวล

น้ำเย็นๆ บ่หื้อได้กินเลย
แม่กลัวได้ผิดแม่กลัวได้สาบ
แม่อยู่เดือนป้อตุ๊กซีป้อจะตาย

กินน้ำปูเลยตึงบ่หื้อได้ขาด
กลัวได้ตายจากบุตรตำลูกเต้า
ตึงบได้สบายต้องหลับเด็กลูกเจ้า

จิม.....

๑๘. จำเป็นได้ถนอมจำเป็นได้ถน
ป้อแม่สองเจ้าปฏิบัติฮักษา
เป็นป้อจายจะต้องหลับเด็ก
ลูกมาเยี่ยะกินดั่งไฟหนึ่งเช้า

ข้ามาวิดตังฮิข้ามาวิดตังหา
บ่อหื้อบุตรตำได้ตุ๊กซีโคกเศร้า
แล้วจะต้องได้เผือกลูกเจ้า
ต้มน้ำใบเป่า สมุนไพร

มาตุ๊กซีตึงฮอบมาตุ๊กซีตึงอุ้ม
มาตุ๊กซีตึงญิงมาตุ๊กซีตึงจาย
ก่านหนักก่านเบาตักน้ำโปะหลัว

พ้อเลี้ยงบ่อป้อมเพราะลูกมีหลาย
ตึงบได้สบายมาตุ๊กซีใจเลี้ยงถ่าน
มัดควายมัดจัวอะหยงก็ผิวทั้งนั้น

จิม.....

๑๙. กำน้อยกำรกินมันมาอาตะคัต
แม่ก่อยระวังอวบพักฮักษา
แม่เอาผ้ามาหลบมาแบ่ง
กลัวฮั้นกลัวยุงมาชบมาได้

เมื่อคืนบได้หล่มเต้มหูเต้มตา
บห้อมดหื้อแมงมาชบมาได้
แม่เอามาแยงลี้มเก่าลี้มใหม่
แม่ได้เอาใจใส่ ดิงวัน

แม่ก็จำเป็นได้ออดกลั้นอดยาก
แม่ต้องนึ่งแจ้เลือดแจ้ยาง
แม่ต้องได้ระวังเนือระวังตัว

มันมาล่ำบากหั้นปอพะหมาน
อดกลั้นอาหารของล่ำๆ อย่างฮั้น
กลัวเจ็บเกล้าเมาหัวสาบนี้สาบนั้น

จิม.....

๒๐. ป้อแม่ของเจ้าจ่วยกันเอาใจใส่
มาจ่วยกันเลียงมาจ่วยกันดู
บว่าลูกจะเป็นจายเป็นญิง
ป้อแม่ของเจ้าจ่วยกันเอาใจใส่

ตลอดได้ใหญ่ปฏิบัติ ปัดปู่
จ่วยกันฮุ่มชูตั้งเมื่อหน้อยๆ
บหื้อมีมลทินตัตตี่ต่างพร้อย
ตลอดจนได้ใหญ่ เป็นคน

สามเดือนก็จะปกหกเดือนก็จะนึ่ง
เจ้าปากยังบเป็นกำคน
บกองอายุได้มอกปีขึ้นมา

จะเตียวจะย่างบเป็นบาทเป็นหน
มาตุ๊กชเรณแม่เขาเลียงถ่าน
ฮ้องม๋าๆ ปล่าๆ ฮอยากกินเข้ากินน้ำ

จิม.....

๒๑. ป้อมแมตังสองเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้า
ตังบ่หื้อได้เสียหุเสียเต้า
ลูกอยากกินอยากได้อันใด
กินก็ดีกินนุ่งก็ดีนุ่ง

ดูแลผ่อเฝ้าเมินมานักหนา
ปฏิบัติฮักหาขอบๆ อุ่มๆ
มีดีไหนเซาะมาเดือมมาตุ้ม
มันก็ตังจำตึง เต็มที่

สอนหื้อลูกฮ้องแมฮ้องป้อม
ป้อมแมตังสองกำลังใจดี
บีดก็ชี้ใส่หมอนบีดเยี่ยวใส่สะลี

จิม.....

จ่วยกันดูกันผ่อบ่ยอมท่างยอมหนี
ปากันสอนลูกฝึกจำฝึกฮู้
ลูกเต้าไผบ่มีไผตังบ่ฮู้

๒๒. มอกปีสองปีตะก่ามหม่นกันด้าน
บีดก็ไปเล่นน้ำบีดก็ไปเล่นไฟ
ลางเตือป้อมแมจะบู้บจะดี
บ่ว่าเมื่อคีนบ่ว่าเมื่อค้ำ

จะขึ้นเฮือนลงล่างบู้ตักตักต้าย
ป้อมแมตักขี้จักกับลูกเจนล้า
ข้าว่าลูกบู้ขี้ฮักอย่าง
บอบบ่ได้อยู่บ้าน สักวัน

สองขวบสามขวบฮู้จักกันจักหมา
เอาลูกไปฝากโรงเรียนอนุบาล
ได้ฝึกทักษะตังสมองปัญญา

จิม.....

ป้อมแมบ่อดูต้างไปเยี่ยะเวียกทำก่าน
มอบหื้อศูนย์เด็กเล็กดูแลผ่อเฝ้า
ศึกษาวิชาตังวันค้ำเจ้า

๒๓. บ่ากองอายุได้หกเจ็ดขวบ
ละอ่อนหมู่บ้านและในชุมชน
เรียนปอหนึ่งตังถึงมอสสาม
ชีวิตลูกเต้าบ่ตกต่ำจ๋า

รัฐบาลสำรวจหื้อเฮียนจั้นประถม
เด็กไทยทุกคนจะได้ก้าวหน้า
เพราะรัฐบาลกำหนดไว้ว่า
อนาคตก้าวหน้า เจริญ

แปดโมงตรงเคารพธงชาติ
จักธงชาติขึ้นแขวนไว้บน
ปากันไหว้พระสวดมนต์

จิม.....

ปากันฮ้องเพลงสรรเสริญ
นักเรียนก็เดินเรียงแถวเข้าห้อง
ครูได้อบรมนักเรียนจั้นพร้อม

๒๔. ป่ากองเฮียนจบมอสามแล้วหมด
จะเอาไปต่อมัธยมแกมกำ
จะหื้อลูกไปเลี้ยงจัวเลี้ยงควาย
เลยเอามามอบหื้อสวาตุเจ้า

ป้อแม็กี่มานั่งปรึกษากัน
มาก็ตหาเงินค่าเลี้ยงบ่ตักบ่เต้า
มาแสนเสียดายอนาคตลูกเต้า
ต่านสอนตังศิล ตังธรรม

เมื่อเป็นชะยมต้องอบรมธรรมะ
บ่หื้อได้วัดตังศิขขาในธรรม
เฮียนตังกะกำเฮือนกีกี่

ก๊ะค๊ะก๊ะชะงะกี้ต้องเรียนเหมือนกัน
ครูบาอาจารย์สอนได้ถูกต้อง
อะอ้ออ้อเป็นกระแวงกระว้าง

จิม.....

ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (ชาย)^๖

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๖ ก.ค. ๒๕๔๖

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

หลอน.....มนุษย์คนเฮาได้เกิดมาเป็นคน
ขึ้นชื่อว่ามนุษย์ก็คือสัตว์ประเสริฐ

อาศัยบุญกุศลดีป่าเฮาเฮามาเกิด
ดีเฮาได้มาเกิดร่วมโลกสงสาร.....

เนื้อเจ้า มนุษย์เฮาได้เกิดเป็นคน
เฮาเป็นมนุษย์ก็ถือเป็นสัตว์อันประเสริฐ
ได้เกิดเป็นคนแล้วมีครบสี่ปี
มีครบทุกอย่างปากดังหูตา

อาศัยบุญกุศลดีป่าเฮาเฮามาเกิด
ดีได้มาเกิดร่วมจำดกันมา
อวยวะตีนมือแค้นชา
เป็นโจ้ววาสนาดีเกิดมาจำดนี้ ?

เมื่อเกิดมาแล้วได้มาเป็นคน

จำเป็นได้ดินรนเปื้อนเลี้ยงชีพสังขาร

ตั้งอี....ดินรนชนชวายหาไว้สี่ปี
เซาะสอดหารายได้ประจำวัน
ชีวิตจริงมันเหมือนเป็นเล่นละคร
บางฉากก็หนัใครหัวฮึดเฮ้า
บางฉากก็บู้งบางบทก็โศก
ยามตุกซี้ก็ตุกซี้ป้อหล่อลัมหล่อต่าย
จับใส่บางคราวแสนตกต่ำ

เปื้อนสร้างฐานะสมบัติหลักฐาน
เฮามาเลี้ยงสังขารตั้งวันคำเจ้า
บางฉากบางตอนก็มีกำโศกเศร้า
มันตึงมีคลุกเคล้า กันไป
มนุษย์ในโลกไผบ่อฮู้กับไผ
จับบางที่ก็สบายใครหัวได้เต็มหน้า
นี้แหละนอเจ้า.....แหละนา

^๖ ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (ชาย) (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นายมอญ.....ก็ตนักก็แข็งเหมือนนักเลงเล่นพ้าย
การดำรงชีวิตแล้วแต่ไหวพริบไอเดียว
สุดแต่กรรมเวรสร้างไว้ปางก่อน

บางครั้งก็ทำได้แต่บางทีก็เสีย
พ้องก็มีแต่เสียพ้องก็มีแต่ได้
นี้แหละหนอไว้...แหละนา

หลอน.....

ความตายป่าใจสิ่งหน้ากลัว
หมดลมหายใจไผ่ก็ฮ้องว่าศพ

สัตว์สิ่งควายจัวตายเหมือนกันหมด
ทุกอย่างจะเป็นไปตำมกฎแห่งกรรม

เนื้อเจ้า

พระพุทเจ้าผู้ทรงโมพระธรรม
เสียงลมหายใจดับสลายชีวิต
มนุษย์ทุกคนตึงจะได้ปะ
ถ้าคาบเน่าอนก้องก็เหมือนของสนธาร
มนุษย์ทุกคนตึงจะได้เจอฉันกับเธอเฮาตึงจะหัน

ยังปริณิพานดับขันข่ม้วยมิด
สังขารหมดฤทธิ์ปามีดวงวิญญาณ
เมื่อดวงวิญญาณลาละสังขาร
ลูกหลานจะมาหาไปเฝ้ายังป่าช้า
....วันหน้า..ถ้าป่าช้าก่อ..ตึงเร็ว

๑ / อยู่เรื่องความตายนี้มันตึงเป็นของแน่
ก็ตมาก็ตไปใจคว่ำใจหาย
ของกินของตานจะได้จ่าบ่อได้จ่า
อยู่เรื่องความตายน้ำลายปอฝ้า

อ้ายก็ตหายากจะแก่อายุมันใกล้จะตาย
หันใส่หมู่คนตายนอนหงายจาดล้าด
เฮามาหนึ่งหลับตานึกถึงมะโนภาพ
หยังมาก็ตหายาก จะถึงเฮา

อยู่เรื่องความตายใจสั่นตึกตึก
หยังมาก็ตหายากมันจะถึงตาเฮา
เขาจะเอาน้ำแข็งทักตั้งตื่นแผ่วหัว

หลับตานึกใจอ้ายปอเหงา
มาก็ตหาคราวใจหายใจคว่ำ
หามขึ้นเผาก้องหลัวยังมากลัวเงินล้า

.....จิม....

- ๒ / แล้วมันเป้นอะหยังเฮากลัวมันเข้าใกล้   แต่สิ่งเฮาใครได้มันเข้าปากันหนี
 ฟังกำอู้บัวซอนเหมือนกำสอนแม่ซี   มันจะมีกำปามีมันจะดีกำจะฮ้าย
 ฟังเป้นเล่าก็เป้นดีใครหวั   สิ่งดีเฮากลัวมันเข้าใกล้
 มันจะเป้นเรื่องดีกำว่าเป้นเรื่องฮ้าย   ไหนลองบอกอ้าย   สักกำ
- ยังฟังก็ยิ่งงงเหมือนโดนกำงสะตึก   กำอู้วิปริตยิ่งฟังก็ยิ่งขำ
 ดีเฮากลัวมัน มันเข้ามาตึงวัน   แต่ดีเฮาต้องกำมันเข้าบ่อมาใกล้
 จะขอแม่ซอนลองอู้หื้อฟัง   แล้วผมจะจำเอากำแม่ไว้
 .....จิม.....
- ๓ / เป้นว่าสิ่งเฮากลัวมันเข้าใกล้   หลีกเหลี่ยงตึงบ่าได้นั้นก็คือความตาย
 ฟังกำอู้มันหดหู่หัวใจ   อ้ายก็ตหยากจะต่ายกลัวมันบ่อได้เกิด
 กลัวได้ไปนอนอยู่กำงอุนามัย   กลัวได้ไปต่ายกำบยาคุมกำเเนด
 อ้ายกลัวต่ายแล้วบ่อได้ไปเกิด   เจอยาคุมกำเเนดตึงบ่อได้ เกิดสักราย
- สิ่งดีเฮากลัวบ่อว่าตัวว่าข้า   มันรออยู่ต้งหน้านั้นก็คือความตาย
 แ่นยิ่งกว่าแ่นเหมือนเข้า(ข้าว)แ่งในไห   แล้วสิ่งดีเฮาใครได้มันเข้าเอาบ่อได้
 เพราะว่จันต่าอ้ายคนผญาปัก   จะขอบันทีกกำตึดตัวบอกไว้
 .....จิม.....
- ๔ / เมื่อเฮาหนุ่มเฮากัรรหมุ่นงามแ้วแล้ว   เหมือนจ๋อดอกแก้วแบ่งบานงามสวย
 เฒ่าแก่ไปเหมือนดอกไม้วรงโรย   ลั่นสาวเสียงสวยก็ตามด้วยความแ่
 อนิจจังวะตะสังขาร   คนเฮาเกิดมาบ่อมีหยังเตียงแต่
 ในโลกนี้พระองค์ทรงว่าแ่น   มีกำแก้วเจ้า   สามดวง
- เมื่อเป้นสาวเป้นแ่ก็มีแต่ความสุข   แ่เฒ่างุ่มงึมก็เป้นตุ๊กซีใหญ่หลวง
 เมื่อเต่งตึงอกตั้นไผหน้ก็ใคร่ควง   ออกตึงกันพวงงามอย่างเป้นปั้น
 พอเฒ่าแก่ค้ำเขี้ยวเว้าวอมแวม   ตกป่านดำป่านแดงไผบ่อแยงแถมข้า
 .....จิม.....

- ๕ / เมื่อมันถึงคราวตายแล้วอยู่ไหนตั้งบ่อได้   ต้นหมากรากไม้ก็ยังแห้งตายชาล
เพียงแต่ต้นไม้มันบ่อมีวิญญาณ   เมื่อถึงคราวมันอยู่ไหนตั้งบ่อรอด
จะหลบอยู่ในน้ำหรือในถ้ำในฮู   กบเขียดปล่าปูเหมือนกันตลอด
เมื่อถึงคราวตายอยู่ไหนตั้งบ่อรอด   ชีวิตก็ต้องจอด   ว่าวาย
- ชีวิตของคนนี้เหมือนหลุกปัดน้ำ   บางครั้งก็คว่ำบางครั้งก็หงาย
สัตว์เกิดในโลกมันหมุนเวียนเปลี่ยนไป   เกิดแก่เจ็บตายธรรมดาเป็นสร้าง
มันบ่อมันเตี้ยคงว่าเหยิงไปมา   อนิจจังสังขารมันเป็นมาแบบนั้น
.....จิม.....
- ๖ / ร่างกายคนเฮถ้าวิญญาณหนีละ   เปรียบเหมือนเศษสะหะบ่อมีกำมีสิน
หามขึ้นไปเผาก็ร้ายเป็นเต้าเป็นดิน   จะเอาเงินมากินไฟก็กินบ่อได้
สิ่งสาราสัตว์ยังมีประโยชน์ประยา   กระตูกเขาหนึ่งก็ยังมีจ่องใจ
สุดแต่ชี้เพี้ยเหย้อยอยู่ในไส้   มันก็ยังใจได้   กินล่า
- พระพุทธองค์ท่านทรงกล่าวอ้าง   นามะรูบั้งอนิจจังตุ๊กซัง
อนัตตาท่ายะกัมมัง   ว่าจะก็มมังมะโนกรรมเต้าอื้อ
อะยาปิโซเมก้ายัง   ถ้าชีวิตดับขันธก็เอวังเต้านี้
.....จิม.....
- ๗ / มนุษย์และสัตว์โลกมันตั้งเหมือนกันหมด   ตายไปเป็นศพเรียกว่าหมดสังขาร
กำนั้นก็ร้ายเป็นดวงวิญญาณ   ถึงคราวใจกรรมก็เวียนวาย ตายเกิด
สร้างกรรมชั่วหนักก็เป็นสัตว์ ตรีจฉาน   สร้างบุญสมปารก็เป็นสัตว์ประเสริฐ
ดวงวิญญาณจะเวียนวายตายเกิด   สุดแล้วแต่กรรม   จะปาไป
- เสียงลมก็เป็นขนนอนหงายจาดล้าด   หมดกรรมวิบากก็เรียกว่าผีตาย
ตำแหน่งแยงศบ่อได้ติดตวยไป   สมบัติจัวควายตีจ้องตีบ้าน
ได้กำโกมค้อหล่อนหนูหมอนชี้ไค   เขายังจิบอกไฟไล่ตวยกันแถมซ้ำ
.....จิม.....

- ๘ / คนเฮาเกิดมาเป็นมนุษย์
รูปร่างสังขารบออยู่หมั้นสักราย
พองก็ตายเป็นโรคเอดส์พองก็เป็นโรคไต
ตายหนุ่มตายกรรมบ่ตันเลี้ยงวิบาก
ว่าผลดีสุดมันก็ตีความตาย
ตายกันไปตั้งวันหย่าบหย่าบ
พองซื่อเตอร์ไซค์เอาหัวไปน็อกไปฟาด
พองก็ตายเฒ่า ชะรา
- ตั้งไต้ตั้งเหนือตั้งวัน ตกวันออก
บ่ขาดสักวันตามได้ฟังข่าวมา
เขาตายกันลึกลึกลมาเป็นกำกั๊ดหนักใจ
.....จิม.....
ตายใช้ตายบอดตามเขาอุ้เขาจำ
มันเป็นปัญหาอายจันตาใครอุ้
เขาตายแล้วไปอยู่ไหนดังใดบ่อยู่
- ๙ / ร้อยรายพันรายก็เอาไปป่าจำ
ไปเยี่ยะจาใดถ้ามันถึงตาเฮา
ป่าจำป่าเฮ่วกิดเหมือนจะตาย
อย่างอ้อล้าเหลือนมันจะไปมีต้อย
นักแต่นักว่าตะวาก็ไปเผา
ตายเมื่อลุนเขากลับบ่มีต้อย
คนใดตายหามไปเยียดไปหยู
ไฟตายก็เผาหั้น ภูคน
- เผาศพเก่าแล้วเคาะซี่เต้าออก
คนใดตายก็ไปหั้นภูคน
มันบ่ดีแอ๊ดเหมือนเป็นยัดเข้าหลาม
.....จิม.....
ศพใหม่มาก็ลากเอาไปถม
วิญญาณบ่ไปถมก้องกันอยู่หั้น
หน้าเอนดูวิญญาณดีเขาตายหมั้น
- ๑๐ / ป่าเฮ่วเต้าเอาเป็นตีเผาศพ
ไปจอดหั้นหมดเหมือนคิรวกโดยสาร

กันหนึ่งไปนรกันหนึ่งไปสวรรค์
อย่างผะภูตงูเหง้าผีตายเก่าเนาเมิน
ผีปู่ย่าตายายตายไปจำตัก

บางกันก็สะหล่ำกร้ายเป็นผดเฝ้าวัด
เฮาตานขันเข้าไปเล็งเขาจางจะได้ฮับ
เต๋อก็ตานขันเข้า(ข้าว) ขันเดียว

ป้ออัยแม่ม่อนเป็นต่ายก่อนป้อแม่
สมมุติว่าลูกเต๋ามีเก่าเฮาคนเดียว
กุศลมันหน้อยกลั้วมันป้อป้อแบ่งกัน
.....จิม.....

ช่วงเศรษฐกิจย่าแยบ่าใจว่าฮู้เหนียว
เดือนสี่เป็งจะไปตานขันเข้า(ข้าว)
เป็นดีใครถามหื้อมันฮู้เก้

๑๑ / เมื่อเป็นคนบ่เกยทำบุญไว้
เมื่ออยู่เป็นคนบ่ได้ทำบุญ
เป็นบ่าวเป็นสาวนี้ปากินบ่ตาน
เสียมบาลมาจ้อนเอาเมื่อต่อนเป็นบ่าว

ฮือมาหาได้กุ่มยัดใส่ใส่ป้อม
บ่มีกุศลเป็นทุนหื้อตัวเก่า
รอจะไปตานยามเมื่อแก่เมื่อเฒ่า
บ่ตันได้ต่ายเฒ่า สักก่า

เมื่อบ่าแข็งแ่งดีก็บ่มีก่ากิด
บ่ฮู้จักทำบุญสุนทาน
วิญญานก็เลยเป็นระเหเวน
.....จิม.....

ลิมกิดหาตุ๊กซ์เมาสนุกสุขสันต์
เสียมัจจุราจมาหันไผจ้วยหยังบ่ได้
เพราะบ่มีกุศลหน้าบุญจ้วยไว้

๑๒ / ความตายของคนนี้บ่จางจะว่า
หวังแต่ความร่ำรวยเมาเป็นเงินทอง
มัวเมาหากินต่างผิดกฎหมาย
มาตัวปล่าวเฮาก็ไปตัวปล่าว

พ่องก็ก่ายบ่าไปถูกฆ่าตัดต่อน
กรรมเลยสนองได้ไปนอนบ้านเก่า
ถึงเวลาตายก็ไปก่าตัวปล่าว
คือสมบัติเก่า เहांมี

จะตุ๊กซ์หรือจะมีจะดีหรือจะฮ้าย
ทำชั่วก็ได้ชั่วทำดีก็ได้ดี
ทุกคนต้องไปอยู่บนเชิงตะกอน
.....จิม.....

วาระสุดท้ายก็ต้องตายเป็นผี
ไผจะหนีความตายหนีตึงบ่ได้
เป็นวิมารทองบ้านหลังสุดท้าย

๑๓ / อธิ์เรื่องความตายใจหายใจคว่ำ

ต่ายตึงวันนักล้ามีร้อยแปดประการ

พองกีต่ายรจนเหี้ยตำหนต่าง
พองกีตักน้ำต่ายพองกีไฟดูต่าย
लगพองกีต่ายเป็นโรคล้ามะหนาด

หมอจ่วยบ่อตันเลยด้บชั้นธฺลาจาก
พองกีถุกสายอสนียฺลงฟาด
พองเป็นอัมพาท หมดแสง

लगพองกีต่ายหนุ่มलगพองกีต่ายเฒ่า
พองกีเป็นมะโหกหลุ้ใจกลงแดง
ชีวิตคนเฮามันเหมือนว่าวหมดลม

พองกีต่ายกับเหล้าจันเป็นโรคด้บแข็ง
พองกีต่ายหมดแสงบ้ายอมจ้ายอมอู้
มันจะยวี่ยवादลงต๊ตได้ก็บ่าอู้

.....จิม.....

ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (หญิง)^๓

^๓ ขอเรื่อง ปอยเข้าสังข์ (หญิง) (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๘ ก.ค. ๒๕๕๖

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นาย.....ชีวิตคนเฮมันเหมือนฉากละคร
แล้วแต่พรหมลิขิตหื้อเป็นไปต่างๆ

บ่อมีความแน่อนอนอันใดสักอย่าง
มีตึงแปตึงก้านมีตึงให้และใครหัว...

เจ้าเฮย

ชีวิตของคนนี้เหมือนเป็นเล่นละคร
บางเตื่อก็ใครหัวบางทีก็ทิ้งให้
เกิดแล้วก็แก่แล้วก็เฒ่า
เป็นพระเอกหรือผู้ร้ายสุดท้ายต้องปะกัน

จะมาเอาแน่อนอะหยังตึงบ่อได้
จะเอาแนตึงบ่อได้อะหยังสักอัน
เหมือนนิยายน้ำเน่าถึงต่อนอวสาน
นั่นคือสุสานในวิมานป่าจำ...

พระพรหมได้ลิขิตหื้อชีวิตเฮามา
(เจ้าข้า) สังฆารธรรมเป็นของป่าแน
ชีวิตมนุษย์มันสั้นสุดว่าวาย
ตึงเฒ่าแก่ชราและวัยรุ่นหนุ่มสาว
แล้วแต่กรรมเวรดีเฮาได้สร้าง
ชีวิตมนุษย์จำสุดเปรียบไว้
ถึงเวลาร่วงหล่นลงหนอง
ป่ามีคนใดใผจะมาอยู่

พังเน่อจันตามีเกิดแก่เจ็บตาย.....
มีเกิดมีแก่มีเจ็บมีตาย
ตึงญิงตึงจายเหมือนกันทั้งนั้น
พ้องก็อายุยาวพ้องก็อายุสั้น
ตายกันกูบ้าน กูจอง
เหมือนกับหน่วยไม้เหมือนกับใบตอง
บางอันก็ไปย่องก่องตามป่าหญ้า
ก้าแหละนอฟ้าแหละนา

นายมอญ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอก
ทรงได้ดับจิตปริณิพาน

ผู้หมดจากกิเลสยังหนีละสังขาร
เป็นดวงวิญญาณสู่สวรรค์แห่งห้อง

เขาเป็นมนุษย์สิ้นสุดต้องไปตั้งณิจายหน้าปี นี่แหละน้องแหละนา

(รับจุ)...หมดอายุไซ้ต้องได้ไปจากโลก
มนุษย์คนเขาดีได้เกิดมา
จะตายจ้ายวอยอยู่กำรกระทำ
จิม.....

คนอยู่ก็เศร้าโศกอาลัยไผ่หา
ถึงเวลาไผ่ตั้งอยู่ป่าได้
สุดแท้แต่กรรมเฮทำก่อไว้

๑ , เกิดแก่เจ็บตายเป็นธรรมดาของโลก
จำเปรียบเตียมไปเหมือนลูกส้มของหวาน
จับบางหน่วยเหลือกำแก่นล่อน
บางหน่วยเป็นจีลมาตีมาหัน

จะอุปโลกเรื่องชีวิตสังขาร
ดีเฮได้หันมันติดตามบนต้น
นกหนูเข้าพอนมันยังบ่อยอมหล่น
มันก็ หยวะหยวดล่น ลงมา

เปรียบเหมือนหน่วยไม้สักอยู่บนต้น
เหมือนชีวิตคนดีได้เกิดมา
เหมือนหน่วยไม้สักตกหล่นลงมา

มันยังบ่อป่นปากนกปากกำ
ความตายนี้หาไผ่หนีตั้งบ่อได้
เปิดไก่อ่หมุหมาปากันลูไซ้

.....จิม.....

๒ , ของดีอ้ายกลั้วมันมันซำยังเข้าใกล้
แน่ยิ่งกว่าแน่มันตั้งแกบ่อหาย
ปะมะโหม้จู้โนปะทั้ง
คนฮ้ายคนดีเศรษฐิคนยาก

แต่ของเฮาใครได้มันซำมาหนีใกล้
มนุษย์ณิจายไผ่บ่อถ้ำกลั้วพลาด
แขนงจะไปตั้งอยู่ด้วยความประมาท
ไผ่ตั้งบ่อพลาด ลักคน

ถึงจะเป็นเจ้าฟ้าพระมหากษัตริย์
มหาบัณฑิตป้อกำประชาชน
ทุกสิ่งในโลกบ่อมีหยังจีรัง

นักปฏิบัติครูบาพระสงฆ์
คนรวยคนจนต้องมึงม้วยคว่ำหน้า
ไผ่จะเด่นจะดังตั้งบ่ออยู่กำฟ้า

.....จิม.....

๓ , ดีเฮากลั้วได้ปะมันตั้งจะไต้ปบ
มนุษย์ในโลกบ่อว่าณิจและจาย
ความตายไผ่ไผ่ก็ตั้งกลั้ว

องค์พระตถาคตได้จีแจ้งแถลงไซ้
ไผ่จะหนีความตายไปไหนตั้งบ่อได้
แต่เฮายังกลั้วมันก็ยังเข้าใกล้

ไผจะหลบจะหลีกไปไหนดิ่งบ่อได้

ดิ่งบ่อว่าข้าไพร่ นายพัน

ทุกคนมันต้องตายว่านายและข้า
ไผดิ่งบ่อรอดจากการมรณัง
หนีกั้นดิ่งบ่อปิ่นตึ้นบึงตะกอน
.....จิม.....

บ่อไวก็จ้ามันสุดแล้วแต่กรรม
ต้องตายเหมือนกันบ่อวันนีก็วันหน้า
ทุกคนต้องไปนอนนิมานทองป่าจำ

๔ , ของดีเฮาใครได้มันเข้าไปใกล้จาก
ความหนุ่มความสวยมันร่วงโรยดิ่งวัน
เป็นหนุ่มเป็นสาวหน้าเหมือนดอกบัว
ความหนุ่มความสาวมันเอาคืนบ่อได้

ลองนึกถึงภาพตอนเฮาหนุ่มเฮากรรม
เฮาจะห้ามมันดิ่งห้ามบ่อได้
ปากองแก้ตัวใครหัวเหมือนเป็นให้
เหลือไว้แต่ความเฒ่า ชะรา

เป็นว่าตัวของเฮาบ่อใจตัวของเฮา
วิญญูณังรูบั้งอะนัดตา
เกิดแล้วต้องแก้แก้แล้วต้องตาย

ถ้ามันเป็นของเฮามันดิ่งบ่อมีปัญหา
เป็นว่าสังขารเป็นของบ่อเตี้ยงหมั่น
สัตว์โลกดั่งหลายเหมือนกันทั้งนั้น

.....จิม.....

๕ , มนุษย์มันเกิดมาในโลก
ทุกสิ่งในโลกย่อมเปลี่ยนแปลงผัน
หมั่นสร้างที่ดีเมื่อมีลมหายใจ
บุญกุศลมันจะได้ปกป้อง

ตุ๊กซัสซุสนุกโคกมันเป็นของภูกัน
ตามกุสราธรรมังดีเฮาทำมาก่อน
ถึงเวลาตายไปนอนหงายในล่อง
บ่อหือลงไปต้อง อาบาย

ร่างกายคนเฮามันแปรเปลี่ยนสภาพ
กายเป็นคราบเน่าบ่อมีก่าอันใด
จัวควายจ้างฆ่าตายแล้วเหลือหนัง

ถ้าจิตออกจากก็เรียกว่าคนตาย
บ่อมีความหมายใจกำหนดยังบ่อได้
กระตูกเขามันยังสู้มีจ่องใจ

.....จิม.....

- ๖ ,   เป็นว่าการตายบ่อใจของสมมุติ
          หมดกรรมหมดเวรหมดห่วงหมดโย
          เหลือเพียงร่างปล่าวดีบ่อมีวิญญาณ
          สุดแต่แต่กรรมจะนำไปพรหมโลก
          ถึงวาระสิ้นสุดเฮาหยุดลมหายใจ
          หมดความวุ่นวายทุกสิ่งในโลก
          กายเป็นของสรรสารดีบ่อมีประโยชน์
          หรือจะตกลงสู่   อาบาย
- เฮาเป็นคนธรรมดาบ่อจางจะมาอุ
          หรือจะเวียนวนอยู่แห่งหนใด
          ถ้าลองตายได้ข้าจะลองตายกอย
          .....จิม.....
- ๗ ,   ความตายก็คือความหายนะ
          นักปราชญ์ผู้รู้ยู่ตึงบ่อไหว
          เงินทองสิ่งทรัพย์สินนับล้านนับแสน
          เขาหามเผาไฟบ่อได้หยั่งสักอย่าง
          ทุกคนต้องไปปะมรณะความตาย
          เมื่อถึงคราวตายบ่อได้หยั่งสักอย่าง
          ละหื้อเมียแบ่งลูกฮักอยู่บ้าน
          เหลือกำซี้ตั้ง   อย่างเดียว
- บางฟ่องเมามงายกับบอบายมุข
          ระวังเนอ้ายถ้าปะไก่อหน้เหนียว
          ไปแล้วไม่กลับหลับแล้วไม่ตื่น
          เมาหลงกับความสุขอันดีหน้าวาทเลี้ยว
          ไฟนรกแสนเปลี่ยวมันจะมาเผากัน
          พื้นไม่มี   แต่ก็หนีไม่พ้น
- .....จิม.....

๘ ,   เกิดแก่เจ็บตายมันเป็นไปอย่างอื้อ
          อนิจจังจะตะสังขาร
          ตั้งขึ้นมียู่ดับไป
          เฮามาตัวเปล่าเขาก็ไปตัวเปล่า

พระองค์ได้กล่าวไว้เป็นนิจรัฐธา
มนุษย์เกิดมามีแต่ตัวเปล่า
เสียงลมหายใจก็กายเป็นคราบเนา
มันเป็นสมบัติเก่า   เฮามา

          เฮามาตัวเปล่าเขาก็ไปตัวเปล่า
          กุสราธรรมมาอะกุสราธรรมา
          รูปร่างอนิจจาสังขารอนิจจัง

พระสัมมาพุทธเจ้าได้ทรงเล่าไขจำ
          เฮามาอย่าใดเขาก็ได้อย่างอื่น
          ร่างกายสังขารบ่อหมั้นเตี้ยงล้ำ

.....จิม.....

๙ ,   คนเฮาถ้าตายเขาก็ฮ้องว่าศพ
          มัจจุราชตัวเป็นมาเอาตึงวัน
          พ่องตายกับโรคเก่าพ่องตายกับโรคใต้
          บางคนก็ตายกับอุบัติเหตุ

มันจะต้องได้ไปตามกฎแห่งกรรม
พ่องก็ตายเสียงกรรมพ่องก็ตายร่วงเซตุ
พ่องตายกับโรคเฒ่าพ่องตายกับโรคเอดส์
ตายกับโรคคว่ำ   รถจน

          คนเฮามันตายมีร้อยอันบันลึง
          เมื่อคืนเมื่อวันตายกันสนสน
          ตีตายไปแล้วร้อยรายบันราย

ขี่รถไปชิงบนท้องถนน
ตายจากเมืองคนไปสู่โลกหล้า
เขาก็ห้ามไปเฝ้าอยู่ในป่าจำ

.....จิม.....

๑๐,   คนใดตายก็เอาไปทั้งหมด
          ป่าเหวป่าจำปาณะสถาน
          จะเปรียบเตียมไปเหมือนคิรวรโดยสาร
          ป่าเหวกองปอนเป็นตื้นอนตื้นจอต

ร้อยศพพันศพก็เผาตีเดียวกัน
เผาตีเดียวกันนักไปนักบอด
บีดกันนั้นเข้าเดียวกันนี้ออก
เป็นตีเผาซาก   บ่อดาย

          ร่างกายของคนมันประกอบด้วยธาตุสี่
          วิญญาณก็ลอยไปตามกรรมตามหมาย
          จับบางดวงก็ขึ้นสู่สวรรค์

ถ้าโดนเผาโดนจี้มันก็แตกสลาย
พ่องก็ตกอาบายหม้อหน้าสกตำได้
บางดวงก็ไปหวนอยู่ตามเก่าไม้

.....จิม.....

๑๑ , หมู่ญาติตระกูลก็เลี้ยงบุญไปนั้ก
ปีใหม่ปีเก่าวันเข้าพรรษา
จะตานกำป้อแม็กก็ยั้งค้ำปู่ลุง
เขียนจื่อเข้าใส่ตังต่ายใหม่ต่ายเก่า

ลูกหลานก็ยังฮักห้วงอาลัยหา
กึดเต็งหากก็ไคร่ตานซันเข้า(ข้าว)
เลยรวมหันหมดตังตระกูลหงุนเหง้า
แล้วยกเอาซันเข้า ไปตาน

เปรียบเตียมไปเหมือนมีเตียนเล่มใหญ่
ไผไคร่ได้ไฟก็เอาเตียนใหม่มาต้าม
วิญญาณหมู่นั้นจะฮับเอากุศล

ต้ามไฟไผจะเล่าใช้บัน
จะต้ามไปก็อันไฟนั้นตังบ่าเลี้ยง
แต่จะต้องมีทูนไผไปน้จื่อหล่อเลี้ยง

.....จิม.....

๑๒ , ชีวิตของคนเหมือนเฮือนน้ำลิก
จะเป็นชั่วโหมงหรือวินาทีใด
มหาเศรษฐีอาจจจะต่ายเหยียกลางถนน
ตังบ่อมีไผมาหยั่งฮู้ได้

บ่าสามารถหยั่งตึกฮู้ถึงเวลาต่าย
ตังบ่อมีไผสามารถค่านวนได้
ยาจกคนจันอาจไปต่ายบนตึกใหญ่
ความต่ายของมนุษย์ ทุกคน

ไผจะจบดอกเตอร์จากโหราศาสตร์
ไผบ่อมีตำตึบฮู้ได้สักคน
ไผจะต่ายเมื่อคืนหรือจะต่ายเมื่อวัน

ไผจะเป็นนักปราชญ์หมอดูหมอดอน
แล้วแต่กรรมกุศลจะเป็นผู้ซัดซัน
มันสุดแล้วแต่กรรมดีเฮาทำ ตำนัน

.....จิม.....

๑๓ , ความต่ายของคนมีสัปะสัปะเป็ส
พ่องก็เป็โรคได้พ่องก็ไช้เรื่อรัง
พ่องก็ต่ายฟ้าผ่าพ่องถูกฆ่าถูกยิง
พ่องเป็โรคหัวใจก็ดอันใดบารอด

พ่องต่ายกับเอดส์พ่องต่ายกับเบาหวาน
พ่องต่ายทรมารเป็มะเร็งติดปอด
พ่องก็หลับลิมคิงลวดหายใจบ่าออก
เลยถอกยอกยาฆ่า ตัวเอ็ง

บางพ่องก็เสียใจผิวไปมีเมียหน้อย
ต่ายตุ๊กต๋ต่ายหยากเลี้ยงวิปากกรรมเวร
ถ้าเป็หวัตมรณะเจ็ดวันก็จะต่าย

เอาเจือกมัดคอฮ้อยติดกั้งไม้ไต้เต่ง
ต่ายเจ้าต่ายเย็นเป็นไปพร้อมเลี้ยง
ข้ามา ด ดดอันตรายเหลือโรคเอดส์โรคเพ็ยง

.....จิม.....

ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (ชาย)^๔

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๓ เมษายน ๒๕๕๐

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

หลอน

วันนี้มันก็เป็นวันงาม

วันพระสี่ธาตุท่านได้ตรัสรู้

วันฐานะเงินคำเข้าของไหลมาสู่

จนได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์....

เนื้อเจ้า

วันนี้มันก็เป็นวันงาม

วันพระสี่ธาตุท่านได้ตรัสรู้

ยามเมื่อท่านไปนั่งขัดสมาธิ

พญามารได้ใจลูกสาวมา

วันฐานะเงินคำเข้าของไหลมาสู่

จนได้สำเร็จทุกกระบวน

ไปตั้งสติปอบปากบ่จำ

ล่อลวงพระพุทธาน์ยังพังพ่ายแพ้

แล้วจะจวนเอาท่านดังหลาย...

สิบนิ้วขอยอขึ้นรับ

ญาติมิตรพี่น้องตั้งญิงตั้งจาย

วันนี้ซึ่งหากเป็นวันดี

ศรัทธาตั้งหลายสิบชาวจาวบ้าน

มีกำรงมิงงานไผตั้งบ่ละ

ยามเมื่อพี่น้องจะกีดสร้างก่อบุญ

จะขออันเจิญเอาทุกท่าน

กล่าวแก้

ขอสวัสดิ์ศรีรับศรัทธาตั้งหลาย

ตัวขุนมูลนายสิบชาวจาวบ้าน

วันจ้ายะดีดีสี่ไสสวาง

จะมากุเข้าไหว้ ทำบุญ

ปอยบวชพระดำแดงตั้งบ่สุน

ผมจะขอขอบคุณสิบชาวจาวบ้าน

นี้และนอห์นั้นแหละนา

^๔ ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (ชาย) (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นายมอญ

กินข้าวายปากันมานั่ง
ป็น้องต้งหลายจะสร้างก่องบุญ
ขอเจิญเอาศรัทธาปากันมาร่วม

จะยกต้งขึ้นไปต้งต้งสูง
ต้งปู้ต้งลูงต้งแกต้งเฒ่า
นึ้และนอเก้าแหล่นา

ต้งกล้าย

หลอน

วันนึ้เป้นวันดอกไม้บ้าน
วันนึ้เป้นวันดีประเสริฐ

นับเป้นกัณตานป็น้องจะเกิด
เป้นวันบ่อเกิดแห่งมหากุศล

เจ้าเฮ้ย

วันนึ้เป้นวันดอกไม้บ้าน
เพราะว่าวันนึ้เป้นวันดีประเสริฐ
บรรดาป็น้องสหายญาติมิตร
กุศลจงเกิดแก่ศรัทธาต้งมวลง

นับเป้นกัณตานป็น้องจะเกิด
ความสุขจะได้เกิดแก่ศรัทธาต้งมวลง
ได้จ่วยกันคิดสร้างบุญใหญ่หลวง
เบ่งบานเหมืองดวงชะปวงดอกไม้

แล้วจะเจิญเอาท่านต้งหลาย...

ต้งไหว้ว...ขอหื้อท่านจงได้..เจริญ

๑, ยอมือลืบนิ้วขอยกขึ้นรับ
ป็น้องอาวาต้งญิงต้งจาย
เป้นใหญ่อ้ายจะฮ้องเป้นลูง
ต้งหลวงต้งหลายญิงจายป้อแม่

สวัสดีครับศรัทธาต้งหลาย
ต้าวขุนมูลนายต้งป้อต้งแม่
คนมีความฮู้สูงถือเป้นเฒ่าแก
ต้งได้มาแ่ว ทำบุญ

มีการม้งานกับบ้านกับวัด
ต้งท่านต้งหลายร่วมกันทำบุญ
ต้งไหนไหนได้มาปะใส่กัน

ป็น้องฮักผู้อาวุโสสูง
ผมขอขอบคุณลืบชาวจาวบ้าน
ผมก็ว่าต้งมาจ่วยยก้า

- ๒,   บ่มีกำรงานเฮาตึงบ่ได้ปะ
          ยามเมื่อปี่น้องมีกินมีตาน
          ศรัทธาปี่น้องต้งหลาย
          สละกำรงานต้งบ้านมาจ่วย
- มาร่วมใจกันตึงปี่ตึงน้อง
          ตึงบ่ว่าปี่น้อยตึงบ่ว่าปี่หนาน
          กำมืออย่างใดหื้อว่าไปจั้นหมด
- คนใหญ่ละอ่อนเป็นได้พร้อมใจกัน
          ตึงลูกตึงหลานสิบขาวจาวบ้าน
          ตัววันบ่ตกบ่หื้อไผหลงฮ้าน
- ๓,   กำจ้อยกำซอมันเป็นของบ่แน่
          ก่อนดีจะซอซอสุมาคนพัง
          จะซอสุมาศรัทธากูคน
          กำจ้อยกำซอกลัวได้ผิตพลาด
- หมากินเข้าแจ่งปากยังเป็นเข้าสาร
          กำซอบางกำจ่างสละกำหยาบ
          กำปากเป็นลมเป็นปัมแก้ยาก
          กลัวได้เป็นบาป   เป็นเวร
- กำลมจ่างบ่สมกำเป้า
          จะซอสุมาครุบาพระเณร
          ตึงหนุ่มตึงเฒ่าปี่เก่าศรัทธา
- เป็นว่าไก่อเจ้าเล้ามันจ่างเป็นใจเห็น
          จอย่าได้เป็นเวรมาสะเต็นตึงต้อง
          ลวดซอสุมาผแวอวอาปี่น้อง
- ๔,   บ่หื้อรุ้งรังซอเรื่องกันในมุ้ง
          เมื่อสองคนเฮาได้มาซอกล้างผาม
          ซอเมื่องายเป็นหื้อซอดีดี
          ของบ่มในเตี่ยวบ่ถ้าเกี้ยวถ้าฮู้
- เปิดผ่อแมงกำปู้งก้อยเอาไว้ทีหลัง
          กำบ่งามบ่ถ้าเอามาฮู้
          ห้ามบ่หื้อมีเรื่องจีเรื่องจู้
          ไผไผก็ตึงฮู้   กูคน
- เฮาเป็นจ่างซอซออย่างใดก็ได้
          ซอใกล้ตุ้พระต้องใจว่าทะคารมณ
          ถ้าเฮาซอหยาบเป็นจะประมาทจ่างซอ
- กำเหนือกำได้เอาใส่ผสม
          กำปากเป็นลมเป็นปัมมันแก้ได้
          มีสมองอ่องอออกฮื้อจ่างใจ

- ๕, มีกำรงงานมาช่วยกันอัดอัด
เป็กตุบวพระเป้งงานประเพณี
ถำบเปือมีกั้นมีตาน
วันนีต้งหั้นวงวานปีน่อง
ร่วมใจกันหมดไผบ่ยอมหลบหนี
ร่วมสร้างควมดีต้งปีต้งน่อง
ต้งบได้ร่วมกันสร้างควมถูกต้อง
กั้นหวานตานต้อม บ้านเฮา

เหมือนกำโบราณคนเผ่าว่านนั้น
จะได้มำช่วยกันชูดกั้นเหลา
ไปบอกไปเจิญเอิ้นเอากั้นมา
แบ่งเอิ้นหมั้นก็เปือหลายเสา
งานบ้านเฮาช่วยกันต้อมกั้นตุ้ม
แม่ป้ำน้ำอามากั้นลุ่มๆ

- ๖, ไปบอกมาหมดต้งบ้านตกบ้านออก
เอาบัตร์ไปแจกคนละใบคนละใบ
ผดามูปีน่องวงค์ญาติตระกูล
บ้านเหนือบ้านใต้ต้งเป็นได้กิดฮอด
ในเวียงบ้านนอกบ่หื้อหวิดขาดไผ
คนตื้ออยู่ไกลโทรศัพท์ไปบอก
ต้งเอาหน้าบุญไปต้งไปรอด
บอกเหี้ยภู่หั่ว ตัวคน

งานประเพณีบวชพระนาคแก้ว
ตระกูลบ่อเลี้ยงต้งบอกเลี้ยงภู่คน
เฮามาช่วยกันร่วมแสงแบ่งบุญ
ไผกั้นแล้วคนหลายอย่างท่าฝน
ร่วมกันสร้างกุศลยิ่งใหญ่แก่กล้า
เหมือนช่วยกันแบ่งเกิ้นก่ายขึ้นจันฟ้า

- ๗,   ไปบอกต้งป้อหนานไปบอกต้งป้อน้อย   ใจดีจิ้นจ้อยต้งปมีไผเหมือน
มีกำรงงานเกียมกันเป็นเดือน   จาวบ้านจาวเมืองปากันอ้างอวด
เสียงเงินเต้าโตเจ้าภาพต้งบักลั่ว   เมื่อลูกบ่าวตัวจะได้โกนหัวบวช
ป็น้องจาวบ้านไผก็ปากันอวด   ลูกเต้าจะได้บวช   เป็นองค์
- ป็น้องศรัทธาเจ้าป้อเจ้าแม่   ต้งใจแน่วแน่แผ่บุญกุศล
จะเอาลูกไปบวชเป็นต้นเป็นองค์   แผ่บุญกุศลบอกเป็นจาวบ้าน
คับหมู่คับหมวดตำรวจทหาร   ขำราชกำรบอกมาทั้งนั้น
- ๘,   ดีได้ไปบอกเจ้าปี่เจ้าน้อง   บ่หื้อได้เตื่อร้อนยามเมื่อเฮามีกำร
เจ้าภาพเก้าจิตใจเบิกบาน   เสียงเต้าโตกันเป็นต้งบว่า
เก็บดอกใส่ปักยกหน้าบุญใส่ขัน   บอกต้งลูกหลานป้อลุงแม่ป้า
ต็อกดีใจเหมือนจะได้ขึ้นฟ้า   ดีใจต้งแม่ป้า   อาลุง
- ต่างคนก็ต่างฮับจะเป็นเจ้าภาพ   ฟ่องก็ได้บาตรฟ่องก็ได้สลุ้ง
ฟ่องได้สาดหมอนเอามาหอมทำบุญ   เจ้าภาพได้ลงทุนบ่ใจของหน้อย
लगฟ่องก็ได้พัตलगฟ่องก็ได้วี   ฟ่องศรัทธาเป็นมีหอมเป็นสองสามร้อย
- ๙,   เป็นได้เต้าโตขอได้เต้าอัน   ศรัทธาจาวบ้านร่วมกันสนอง
ฟ่องก็ได้จ้องหลังฟ่องก็ได้จ้องนอน   ฟ่องก็จักเงินหอมเป็นห้าร้อยบาท
เป็นได้สละต้งเบี้ยต้งเงิน   เจ้าภาพไปเจิญต้งใจดีขนาด
บางฟ่องมากินเข้าสองสามคืบ   บ่หอมสักบาท   ก็มี
- ฟ่องก็มาชวยฟ่องก็มาเจ้า   ฟ่องก็มากินเข้าจัดเหล้าแล้วลักหนี
คนอย่างอู้ดีไหนมันต้งมี   ฟ่องก็ใจดีเป็นตัวดีตัวต้ง
ฟ่องหอมสิบบาทจัดลาบจันป๋มแบน   ฟ่องหอมห้าหกแดงกินคืบเดียวเต้านั้น

๑๐,   การทำบุญทำเต้าได้ก็ได
          ชี้เหล่าบางคนยังสู้การฮ้างน
          ป้อฮ้างเป็นชี้เหล่าถึงจะเมาสุดปี
          จ่วยแต่งจ่วยดาจ่วยมาก้างเต็นท์

          ก่าเฮાયกมือไหว้มันก็ได้เหมือนกัน
          จ่วยแบกจ่วยหามก้างโต๊ะก้างเต็นท์
          ชี้เหล่าใจดีมึงไปถือเปิ่นเล่น
          จะไปถือเปิ่นเล่น จาใด

          เจ็ดโต๊ะเจ็ดตั้งม้านั่งรับแขก
          ถึงป้อฮ้างจะเมาป้อใจชี้เหล่าป๋าดาย
          ชนโต๊ะชนสาดชี้เหล่าก็จำได้ดี

          เอาน้ำไปแจกรับแขกคนหลาย
          ดนตรีมีไหนป้อฮ้างไปจ่วยเต็น
          ชี้เหล่าอย่างอ้อเป็นว่าชี้เหล่ามีเซ็นช

๑๑,   จะมีงานบวชเกิดขึ้นกับวัด
          ของอย่างอ้อมันหุ่มไผหุ่มมัน
          คนหนุ่มว่าจะเอาคนเฒ่าว่าบ่เอา
          มีกำรยกมือนับคะแนนตัวเลข

          ป้อหลายน้องฮักต้องมาปรึกษากัน
          พ่องจะเอาหนังพ่องจะเอาเทศ
          ตวยใจคนเฒ่าก็ยังค้ำงหมูเด็ก
          บ่มีไผเอาเทศ ลักคน

          คนเฒ่าจะเอาขอเข้าปี
          จะเอาก่าชอกลัวบ่ได้ร้าว
          เมื่อเจ้าเอาขอแลงแถมดนตรี

          ละอ่อนยุคนี้เขาบ่ใคร่สน
          ตวยใจกูคนเฒ่าจะหื้อมันถูกต้อง
          แม่บ้านใจดียกมือนักกันซ้อง

๑๒,   จ่างชอยยุคใหม่มันมีหลายรูปแบบ
          ถ้าจะฟังชอชิงว้างตวยสมัย
          ลำปางเจียงฮายชอบแบบละคร
          ขอจะไปดูถูกจ่างชอจ่างปี

          ผมจะขอแยกหื้อคนฟังเข้าใจ
          จะฟังชอบ่ดายก็ต้องขอเข้าปี
          แสดงออกเป็นตอนเรื่องนั้นเรื่องนี้
          แล้ววันนี้ไผได้ สะตางค์

          จ่างชอยยุคใหม่เป็นยุคไฮเทค
          เฮาจะได้ฟังก็เมื่อยามมีงาน
          ป้อจ่วยอนุรักษศิลปะเมืองเหนือ

          ยุคอินเทอร์เน็ตท่วยกันสืบสาน
          ผมจะขอไหว้วานทุกท่านเหนือใต้
          ป้อหื้อได้เหลือแบ่งเจือสืบไว้

- ๑๓, ปั้นแก้วบ้านทาศรีมาบ้านพอน
จันตึบสามหลังดังไผ่เปียง
ปั้นแก้วแก้วมาจันตึบคำบาน
จ่ายมภิบาลมิงงานรับต้อน
- เฮาเป็นละอ่อนฟังก่าแผ่นเสียง
บุญศรีสันเหมืองแก้วตำไพลหนองล่อง
จ่างซอโบราณดังอย่างฟ้าฮ้อง
จดหมายมาฮ้อง เขาไป
- จ่างซอยุคใหม่อายเก่าปีตัวม
บุญศรีก็ตายเรว้ฉนก็ตาย
ได้เฮาสองคนมานั่งกล้างผาม
- โทรศัพท์ไปด่วนก็ติดงานเป็นสาย
ไปติดต่อไผ่ติดงานปอจะเสียง
จ่างซอเคื่องานจ่างซอซี้เพียง
- ๑๔, จ่างซอป้อจายก็ตำไสมีบบม๊าบ
ผ่อเป็นหนึ่งเป่าปีเหมือนเจ้าตั้นงหอ
จ่างซอป้อจายเสียงอย่างควายโดนแดง
เขาได้ยีนอายหลอนเมื่อต้อนที่แรก
- จ่างปีซ้าฮ้ายหน้าผากอย่างเป็นเต๊ะป้อ
ฟังเสียงจ่างซอได้ตึงแห่งตึงแหบ
แม่ญึงยังแควนเสียงแหลมแหวดๆ
นี้กว่าเสียงปีบแตก ตังใด
- ฟังจ่างซอเหลือปอยมอกกิ้นก้อยต่างเข้า
ได้จ่างซอแล้วบวชลูกองค์จาย
ต็อกดีใจตึงป้อน้อยป้อนาน
- เจ้าภาพเก่าเป็นแต่เข้าใจ
หาวันหมดใส่ใจยะผ่องแผ้ว
จะจวนกันแบ่งผามหื้อจ่างซอแถมแล้ว
- ๑๕, ผามซอบ้านนี้เป็นตึงแบ่งจับมอก
ผ่อเป็นติดสายรุ้งเป็นเส้นเป็นสาย
มิงผ่อตัวอย่างสละเป็นแบ่งผาม
มันตึงงามแต่นอผามซอบ้านนี้
- งามใบ้งามบอดตึงบ่เกยหันไหน
กิ้นเข้างายเฮาจะซอเต็มตี่
ถ้าบ้านมิงมิงงานหื้อแบ่งผามอย่างอี่
ผ่อบถี่เหมือนหอ เจ้านาย
- มาชองานปอยตึงบ่ถอยบ่ถ้อ
มาชอวันนีตึงบ่ถ้ออันใด
พดลมกึบมีฮาเหม็นหีไผหา
- ป็น้องมาผ่ออย่างป็นเอาหน่อใส่ไห
แต่บ่ม่วนใจซอไปก็ไคร่หมีง
สาบอย่างกลืนแมงดากลืนอะลึงอะทึง

๑๖, อ้ายแต่ปดมแต่จ่างปีมันสาบ
แม่ฮ้างข้าหมิ่นเอือนแม่เอือนข้าหมิ่นคว
หมิ่นหอยหมิ่นหอยบ่ใจเรื่องย้อยลักกำ
บ่หันแต่คนเผ่ากับตึงเจ้าภาพ

เขาเตอดใครฮากสาบอย่างหนึ่งควายเผ
ตัดของสาว ๆ สาบอย่างดอกกุหลาบ
หมิ่นเข้าตึงตึงหมิ่นเข้าตึงปาก
จะยั้งลงไปฮาก ลักกำ

มีปอยมีลามกับวากบัววัด
จะต้องได้กะเกียมตึงเสปียงอาหาร
จะเกียมส๊ะปะสังพะของตาน

ปีหลายน้องฮักเป็นได้พร้อมใจกัน
จะเอาเลี้ยงคนฟ้งปีน้องจาวบ้าน
จะมีอะหยังเป็นลันเป็นล้า

๑๗, อาหารกำรกินเป็นจิ้นเป่าล้า
จักสตาจค้ไปซื้อจิ้นควายดำ
จัดงานเอาบุญต้องลงทูนเต้มตี
ผมใคร่เกียดหื้ออี่ผีต่ายท่า

บ่หื้อได้ขายหน้าบ้านเฮามีกำร
ไผ่มีกยาก็ย่ำไผ่มีกยาก็ล้า
เลี้ยงเป็นปดีฝ้างขายหน้า
มันมาทำขายหน้า หมูเฮา

ตะวาไปชอตันกอก
ถ้ามีงเียะอย่างอี่ฮู้ซี้ไผจะเอา
หันเป็นเลี้ยงจิ้นลาบกันเต้าไต่บ่ปอ

อี่...อี่วอกลักจิ้นทอดใส่กระเป่า
ลักจิ้นทอดใส่กระเป่าจะไปเียะอย่างอัน
กิ้นจิ้นลาบข้าคองจิ้นปอเล่นหาน้ำ

๑๘, เอาเหล้าใส่กระเป๋านั้นมันเหล้าชั้นตั้ง
เหล้าชั้นครูอ้ายเอาฮักษา
เหล้าชั้นครูห้ามสูดอกกิน
จ่างปีซากหอกจ่างลักลอกชั้นตั้ง

จะไปว่าแถมซ้ำฉีกหน้าเตต้า
เพราะป้อครูฮาเป็นสอนเป็นสั่ง
เป็นศิลปินฮู้ตื้นตื้นต่ำ
ขอมึงจะไปฟัง ดูแควน

หันฮ้ามักเหล้าไปหันฮ้ายดูฮ้าย
ฮ้ายบ่กินเมื่อเจ้าฮ้ายจ่างเอาเมื่อแลง
กินเปียร์จ้างกับหงส์แสงโสมจู้บคอ

กำบ่มีเซาะใส่กำบ่ใหญ่จ่วยแบ่ง
กินมอกเต็มแสงมอกท้อใจกล้า
ยี่ฮ้อสอรอดออันนั้นฮ้ายบ่ต้า

๑๙, สบงลังกำผ้าตุ้มผ้าป่าด
ผ้าแล็บผ้าห่มสบงจัวร์
ตึงพัดตึงบาตรบ่หื้อชาดอันใด
สะปะสะปันของตานหมุ่น

สะลีหมอนสาตตึงมั่งตึงหมอน
จองหลิ่งเตียงนอนตึงเกียมเต็มดี
ของตานพระใหม่เกียมไว้ถ้วนถี้
เจ้าภาพก็ใจกวี ใจมัน

ว่อมสูบหัวเป้นคร้วพระใหม่
กำตุ้มน้ำกระโถนก้อยกยาง
เบิกเงินธนาคารมาเต้าใดก็บ่ป้อ

ต้องเอาใจใส่บ่หื้อชาดอะหยัง
เจ้าภาพเจ้างานสมองจั้นปอดื้อ
จ่ายมวนแต่นออะหยังก็ดีซื้อ

๒๐, อีมอกอีมใจอันใดตึงบ่เต้า
เป็นจะได้ฮวดอ้างทั่วบ้านทั่วเมือง
ฮ้าย....ผมขอขอบคุณ
กลัวเคราะห์จะมาปานกลัวมารจะมาแ้ว

ดีจะหันลูกเต้าหึ่งเหลื่องห่มเหลื่อง
ลูกจะห่มผ้าเหลื่องบวชเผดป้อแม่
ดีได้เอาหน้าบุญมาเผยมาแผ่
กลัวมันแยแล้วแก้ บ่ตัน

การงานเฮามีจะหื้อดีหื้อเหมาะ
เคราะห์หลับเคราะห์ตื่นเคราะห์เมื่อคืนเมื่อวัน
หื้อมันตกไปไกล่หูไกล่ตา

จ่วยกันบ่ดีเคราะห์ตึงหน้าตึงหลัง
เคราะห์ตัวดำๆ บ่หื้อมันมาต้อง
อย่าได้ปึกมาหาศรัทธาป็น้อง

- ๒๑,   นับเป็นเคราะห์ี่ปี่ขอย่าได้มาต้อง
          สะปะว่าเคราะห์ี่ดีป่งาม
          เวลาเป็นหวัดมันจางซอนอาน
          จะปัดไปหมดตึงเคราะห์ี่หลานเคราะห์ี่ลูก

          เคราะห์ี่ห้ามยามชวยหื้อไหลตวยน้ำแม่
          เคราะห์ี่ตั้งลุ่มบ่หื้อได้มาจน
          เคราะห์ี่ใช้หวัดนกเคราะห์ี่ใช้หวัดหนู

          เคราะห์ี่ห้ามยามชวยหื้อไหลตวยน้ำแม่
          เคราะห์ี่ตั้งลุ่มบ่หื้อได้มาจน
          เคราะห์ี่ใช้หวัดนกเคราะห์ี่ใช้หวัดหนู
- ๒๒,   เคราะห์ี่ตีลูกกุยมืดชุกระเบิด
          เคราะห์ี่เจ็บหัวกับตึงเคราะห์ี่มัวดำ
          เคราะห์ี่โรคเอดส์ติดกับเพศสัมพันธ์
          เคราะห์ี่สืบสามกับนามสืบสี่

          เคราะห์ี่ปี่ต่ายคอกเคราะห์ี่เข้าตอต่ายแดด
          อ้าย...หยังมาเอ็นดู
          ถ้าวันได้น้องแบกเสียมไปซุดปู

          เคราะห์ี่ตีลูกกุยมืดชุกระเบิด
          เคราะห์ี่เจ็บหัวกับตึงเคราะห์ี่มัวดำ
          เคราะห์ี่โรคเอดส์ติดกับเพศสัมพันธ์
          เคราะห์ี่สืบสามกับนามสืบสี่
- ๒๓,   ว่าเล่นบ่ตายนายจะไปโชด
          เคราะห์ี่ตุ้มปัดกับตึงเคราะห์ี่ตุ้มคัน
          ตัวบัดใส่ข้าข้าก็บัดใส่ตัว
          ใครหื้อเคราะห์ี่มันก่องอยู่นีโอกโยก

          เคราะห์ี่ชื้อตุ้มกับเคราะห์ี่ชื้อหืด
          เคราะห์ี่หน้าไก่เหมือนกับตาดชิง
          เคราะห์ี่ตัวหน้อยเต้าหมัดเต้าไฮ

          เคราะห์ี่ตีลูกกุยมืดชุกระเบิด
          เคราะห์ี่เจ็บหัวกับตึงเคราะห์ี่มัวดำ
          เคราะห์ี่โรคเอดส์ติดกับเพศสัมพันธ์
          เคราะห์ี่สืบสามกับนามสืบสี่
- นับเป็นเคราะห์ี่น้องขอย่าได้มาตำ
          ขอย่าได้มาตำขอย่าได้มาถูก
          ฮู้ตั้งมันตันก็เปื้อซู้มูก
          ขอย่าหื้อได้มาถูก มาจน

          ขอย่าได้มาแวตไปตวยฝน
          เคราะห์ี่ตั้งบนบ่หื้อมาใกล้
          จะไล่เข้าฮู้ปู้เอาสันตันตีตัวไว้

          ขอย่าได้มาแวตไปตวยฝน
          เคราะห์ี่ตั้งบนบ่หื้อมาใกล้
          จะไล่เข้าฮู้ปู้เอาสันตันตีตัวไว้
- ขอหื้อมันไปเกิดเมืองบ่มีศาสนา
          ลูกศิษย์อินตาจะปัดไปเต้มตี
          ขอย่าได้มาหวนปี่น้องบ้านนี้
          จะไล่มันไปตี ในฮู้

          นมยานอย่างได้เกลบหื้อไปแปดติดฮู้
          บัดตึงเคราะห์ี่แหวฮูนมเหี่ยวนมแห้ง
          หื้อนมตำฮู้หนูดังชะแล่มชะแต่ม
- ถ้ายกับขันโตกมันจางหมพัดกัน
          เคราะห์ี่ดีป่งามมันบ่มีประโยชน์
          เล่นคนบ่มีผิวมันหยังมาชื้อโชด
          อ้ายจะโหงดโมะหัว จ่างชิง

          บัดไปตึกๆ ตกไปตอยหมึง
          เคราะห์ี่คนชั่งตึงหื้อมันตอกนอกบ้าน
          หื้อมันตอกใส่ไฟไหม้แป้นปลั่วบั้งๆ

๒๔, เป็นเคราะห์เป็นภัยตกไปปุ่นแล้ว
ปิ่น้องบ้านเฮาได้จัดงานปอยดา
เจิญเตวบุตรลงมาฮักษา
ต้นฮักษากำสบกำปาก

จะจวนน้องแก้วยกมือขึ้นสา
เจิญเตวดามาฮักษาเจ้าภาพ
พญาอินตาต้นมหาราช
ต้นจ้ำน้ำหยาด หมายถึง

อ้ายจะขอเจิญเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
จะเจิญเอาตัวจตุโลกบาล
ขอมาฮักษาศรัทธาตั้งหลาย

ต้นมีเดชฤทธิ์ในโลกสงสาร
ตี้ฮักษาสวรรค์จันฟ้าเก้าห้อง
อย่าหือเกิดเพศภัยกับวงคี่ไยปิ่น้อง

๒๕, ถ้าป่วยได้เจิญอ้ายจะเจิญถี่ๆ
เจิญพญาอินทร์เจิญพญาพรหม
เจิญตั้งพระเป็งเจิญตั้งพระปราย
เจิญเอาตั้งผีปู่ย่าปู่ยี่

เจิญตั้งเจ้าตี้เจ้าแดนเจ้าหน
ครูบาอาจารย์เจิญมาเต็มตี้
เจิญพระณารายณ์และตัวดั่งสี่
เจิญแผ้วผี้เจ้าตี้ เจ้าแดน

พระธาตุเจ้าจ้อมทองเรื่องรองสองฟ้า
พระธาตุดอยสุเตปเงาเสวตทั่วแดน
พระธาตุลำปางเงาบังแดดฝน

.....ตัวแห่งข้าขอไหว้วาสุดแขน
พระธาตุลำพูนเป็นบุญปกป้อง
ฮักษาผูกพันทุกคนปิ่น้อง

- ๒๖,   เตวบุตรเตวตาเจิญมาเรียบร้อย
          ขอหื้อปี่น้องได้อู่ดีกินลำ
          อย่าได้เจ็บเป็นร้อนเย็นไข้หนาว
          คนใดจะมีลูกมีเต้า
- ถ้าปี่น้องคนใดจะตักซ์
          ปี่น้องคนใดจะฉิบหาย
          หื้อได้อู่ดีเป็นเศรษฐีเงินถึง
- ๒๗,   ผู้ใดหมั่นหาผู้ใดหมั่นฮิ
          ยามอยู่ขอหื้อได้มีใจ
          คนเฮาเกิดมาในพุทธศาสนา
          บุคคลใดเจือถือธรรมมะ
- มีลูกมีเต้าส่งเข้าศึกษา
          หื้อมีความอดเหมือนเจ้าเตมียะ
          หื้อมีความสดใสจิตใจชุ่มมัว
- ๒๘,   หื้อได้เป็นเจ้าจ้างหื้อได้เป็นเจ้าม้า
          หื้อได้เป็นเจ้าเงินหื้อได้เป็นเจ้าทอง
          มีสุขภาพพลานามัย
          ขออย่าได้มีความเศร้าโศก
- ปี่น้องบ้านเฮาหื้อมีความรุ่งโรจน์
          หื้อมีสะปะฐานะร่ำรวย
          อายุวรรณโณปินโตกะละมัง
- ขวยมามากม้อยก้อยเอาปอนมาบ้าน
          อยู่สุขสำราญหมั่งมูลตั้นเต้า
          อายุยืนยาวร้อยชาวขบเข้า
          ขอหื้อได้เป็นเจ้า   เป็นนาย
- ขอหื้อมีเงินสักห้าล้านปาย
          ขอหื้อจ้วควายเกิดหลายเต็มบ้าน
          เงินฝากธนาคารกำล้านสองล้าน
- หื้อเจริญวุฒิปไปด้วยธรรมดั่งหลาย
          ยามจะไปหื้อมีชัยชนะ
          จะไปลีมวัดวาและครูบาสังฆะ
          ฐานะจะเจริญ   สมบูรณ์
- หื้อมีวิชาเหมือนเจ้ามโหสถ
          มีฤทธิ์เดชเหมือนเจ้าคงคังจะสาร
          เปรียบเหมือนดอกบัวบานอยู่กล้างน้ำ
- หื้อได้เป็นเจ้าเข้าหื้อได้เป็นเจ้าของ
          อยู่หื้อมีจัยไปหื้อมีใจค์
          อยู่ดีสบายปลอดภัยจากโรค
          หื้อปะแต่ใจค์   ความรวย
- ผลบุญมาเฒามีใจค์ถูกหวย
          หื้อได้ถูกหวยแจ๊คพอดงวดหน้า
          ครอบครัวเบิกบานปดกตำ้า

- ๒๙, เป็นลาภเป็นปอนบ้านกันเสียงอย่าง
จะขอสุมาศรัทธามาฟัง
กำขอมันผัดบั้งจิตตั้งใจ
ขนาดรยยนต์มีตั้งครัทตั้งเบรค
กินเข้างายขึ้นมานั่งกล้างผาม
พระสงฆ์องค์ธรรมลัษณะเพศ
มันหลั่นออกไปเพราะอุบัติเหตุ
ยังเกิดอุบัติเหตุ จนคน
- คนมาฟังขอมมีตั้งป้อตั้งแม่
ป้อหลวงกำนันทุกท่านทุกคน
เป็นมึงเป็นกูบ่ถูกหูคนฟัง
คนเฒ่าคนแก่ครูบาพระสงฆ์
เตื่อกำขอลงเป็นกำบ่ถูกต้อง
ป้อโฮลสิกรรมเตื่อะวงวารป็น้อง
- ๓๐, เป็นว่ากำขอเป็นกำอุกิ
ตามตีผมได้ร่ำได้เรียน
ชอบเล่นไปตื่นเต็นจาได
ชอบยั่วเย้าคนเฒ่าตึงบ่สู้
ขอป็น้องอย่าไปตีไปเตียน
ได้กระดำเพียรเก็บเอามาอุ้
มอกมาเอาใจวังคียตึงหมู่
มันต้องมีตึงบู่ ตึงยวญ
- ชอหยาบล้าไปป่ถูกใจคนเฒ่า
จ่างชอจะตึงยังอาศัยดวง
เป็นกำผัดพลาดเพราะประมาทลาลา
ชอบยั่วเย้าชี้เหล้าจ่างมากวน
กินตานมารกวนมันตึงมีทุกบ้าน
จะขอสุมาศรัทธาตามัน
- ๓๑, กำปากเป็นลมเป็นปัมแก้หยาก
หลีกเหลื่อหมู่ตึงไปอยู่คนเดียว
ไม้กัตใจแบ่งขอเหลือกอเอาแบ่งเคียว
จะดีจะเลวอยู่คนเดียวตึงบ่ได้
เข้าบ่ตากเป็นว่ามันด้าเหนียว
คนดีกับคนเลวเข้ากันบ่ได้
คนก็ต้อยอย่างเดียวไฟตึงบ่ใจ
ตึงอาศัยเจ้าหมู่ เจ้าจุม
- กำโบราณคนเฒ่าว่าไว้
เกิดเป็นคนอวดใหญ่เหลื่อคน
บ่มีคนบาปคนบุญบ่ได้ห่อหนึ่ง
ไม้สูงเหลื่อไม้หักเปือลมฝน
มันตึงบ่ทนอยู่ตึงบ่ได้
บ่มีคนซึ่งตึงคนหลีกบ่ได้ใจ

ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (หญิง)^๕

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นาย.....

วันนี้มันก็เป็นวันดี
จะได้้นำเอาคนเฒ่าคนแก่

บุญปารมีพี่น้องเขาจะแพร่
เจ้าป้อเจ้าแม่ขึ้นสู่สวรรค์.....

เจ้าเฮ้ย

วันนี้มันก็เป็นวันดี
จะได้้นำเอาคนเฒ่าคนแก่
ความสว่างดีเหลือความมืด
จะพาเอาป้อแม่ขึ้นสวรรค์จันบน

บุญปารมีของพี่น้องเขาจะแพร่
เจ้าป้อเจ้าแม่ขึ้นสู่เมืองบน
ถ้าเฮาหวานพีชยังอาศัยผล
จันอินทร์จันพรหมแก้ห้องจันฟ้า

จะเจิญเอาท่านดังหลาย
ขอหื้อได้เป็นเข้าต๊ับหน้าต๊ับ
ของกินและของตรัยตาน
ตกเมื่อเจ้าหื้อเป็นคาบเข้างาย
ถ้าไปตกเมื่อลุนปุ่นหล้า
ขอมานำเอาเจ้าป้อเจ้าน้อง
ขอหื้อบุญกินขอหื้อบุญตาน
ขอเอาเนรปารเวียงแก้วเป็นยอด

ทั่วหน้า
หื้อไปเจื่องดังสืบประการ
ของหม่วงศัวาราวาปีน้ำ
ตกเมื่อขวยเป็นแผ่นพรรณเลื้อผ้า
ขอหื้อกร้ายเป็นสะ เปาคำ
ขึ้นไปสู่ห้องมหาสวรรค์
นำเอาวงศ์วารขึ้นสวรรค์จันแก้
นี้แหละขอแก้แหละนา....

^๕ ขอเรื่อง ลงผามดาปอย (หญิง) (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นายมอญ

กินข้างายเฮาได้มานั่ง
จ่างปี้จ่างซอจะขอร่วมทำบุญ
ขอหื้อม้งนามตึงสองฝ่าย

จะยกตี๋ดำไปดำตีสุง
เป็นได้เต้าโตเฮาขอได้เต้าอัน
นี้แหละนอนั้นแหละนา

(รับจะปู)

๑, จัยยะติถิศรีใสสว่าง
กันหาจาสีจะกลับเข้าสู่เมือง
ฝนห่าแก้วตึงเจ็ดประการ

วันพญาเจ้าจางขึ้นนั่งแต่คำเหลือ
เสนาเนื่องเดือดกันทั่วห้อง
จะตกลงฮ้าศรัทธาป็น้อง

๒, ป่กองการงานจะเกิดขึ้นกับบ้าน
ป่กองการงานบ้านเฮาจะมี
ยามเมื่อบ้านเฮาจะมีกินมีตาน
มาจ่วยกันแต่งมาจ่วยกันสร้าง

บ่ว่าป้อฮ้างป้อเหือนบ่าวจี
เป็นก็ได้จ่วยกันจัดตาแต่งห้าง
จะต้องเกียมตางไว้หั้นหลายอย่าง
สละเหยงู้อย่าง ปันอัน

ป่กองการงานจะเกิดขึ้นครั้งนี้
มาจ่วยกันแต่งมาจ่วยกันตาง
บางพ่องก็ ตางตึงของกินของตาน

เจ้าน้องเจ้าปี้เป็นเอากันเป็นกัน
ป้อน้อยป้อนานบ้านเหนือบ้านใต้
लगพ่องก็ตางตึงเข้าตอกดอกไม้

๓, ต้าววันป่ตกตึงป่ทกลงฮ้าน
เวลามอกกินข้างาย
การงานเกิดกับวัดกับวา
อีน้อง.....ขอสวัสดิเจ้า

ตึงใจมานั่งตึงบ่ฟ้งไปไหน
จะมาเอาใจคนแก่คนเฒ่า
ป้อออกศรัทธาจ่วยมาเป็นเก้า
ตึงบ่ว่าแก่เฒ่า อาวลูง

ยามเมื่อข้าเจ้าเขาได้มานั่ง
ป็น้องอาวอาปากันมาทำบุญ
लगตื้อก่าซอบป้อหมดป้อใส

จะยกตี๋ดำไปดำตีสุง
ลวดขอขอบคุณลืบชาวจาวบ้าน
ขอป้ออภัยหื้อจ่างซอหั้นฮ้าน

- ๔, ก่อนตีจะขอขมาเสียก่อน
กินข้าวยัยหื้อยัยของามงาม
ตังบ่หื้อมีปั้วมีแมง
ของบ่มในขึ้นของดินในเตี่ยว
- บ่ใจวัดหัวลูบหง่อนกลัวเดื่อตร้อนกำหลัง
เรื่องอะหยังตังบ่หื้อมาเกี่ยว
ตังบ่หื้อมีกัตมีเลี้ยว
ตังบ่หื้อมาเกี่ยว คนฟัง
- ขอดีตีบ่หื้อมีลามัก
สองคนเฮาได้มานั่งกลางผาม
ถ้าถึงเวลามอกบ้ายสี่บ้ายสาม
- คนหลายฮัดฮัดกลัวเป็นบาปเป็นกรรม
กำขอบ่ยามตังบ่หื้อมายัง
บ่านี้จางรุงรังฮื้อเรื่องกันในมุ้ง
- ๕, มีการมืงานเป็นหนาเป็นนัก
พร้อมใจกันตังญิงตังจาย
กันบ่เปื้อมีการมืงาน
ต่างคนต่างฮื้อเลี้ยงไส้ใส่ต๋อง
- พ่องสละกำลังทรัพย์และกำลังกาย
ปรึกษาหากันจะบวชละอ่อน
บ่ฮื้อจักกันเป็นปีเป็นน้อง
เมาก่าฮ่อมไฟ สุ่มัน
- มีการมืงานเป็นหนาเป็นนัก
พร้อมมอกพร้อมใจตังบ่ฮื้อน้อยบ่ฮื้อหนาน
สละเวลามาแต่งดาอุดหนุน
- งานเกิดกับวัดต้องเอากันเป็นกัน
ผู้ใหญ่บ้านกำนันสิบขาวจาวบ้าน
หวังสร้างผลบุญมาบำรุงเตื่อมก้า
- ๖, หมู่อ้อยไกลโทรศัพท์ไปบอก
เจ้าภาพจะจัดกำจัดงาน
กะเกียมกันหลายวันหลายเดือน
เอาบัตรไปเจิญตังบ่าเหนือบ้านได้
- ในเวียงบ้านนอกบอกทั่วถึงกัน
บวชลูกบวชหลานมันบ่ใจของง่าย
ลูกจะหม่ผ้าเหลืองรุ่งเรืองยิ่งใหญ่
ตังบ่ว่าผู้ใหญ่ กำนัน
- เป็นเพื่อนเป็นผู่เอาหน้าบุญไปรอด
เจิญมาร่วมสร้างกุศลผลदान
บ้านหนึ่งบ้านเดียวเกยเกี่ยวข้องกัน
- ปากันไปบอกตังบ่ฮื้อน้อยบ่ฮื้อหนาน
บอกตังบ้านเหนือบอกตังบ้านใต้
เกยมีสัมพันธ์บ่เว้นบ่ไว้

- ๗, ลูกเต้าจะได้บัวชดต่างอวดจาวบ้าน
เวลามอกกินเข้างาย
พ่องก็มาก่อนพ่องก็มาลุน
ปากันมาหลายจ่องหลายบ้าน
- บ่มีไผ่ซื้อคร้านเอาหน้าบุญไปผาย
.....อีนายจะเป็นคนฮ้ำ
มาจ่วยกันทำบุญเป็นตั่วตีตั่วตั้ง
มาจ่วยกันแต่งห้าง ครัวตาน
- บวชลูกบวชเต้าบ่ใจของง่ายๆ
เกียมกันมาหลายคืนหลายวัน
ไปบอกมาหมดตึงลูกตึงหลาน
- ป็น้องเหนื่อได้มาแต่งดาจ่วยกัน
กิดกิดดาตานบ่ใจเรื่องน้อยๆ
บอกตึงป้อหนานบอกตึงป้อน้อย
- ๘, มีกำม้งานปากันไปบอก
เอาหน้าบุญไปแจกไปผาย
กำผาดคนบ้านเดียวกัน
ตะววันขึ้นยังไปแห่พระอุ้ม
- ตังบ้านตักบ้านออกบอกเป็นมาหลายๆ
ตึงญิงตึงจายตึงเฒ่าตึงหนุ่ม
มาจ่วยกันหอบมาจ่วยกันตุ้ม
กำผาดกลุ่มหนุ่ม บ้านเฮา
- ตึงป้อตึงแม่ตึงปี้ตึงน้อง
ปากันไปหมดตึงกลุ่มบ่าวกลุ่มสาว
ป้อออกและแม่ออกตี้ไปบอกไปเจริญ
- มีตึงกล่องตึงก้องเป็นไปแห่ไปเหมา
เป็นตีม่วนแต่เฮางานเกิดกับบ้าน
เลี้ยงเปี้ยเลี้ยงเงินร่วมกันหลายล้า
- ๙, ลางพ่องก็ฮ่อมจะเป็นสองสามร้อย
ปอยบ้านเป็นบ่เหมือนปอยบ้านเฮา
บางคนเป็นก็ฮ่อมเป็นเงินเป็นทอง
สบงล้งกำผ้าตุ้มผ้าป่าด
- .....ป็น้อยจ่างได้ฮ่อมตวยเขา
บ่ใจกันกำเหล้าบ่ใจเอาก่าลาบ
ลางพ่องเป็นก็ฮ่อมเป็นหมอนเป็นสาด
พ่องก็ฮ่อมเป็นสาด เป็นวี
- พ่องก็ได้จ่องหลังพ่องก็ได้จ่องอ้อย
บ่ใจว่าเจ้าภาพสตางค์เป็นบ่ามี
งานบวชลูกเต้าของเฮาหมดใส
- ป้อหนานป้อน้อยไผ่บ่าหลบตัวหนี
งานป่าเวณีสืบสาวจาวบ้าน
เป็นได้เต้าใดเฮาขอได้เต้านั้น

- ๑๐, ว่าหื้อเป็นบ่ตายบ่ชวามห่ฮอนตัวเก่า
 ปู่เขียวจ้อว้อจื่อเป็นของมัน
 แต่งเอาสตาจื่อใส่ซองไปฮอม
 เขาไปเต่ผ่องซองตี้มันฮอมเจ้าภาพ
- ตัวก็คนม็กเหล้าว่าหื้อเป็นเยี้ยะหยัง
 บ้านใต้เป็นม้งานจะบวชพระนาค
 ฮอมแล้วก้งอมไปใส่เหล้ากับลาบ
 ใส่เหรียญห้าบาท ฮอมตาน
- อัมโมสังโหมคนเฒ่าชู้กะ
 ขอโทษเตื่อเจ้าคนเฒ่าลุ่มผาม
 กีนเหล้าปอฮากฮอมห้าบาทเหรียญเดียว
- เยี้ยะอย่างบ่เกยปะเยี้ยะอย่างบ่เกยหัน
 ถ้าไผม้งานจะไปเจริญไปบ้าน
 จื่อมันปู่เขียวไผไปเจริญแถมซ้ำ
- ๑๑, ตีเฮาได้เจริญเจ้าปี่เจ้าน้อง
 จะเอาลิเกกาว่าจะเอาหนึ่ง
 จะต้องประชุมตึงกลุ่มหนุ่มกลุ่มสาว
 ของต้อนรับศรัทธาวันนี้
- เป็นเครื่องรับต้อนเฮาจะเอาอะหยัง
 กาว่าจะฟังเสียงขอเสียงปี่
 คนแก่คนเฒ่าตึงน้องตึงปี่
 จะเอาอะหยังดี คนฟัง
- จะเอาลิเกกาว่าจะเอาเทศ
 คนเฒ่าจะฟังขอละอ่อนจะผ่อหนึ่ง
 ฮ้องกันประชุมตึงกลุ่มหนุ่มศรัทธา
- คนเฒ่ากับเด็กความคิดบ่ตรงกัน
 จะเอาฉายเมื่อวันมันก็ฉายบ่ได้
 จะเอาแบบใดจาต้องปรึกษากันไว้
- ๑๒, จะเอาลิเกมาเตงานวัด
 เอาลิเกมันบ่ฮ่ารายการ
 งานบวชมันเป้งกับจำงขอ
 เสียงจ้อยเสียงขอเป็นของหุ่มคนเฒ่า
- พระเอกกับยักษ์จำงไล่ฮบกัน
 บ่ฮ่าไผกันเป็นกันเป็นเก้า
 ศิลปะการขื่อนี้เป็นของบ่เก่า
 ละอ่อนแต่บ่เอา ลักคน
- บ่กองตกลองจะเอาขอเข้าปี
 งานบวชพระเป็นงานมงคล
 ละอ่อนบางคนป้อแม่จวนฟังขอ
- ละอ่อนสมัยนี้เขาบ่ใคร่สน
 ศรัทธาทุกคนต่างปากันสู้
 เขาบอกว่าป้อปอหนูฟังขอไม่รู้

๑๓, ตกลงปึงใจจะเอาขอเข้าปี
จะเอาขอเจียงใหม่กาเอาขอเจียงฮาย
ขอม่านขอเจียวปะเก่าปะกล้าง
บางคนเป็นจ่างขอบางคนเป็นขอจ่าง

จ่างขอยุคนี้มันก็หากมีหลาย
คณะคำผายนั้นปันขอเมืองน่าน
แอ้วสาวลำปางขอมีหลายอย่าง
มันมีหลายอย่าง นอนนาย

จะเอาจ่างขอหน้อยกว่าจ่างขอใหญ่
รุ่นหนุ่มรุ่นเฒ่าอายุรวมมอกโต
ปั้นแก้วแม่ชะจานศรีดำสันเหมือง

จะเอาจ่างขอใกล้กว่าจ่างขอไกล
ถ่ารุ่นแก้วตาไหลต่ายไปปอเลี้ยง
ศรีหมีนสองเมืองต่ายกันไปเมี้ยน

๑๔, จ่างขอดี ๆ มันมีปะเลื้ออะ
ขอก็บ่ม่วนตัวก็บ่งาม
ถ่าเป็นใหญ่จะฮ้องว่าลุง
อีหน้อง.....เป็นจ่างขอแป่

ได้จ่างขอซี้เฮื้อะมานั่งกล้างผาม
ปอดใจฟังเตื่อะคนเฒ่าคนแก่
อายุเป็นสูงฮ้องเป็นป้อแม่
เป็นจ่างขอแก่ เกินวัย

จ่างขอป้อจายก็ตำไสม้าบ ๆ
จ่างขอแม่ญึงก็ผิวพรรณหน้าลาย
มาแยงผ่อถี่ ๆ ซ้ำเขี้ยวเย่ซานงาน

แยงผ่อหน้าผากอย่างน้ำตกผาย
แยงผ่อใกล้ ๆ ก็ดูงามแอ้วแหล้ว
ลักแยงดังช้างเหมือนนกยางถูกแอ้ว

- ๑๕, ผามจ้างชอต้องแบ่งหื้อเรียบร้อย
จ้างชอคนนี้ข้าจิตวิตถาร
กึดฮอดวันนั้นไปชอปงตำ
โตดลงเวทีละฮ่อนหุยแหวดๆ
- ผ่อเป็นแบ่งผามชอมันยังมาแน่น
ชอวันนี้หื้ออายชองามๆ
เป็นแต่งผามชอตั้งเหมาะแต่นา
- ๑๖, พัดลมบ่มีเหม็น....มันก็จ่ม
จะไปดมไปเลยจะเมย์ข้าเวที หื้ออายดม
ผ้ามชอบ้านนี้เป็นตึงเห็นดนักแก
แบ่งฮาวหื้อฮ้องมันเหมาะบ่เหมาะบอด
- ที่แรกผามชอเป็นจะปู่ฟาก
หมู่สละเป็นตึงเข้าใจตัน
เป็นตาอายเสาร์อวดฮู้เหลืออายฮอน
- ๑๗, อาหารการกินต้องเกียมหนักๆ
เกียมตึงเมื่องายเมื่อตอนเมื่อแลง
เกียมไว้หมดสาระพัดสาระเพ
ของกินเลี้ยงปอยต้องเกียมเต็มตี
- ของกินของฉันมีนักขนาด
จิ้นหมูจิ้นไก่ควในจิ้นสัน
เกียมเลี้ยงศรัทธายังบ่ปอ
- ข้าได้.....ป็น้อยมานั่งกล้างผาม
ไปชอในงานมันจ้างทำแปลกๆ
ละฮ่อนลุ่มผามบ่บักล้ำมาแหวด
มันไปไล่ชบ...?? คนพัง
- เป็นได้ปู่แป้นฟากแผ่นเดียวก็บ่หัน
จะไปชอรุ่งรังลงผามไปยั้ง
ประดับประดาติดแผวสายรุ้ง
- เป็นตาอายมันก้มลุ่มดมตัด ....
(ชอ)ดีๆ ไปปากบอนหนอนชอก
ใส่ชื่อใส่แป้นแล้วมันจับมอก
ผ่ออย่างกับคอก หมูพันธุ์
- กลัวมันลำบากมันจ้างจ๊วบชะหล่า
บวชลูกบวชหลานตึงบ่หื้อได้ยั้ง
มาตัดตีนกล่อนบ่เต้ากันตั้งปุ่น
- หยวกกับบ่าฟักตึงบ่เอามาแก่ง
จิ้นลาบจิ้นแก่งต้องเกียมเต็มตี
ตึงแก่งฮางเลพะโล้กะรี
มีแผวจิ้นจี่ ปลำมัน
- จิ้นยังกาดซื้อมาเลี้ยงกัน
ต้องกะเกียมตึงอาหารกับเข้า
ต้องเลี้ยงจ้างชอเขาจะมาเมื่อเจ้า

๑๘, พุดดีดีมันเป้นศรีแก่ปาก
ผิดอกผิดใจมันมาว่าหื้อเฮา
วันนีเจ้าภาพกลัวเสียหน้าเสียตำ
ป่าที่ตำมันบ่ใจเฮาแค้นว่า

มาว่าฮาเกินลาบบ่ใจลาบคิงเขา
ตีตกตำเขาเฮายังบ่ว่า
เหล่าเปียร์โซดาเต็มตำเต็มหน้า
เยี่ยะหื้อชายหน้า หมู่เฮา

เจ้าภาพเป้นเอาเหล่าเอาเปียร์มาสู่
กินหนียังบ่ปอมันยังลักยังเอา
เสียกระเป่าลูตมือเหล่าสต่อออกมา

นึกว่าเป็นบ่ฮู้มันลักไปใส่กระเป่า
เมื่อแลงมันเมาตีวกระเป่นปีกบ้าน
บ่าฮาหน้าหมาขายหน้าเจ่นล้ำ

๑๙, ของกินของฉันเกียมกันสะปะ
เกียมกันจาดนักระบะบะกำ
บาตรกุมเข้าซื้อเอาอย่างดีดี
ซื้อมาไว้หมดตึงเก็บตึงจ้อง

ของตานบวชพระก็ต้องเกียมเหมือนกัน
หัวตานหางลานตึงเก็บตึงจ้อง
ตึงว่อมตึงวี่มีหันพรว้าพร้อม
พร้อมตึงจ้องหลัง จ้องนอน

สะลีตั้นนอนผ้าตัวบผ้าห่ม
เจ้าภาพเก่าได้กะเกียมเงินทอง
กระตักน้ำฮ้อนกระตักน้ำเย็น

มีแผวสบงลังกำมุ้งหมอน
จ้องหลังจ้องนอนเกียมดาไว้หัน
สิ่งของจำเป็นซื้อมาทั้งนั้น

๒๐, บ่าเต้าแดงโมปะโอหน่วยใหญ่
มีตึงกล้วยอ้อยปะป้าวปะลาน
จะเอาลูกเต้ามาเป็นต้นเป้นองค์
ของตานพร้อมหมดกล้วยค้ำวกล้วยไข่

ซื้อเอามาใส่มังคุดเขียวหวาน
ของส้มของหวานซื้อเอามาใส่
ห้วงอาฮิสงส์ผลบุญยิ่งใหญ่
ซื้อเอามาใส่ กู้อัน

ของกินของตานได้มาพรว้าพร้อม
ร่วมเป้นเจ้าภาพคนอันสองอัน
บวชลูกบวชเต้าเอาอาฮิสงส์ไซ

หมู่ปี่หมู่หนังได้พร้อมใจกัน
ความสุขเบิกบานจะเกิดขึ้นดังหน้า
ต่ายไปเมื่อใดจะได้ขึ้นจันฟ้า

๒๑, อมพทุโธกับอมพทุธัต
ถ้าเป็นเคราะห์บังามบ่ดี
เฮามาจ่วยกันบัตเคราะห์บัตภัย
เคราะห์หัวหงอกกับเคราะห์เขี้ยวเว้า

เป็นเคราะห์กำจัดหื้อสวดถอยหนี
อย่าได้มาราวีป้อเฒ่าแม่เฒ่า
บ่หื้อมันมาใจตังเจ้าภาพแก้ว
ขออย่าได้มาเฝ้า จายญิง

ถ้าเป็นเคราะห์คนตุกซันนยาก
ขอให้อันตักใส่ป้อดำดำนิล
เคราะห์ที่ตัวน้อยๆ เต้าหมัดเต้าไฮ

เคราะห์ก็กำเบี่ยงหม้อไปเซาะซอกหิน
ลูกแม่ญิงจะไล่กลับบ้าน
ขอมันตกใส่ไฟห้อมมันไหลล่องน้ำ

๒๒, เป็นภยันี่กำเระหะร่ำย
เป็นเคระหะซี่เหล้าตึงเคระหะซี่ยา
เฮาสองคนมานั่งกล้างผาม
หื้อหนีไปเมืองมัสโกโซเวียต

ขอมันขดค้ายไกล่หู่ไกล่ต้า
 ขออย่าได้ปึกมาสังคมเป็นรังเกียจ
 บัดเคราะห์บัดนามหื้อมีระเบียบ
 หนึ่ไปเมืองเจ๊กมีน จินแดง

เป็นภัยนี้ถ้าเคราะห์ร้าย
เป็นเคราะห์ี่เหล่าเฒ่าเจ้าเฒ่าแลง
อย่าได้เป็นมิดอย่าได้เป็นมุย

ขอมันชดคายอย่าได้มาแอบแฝง
อย่าได้มาแฝงกับปิ่น้องบ้านหื้อ
อย่าได้ตีละกุยกั้นในงานครั้งนี้

- ๒๓, เคราะห์เข้าปีต่ายคอเข้าดอตำแดด นมยานเหมือนไต้กลบเอามาแปดไล่กัน
 น้องแม่ญึงจะไปกลัวมันหยัง ใครหื้อมันยานเหมือนฮอกชะแหล้ม
 หันสั้มปะขามถามหาฝักจ่อ เป็นจางฮอจะไปมาอู้แกลั้ง
 เป็นคราะห์หมีดชุยกับคราะห์มุยแง่ม จะพันปากอ้ายแหวง สักวัน
- คราะห์เข้าปีต่ายคอเข้าดอตำแดด นมยานเหมือนไต้กลบเอามาแปดไล่กัน
 บัดมาเตื้อะป้อจายควายหงาน ใครหื้อมันยานอย่างฮอกชะแหล้ม
 ถ้าได้ปี่น้อยเขามาเป็นฮอง จะหื้อหนูนต่างหมอนสูตระสาสดแล้ง
- ๒๔, บัดตึงคราะห์แม่บัดตึงคราะห์ป้อ อย่าได้มาแปดมาป้อติดตัน
 คราะห์ตั้งลุ่มบ่หื้อได้มาจน คราะห์ตั้งบนอย่ามาถูก
 คราะห์เจ็บคราะห์เป็นหลูตึงซี่แหลว คราะห์เจ็บแหวปะโหกกันปู้ด
 บัดตึงคราะห์หลานบัดตึงคราะห์ลูก ขออย่าได้มาถูก มาจน
- คราะห์ปีเดือนวันบ่หื้อตันหื้อไกล้ คราะห์เจ็บเมยไซ้หื้อหนีไปไกล้หน
 ตกไปกล้างปาล่าไปกล้างดง ล่องไปโดยถนนอย่าได้มาฮ้อง
 ตกลงแก่งสร้อยย้อยลงแก่งจาง ไหลลงผาอาบนางกลิ้งลงแก่งจางฮ้อง
- ๒๕, ข้าจะขอเจิญเอาเตวบุตร จะจำลวงสุดลงมาจ่วยฮักษา
 ข้าจะขอเจิญเอาเตวดา ผีเสื้อโต้งเลือนาเลือนวาเลือนวัด
 ยกมือสับนิ้วก่ายกัวเกษา เจิญท่านลงมาฮักษาอวบพัก
 แล้วจะขอเจิญเอาผีกะยักษ์ มาหักคอจางฮอ ป้อจาย
- จะขอเจิญเอาสิ่งวิเศษ พระธาตุดอยสุเตปวิเศษเหลือหลาย
 องค์พระบาท้าวป้อเจ้าบุญผาย ขอบารมีท่านจงปกป้อง
 พระธาตุละปูนดอยตุงจ้อมตอง เจิญมาคุ้มครองปกป้องปี่น้อง

๒๖, ป่วยได้เจริญข้าจะเจริญตีกๆ
เจริญตึงพระเป็งเจริญตึงพระพาย
เตวบุตรเตวดาตั้นพายลุ่มพายบน
แม่ธรณีผิปป่วย่าย

เจริญสิ่งศักดิ์สิทธิ์สากลโลกตั้งหลาย
พระนารายณ์และตัวตังสี่
คู่แห่งคู่หนเจริญมาเต็มดี
ฮักษาคณตี มาฟัง

กุลพระพุทธรูปพระธรรมพระสังฆเจ้า
พุทธะกุลนังธรรมมะกุลนัง
เวลาจ้างขอเขาจะตียวโวิหาร

กุกน้ำกุกเข้าหาต้องเจียมเหมือนกัน
สังฆะกุกนังเอาเป็นดีจั้ง
หื้อกำขอประสานไหลมาต้งน้ำ

๒๗, อายุวรรณโรสุโขพะละ
 ขอหื้อป็น้องมีรูปสวดยเลางาม
 สมดังกำลาภสมดังกำปอน
 ติดตั้งแต่นั้นต่อวันไปหน้า

จตุระพิระพรชัยลีประจำ
สู่ซึ่งปะลังกำลังแก่กล้า
จาวบ้านปากกองเอามาขึ้นว่า
ขอให้อ่านอยู่ดี มีใจ

สะท้อนว่าพี่น้องเขาจะตึกซ์
 กันพี่น้องบ้านเฮาจะฉิบหาย
 เป็นฝาไม้สักเป็นเสาเอาไม้แดง

ขอหื้อมีเงินฝากสักห้าล้านป๋ลาย
ขอหื้อได้อัยเยื่อเนปิ่นแป้นผาดั้น
แป้นต่งแป้นแวงหน้าชาวทั้งนั้น

๒๘, เอวังนี้กาโหตุ
ขอปิ่นองเอาเป็นนาวา
อิมินาบุผาราจา
ขอหื้อได้มาเป็นฉัตรแก้วศรี

ขอหื้อมีอายุสัสมาติกำ
 ชี๋ขำมกงกาหื้อไปถึงตี๋
 จิตตำโรธรรมาแปลว่าธรรมตั้งสี่
 เอากำงแป้นฮ่ม มุงบน

ใจยะดีถ้าเรามีเพื่อน
คิดจะกำขายใจค์ใหญ่มาดล
เงินหื้อมีนักทรัพย์หื้อมีหลาย

ศรัทธาป้อแม่พบบมหากุศล
เป็นเบี้ยเป็นเงินไหลเข้ามาป้อ
อยู่สขสบายมีรดไทและสี่ล้อ

- ๒๙,   สัพปีติโยวินาสันตุ
          สะปะโรโกตอตั้งบพปลาย
          พระตวันตะระโยสุชี
          ขอมาเนาเอาปี่น้องไปเกิด
- เจ้าจะขอปั้นว่าสัพปีติโย
          อี่น้อง.....จะขอปั้นอายุ
          ปี่น้องบ้านไหนคนใดจะตาย
- ๓๐,   สาตฺฐีนี้กาสาตฺฐี
          लगเตื่อข้าเจ้าได้กล่าวกำปาโล
          อี่น้อง....กับปี่น้อย...
          लगเตื่อเอาธรรมไปสู่นกกับโลก
- เป็นว่ามีมีดมันต้องมีแจ่ง
          กันว่ามีบ่าวก็ต้องมีสาว
          ถ้อยกับขันโตกโลกกับธรรม
- ๓๑,   มนุษย์คนเฮาเกิดมาในโลก
          พ่องชอบตังโลกพ่องชอบตังธรรม
          พ่องก็ชอบชอตลกปิกฮา
          ป้อจายคนใดชอบชอเรื่องเพศ
- เป็นว่าจ่างชอนั้นมันมีหลายอย่าง
          ถ้าชอผิดสูตรปู้ถูกหูคนฟัง
          กำไตผิดพลาดเพราะประมาทลสา
- อันความจ้งไรหื้อระงับกลับหาย
          เปี้ยธิดังหลายอย่าได้บังเกิด
          ขอหื้อเป็นปอนดีอันตี่ล้ำเลิศ
          เวียงแก้วยอดเน ระปาร
- สะปะโรโกวินาสันตุ
          ขอหื้อปี่น้องเขาได้หลายๆ
          บได้ร้อยชาวปลายจะไปต่ายง่ายช้า
- หื้อเป็นกำปอนว่าอนุยาโต
          จะขอสาตฺฐีโนภักยักโตษ
          ว่าหยั่งออกมากำปมีประโยชน์
          ฟังแล้วขอโปรด บรรเทา
- มีสีแดงต้องมีสีขาว
          เดือนกับดาวยังคู่กันอย่างอัน
          ของมันคู่กันมาเมินเจนล้ำ
- จิตใจคนเฮามันบ่เหมือนกัน
          ปี่น้องคนฟังลองตั้งข้อสังเกต
          บางพ่องนั้นนาชอบตัญหาภิเลิศ
          จ่างไปต่ายกับเอดส์ เพียงดำ
- จ่างชอกับชอจ่างมันบ่เหมือนกัน
          ลูกศิษย์ป้อตาจั้นจะชอยกมือไหว
          ขอปี่น้องอาวอาปอละลดได้ชะไว้

.....จบขอลงผามดาปอย.....

ขอstringเรื่อง บ้านใหม่^{๑๑}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๖ ก.ค. ๒๕๔๙

- ๑,   ขอสวัสดิ์ท่านที่เคารพ
          ตั้งบ่ว่าแม่ญิงป้อจาย
          เจ้าภาพเก่าได้เอาบัตรเชิญมา
          เฮาเป็นจ่างขอเฮายังมีส่วน
- มีก้านม้งานขึ้นบ้านวันนี้
          ต่างได้มีส่วนกินฮ่วมตานเต็ง
          ญาติมิตรป็น้องต่างหลังไหลมา
- ผู้ที่มียศมีเกียรติตั้งหลาย
          บ้านใกล้เคียงบ้านใกล้เคียงได้มาร่วม
          ป็น้องฮ่วมฮ่วมมาากินฮ่วมตานฮ่วม
          ได้มาากินฮ่วม   ตานเต็ง
- เจ้าน้องเจ้าปี่ต่างได้มาถึง
          เจ้าภาพได้เชิญบ้านเหนือบ้านใต้
          มูลศรัทธาฮ่วมฮ่วมมาไป

^{๑๑} ขอstringเรื่อง บ้านใหม่

๒, จะขอไว้สาววันทานอมนบ
จะขอไว้สาวาวอาป่าลุง
คนแก่คนเฒ่ามาเป็นเก้าเป็นกัน
มิตรแก้วสหายผู้หลักคักดีใหญ่

ท่านที่เคารพผู้อาวุโสสูง
มาร่วมทำบุญงานขึ้นบ้านใหม่
หมู่ลูกหมู่หลานได้มาฮับใจ
มาขึ้นบ้านใหม่ หลังงาม

เจ้าภาพได้เจริญได้เอ็นได้บอก
ได้มาจ่วยกันเป็นเก้าเป็นกัน
มากันหมดตั้งเจ้าใหญ่นายขุน

ท่านได้ก็ดฮอดกินฮ่วมตานหาม
ขอบคุณคนพึ่งแทนเจ้าของบ้าน
เป็นงานของสกุลเจ้าของเงินล้าน

๓, วันนีวันดีวันศรีใสสะอาด
ได้ไปเจริญมิตรแก้วสหาย
ท่านจะได้ขึ้นเฮือนใหม่หลังงาม
ตั้งบ่ว่าผู้เฒ่าผู้แก่

เพราะว่าเจ้าภาพดีอกดีใจ
ตั้งญิงตั้งจายเจ้าป้อเจ้าแม่
ตั้งลูกตั้งหลานปากันมาแ่ว
ปากันมาแ่ว ฮอมตาน

เจ้าภาพจะมีงานทำบุญบ้านใหม่
ท่านจะได้ขึ้นเฮือนใหม่หลังงาม
อุดมโภคะทรัพย์ไปด้วยเข้าของ

ป็น้องเหนื่อได้มาพร้อมใจกัน
เฮือนแก้วเฮือนคำอยู่เจริญก้าวหน้า
ก้านเงินก้านทองก้านชายก้านก้า

๔, ผัวเมียภูนี้เป็นผัวเมียใจพระ
จ่วยกันสระน้ำป่าป่าแสง
จ่วยกันฮิหาเงินทอง
จ่วยกันขยันนักเอาเบาสู

จ่วยกันสร้างฐานะขยันขันแข็ง
ขยันขันแข็งนักเอาเบาสู
เก็บบริบเก็บรอมสร้างแป้งตื้ออยู่
จนได้แป้งตื้ออยู่ เฮือนงาม

ผัวก็จ่วยหาเมียก็จ่วยฮิ
ตั้งอกตั้งใจแป้งบ้านหลังงาม
ฮอมตั้งแต่ลิบหื้อได้ถึงแสน

จ่วยกันซี้จิสสร้างหลักสร้างฐาน
ฮิเงินหาคำฮอมไว้แป้งบ้าน
ฮอมจากเงินแสนจนเป็นเงินล้าน

- ๕,   เอือนใหม่หลังงามแป้งเสียงเป็นล้าน   เจ้าภาพได้สร้างด้วยความภูมิใจ
ตั้งแต่วันนี้จะได้สุขสบาย   ป็นดินป็นทรายป็นหญ้าป็นฝุ่น
ผิวเมียเป็นอยู่ด้วยกัน   ฮิเงินหาค่าป็นหมั่งป็นขึ้น
อยู่ด้วยกันด้วยความราบรื่น   เยี่ยะหยังก็ป็นขึ้น ป็นรวย
- บ่ใจเหมือน.....เป็นคนซื้อคร้าน   บ่ก็ดบ่สร้างอุ่นใจหวังกำหวย
คนซื้อคร้านบ่ถ้าไปหวังรวย   เงินแตงหวยหวังรวยเต้าอัน
ผ่อเอาตัวอย่างเจ้าภาพเอือนงาม   เป็นคนขยันมั่งมีเงินล้าน
- ๖,   ว่าหื้อเป็นปะดาบ่ชวาม่งอนตัวเก่า   อยู่ตูปป็นหลองเข้าสุดแล้งสุดวะสา
เป็นฮิบฮิเป็นหาบ่หา   ได้เงินมากุ้มกำกิ่นเหล้า
ผ่อเอาตัวอย่างเจ้าภาพเอือนงาม   เป็นคนขยันหลับเด็กลูกเจ้า
ปะใจเหมือนคิงกุ่มกำกิ่นเหล้า   หลับลูกตัววัน เต็งตอน
- ตัววันแลงเซาะฮากเลือดเหล้า   ลูกมาเมื่อเจ้าเตียวไปเซาะถอน
เมาได้ตีปีกเข้าบ้านนอน   แปะกิ่นเหล้าตองผับจองผับบ้าน
กิ่นแล้วก็แอ่ว แอ่วแล้วมานอน   เขาใส่นามมะก่อนว่าไ่อ....หมอนก้าน
- ๗,   เขาใส่นามมะก่อนว่า.....หมอนก้าน   คร้านแต่บ่คร้านอายเยี่ยะกำนบ่ป็น
อายชอบนอนหลับเจ้าสายบ้ายเฮ็น   กำนี้จะแก่งทำงานกู่อย่าง
อายจะหมั่นฮิอายจะหมั่นหา   บักไฮใส่เงาไถนาป่าต้าง
จะหมั่นฮิหาเก็บเงินป้อล้าน   อายจะแป้งบ้าน หลังาม
- จะเอาตัวอย่างเหมือนเจ้าภาพเก่า   หลับเด็กลูกเจ้าเปื้อสร้างหลักฐาน
บ้านหลังนี้มันหยังมางาม   ถ้ามีสตาจค์ตึงจะแป้งอย่างฮื้อ
อายไปขอผับเจียงใหม่ลำปาง   บ่เกยหันบ้านงามเต้าบ้านหลังนี้

๘,   เป็นเฮือนมงคลเฮือนคำเฮือนแก้ว   ใฝ่ได้อยู่แล้วจะอยู่สุขกินหวาน
         มงคลจ้ายะจะชนะหมู่मार   มีความสำราญสุขสรรบรรเจิด
         เงินทองไหลมาเทมา   อยู่ดีที่มาสุขชาล้าเลิศ
         วันนี้เป็นวันดีประเสริฐ   เจ้าภาพได้มา   ทำบุญ

         เจ้าภาพได้ขึ้นบ้านใหม่   สะปะเคราะห์ภัยหื้อเสื่อมไหม้หายสูญ
         เมื่อเจ้าภาพมีงานทำบุญ   ลวดขอขอบคุณปี่น้องจาวบ้าน
         มาร่วมอวยพรหื้อเจ้าของงาน   น้องก็ว่าต่างมาจួយก้ำ

(ถ้ามีเวลาเยอะก็ขอปัตเคราะห์อวยพร หากเวลามีหน้อยก็ขอต่อขอเกี่ยวมัน ๆ)

ขอเรื่อง สมัยเก่า/ใหม่^{๑๑}

แต่งโดย : พอลิอินตา เลาคำ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗

(ทำนองตั้งเจียงใหม่)

(ชาย)

หลอน.....สมัยบ่อเต็ยเป็นสมัยพัฒนาการ
อีหาเงินค่ามาไว้

อีเงินหาคำมันกินง่ายจ่ายง่าย
มันยังมาดูกินง่ายจ่ายเปลือง.....

เจ้าเฮยเมื่อเจ่นแต่ก่อนมาหลัง
อีหาเงินค่าดูมั่งมูลตั้นเต้า
มีเงินมอกบาทมอกแถบ
สมัยบ่อเต็ยมีมอกสองสามปัน

ต้ามเป็นอุหื้อฟังเจ่นคนเฒ่าบ่าเก่า
ต้ามคนเฒ่าบ่าเก่าเป็นได้เล่าหื้อฟัง
ไปซื้อครวเหือนบ่อได้จะเป็นหลัง
จ่ายสองสามวันจ๊กไหนบ่อบ่อค่าง

สมัยบ่อเต็ยมันหาค้างเกินอีเบี่ยหาเงินดูกินง่ายจ่ายเปลือง....เลี้ยงถ่าน

เป็นหาอ้ายก็หาเป็นอีอ้ายก็อี

จีเลี้ยงดีจีซื้อค่าของจำเป็น

บ่อจ้ยจะกินจะนุ่งจ่ายเป็นเส้นเป็นเอ็น

ล้วนแต่ของจำเป็นเงินค่าบ่อได้ไว้

ซื้ออะหยังมันก็ปู้ดก็แปง

จ๊กไหนใส่ไหนจ้นบ่อบ่อได้

จับใส่บางวันก็เป็นดีใครให้

บ่อจ่างจะไปหา รายใด

ทำงานหาเงินบ่ออาบเฮื่อต่างน้ำ

จ้นบ่อล่อลัมจ้นบ่อล่อต่าย

ได้เงินมาหวังว่าจะสบาย

จ๊กไหนใส่ไหนกลางเตือกก็บ่อกุ่ม

ขอจะไปตุ้มเอาอย่างคนสมัยบ่าเก่า

นี้และนอปุ่นและนา

^{๑๑} ขอเรื่อง สมัยเก่า/ใหม่ (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นายมอญ สมัยแต่ก่อนมีเงินมอกสิบปาย
สมัยบ่อเดียวอ้ายมาเป็นดึกแล้ว
มันยังมาเกินล้าไปใกล้เจ่นบ่อเจ่นแม่

ซื้อจัวซื้อควายได้เป็นสองสามตัว
มีเงินมอกบ้านซื้อหมูหน้อยยังบ่อได้
นี้และนอฮ้ายและนา

(หญิง)

นาย.....เฮาเกิดมาปะสมัยปัจจุบัน
ถ้าจะฟังคำคนแก่คนเฒ่า

จะไปอู้มันยังเรื่องสมัยป่าเก่า
หากินแบบป่าเก่าจาดหน้าจะตันกิน

เจ้าเฮยกันจะอู้เรื่องสมัยโบราณ
มันยังมาใกล้สมัยบ่อเดียวนี้
กันจะอู้เรื่องความตึกซ์ความหยาก
เพราะบ้านเมืองสมัยเจริญ

ป่าเหลื่อรถจักรยานเขายังบ่อได้ซี่
พ่องยังได้ซี่แฉวรถเก๋งรถยนต์
ยังบ่อหันไผได้ตักอับตักจัน
เยี่ยะหยังกี่ไจ้เงินแสนเจริญเจ่นล้า

สมัยบ่อเดียวเป็นพัฒนาอย่างป็น้อยจันตาไปอู้ฮือยัง.....อย่างอัน
เป็นหาตัวก็หาเป็นฮือตัวก็ฮือ
ถ้าอู้อย่างอี้จะไปถูกจาใด
มีเงินแต่ๆ บ่อบ่อได้สบาย
สมัยบ่อเดียวเอาไปเทียบตะก่อน
สมัยป่าเดียวเป็นสมัยนิยม
กันจะกินเหมือนสมัยปูลุง
อู้อย่างอ้ายจันตาจาดหน้าจะตันได้ฮากเลือด

จะไปเมาซี้จี้ฮักหาไว้อื้อไผ
บ่อบ่อตันสมัยกับเป็นเหยียพ่อง
เป็นกินบ่อได้กินเป็นย่องบ่อได้ย่อง
มันเป็นสมัยอู้หม่อน ปูลุง
อ้ายบ่อเข้าสังคมบ่าฮู้จักเพื่อนฝูง
หมู่เพื่อนหมู่ฝูงเขาตึงบ่อผ่อหน้า
นี้และนอจ้าและนา

นายมอญ สมัยบ่อเดียวมันบ่อเหมือนแต่ก่อน
เพราะสมัยบ่อเดียวเป็นสมัยสังคม
จะจริงกาบ่อจริงลองฟังแม่ญิงน้องเขาเสียก่อน

สุดแต่ละอ่อนยังครับครับผมผม
เพราะโลกมันกล่มสังคมเป็นก็กว้าง
นี้และนอนั่นและนา

หลอน....สมัยบ่อเดียวว่าเป็นสมัยนิยม
ฮี้ได้มากู้มก่ากินก่าย่อง

ฮี้เปี้ยหาเงินกุ่มก่าเอามาใส่ตึง
ยังบ่อกิดกอยพ่องตึงสร้างหลักสร้างฐาน

เนอเจ้า ถ้าตัวบ่อเจื้อยคนสมัยโบราณ ที่บ้านงานสวนกีของบ่อแม่ ตั้งบ่อว่าไเฮ่นาป่าต่าง สืบของคนป่าเก่าบ่อจ้อยคนสมัย	เฮาได้อยู่ตั้งวันมันเปื้อไฟกันแน สืบมาเจ่นปู้ยาตายาย ตั้งบ่อที่บ้านเฮาสืบมาจากไหน พ่องยังเอาขायร่ำรวยจะเป็นล้าน

ไเฮ่นาป่าต่างปล่อยหื้อฮ้างเป็นดงลากดินมาถมแบ่งตั้งจัดสรร แบ่งบ้าน มันมีอย่างอื่น เนอเฮา

(ญ.รับจะป)

เป็นหิเป็นหาไว้หื้อหลานหื้อลูก หลีกบ้านนอกบ่อเต้าสอกสอกกอกในเวียง เป็นหันบ่อได้หันเป็นกินบ่อได้กิน จิม.....	อ้อย่างตัวก็ตั้งถูกข้าเจ้าตั้งบ่อเถียง ตัวจะเอาธรรมเนียมตีกดาบรรพมาฮ้าง จะมากุ่มบกดินบ่อได้อยู่ได้ยัง

๑(ช) ได้นักก็จ่ายนักได้ง่ายก็จ่ายง่าย คนเฮาบ่อเตี้ยมันล่นตวยสมัย สมัยก่อนเป็นเยี้ยะสวนป่าเต้าป่าแต่ง สมัยป่าเตี้ยถ้ามีเงินมอกชาวบาท	มันจ่ายนักเหลือได้อ้ายว่ามันบ่อไหว จะกินข้าว(ข้าว)คาบใดก็ล่นเข้าลีเข้ากาต ป่าพักป่าแพ่งเป็นตั้งบ่อชาต กินกำจ้อผักกาต บ่อตาย

สมัยตะก่อนถ้ามีเงินมอกชาวบาท จะกินลาบหมูกาจะกินลาบควาย สมัยบ่อเตี้ยจะลาบเลี้ยงคนหลาย จิม.....	ไปซื้อจิ้นลาบกุ่มเลี้ยงตั้งคนหลาย จะเอาแบบใดแก่งอ่อมแถมหม้อก็ยังได้ บ่อว่าหมูว่าควายต้องได้เปะเป็นไว้

๒(ญ) สมัยป่าเตี้ยมันบ่อเหมือนตะก่อน สมัยป่าเตี้ยข้าว่าดีเหมือนกัน ตั้งบ่อว่าสูบน้ำโฮงสี แก่สัดแก่ผ่อนไฟตั้งบ่อว่า	แก่สัดแก่ผ่อนไฟตั้งบ่อว่าอะหยัง คนใดบ่อมีหน้าคนนั้นบ่อมีหน้า ตูยเอ็นทีวีแผ่นพรรณเสื้อผ้า มันแล้วแต่คน มีตางค์

สมัยป่าเตี้ยบ่อมีเงินสักบาท จะเอารถเครื่องหรือรถจักรยาน สมัยบ่อเตี้ยข้าตั้งว่ามันดี จิม.....	ล่นเข้าในกาตตัวจะเอาอะหยัง มีเงินสักห้าพันดาววี่ล่อก็ได้ เป็นมีเฮาก็มีเป็นใจเฮาก็ใจ

๓(ช) สมัยบ่เตี่ยวตัวว่าดีเหลือแต่ก่อน
เวลาเมื่อเงินเฮาก็หื้อก็บั้น
อย่าอื้อน้อง....นี้อ้ายตึงว่าบ่อไหว
ป้ออ้ายจันตาตึงใคร่ขอร้อง

หันจ้างชี้จะไปชี้ตวยจ้าง
เงินบ่อมีแปะของเป็นบ่อตาย
สตาจค์บ่อมีแปะรถเครื่องมาเอ็น
จิม....

๔(ญ) อย่างอ้ายจันตาคนบ่ามีหัวคิด
คนอย่างอื้อจะเอามาเป็นผัว
กันจะอื้ออะหยังอันใด
ยังบ่าก็ดฮอดเงินป้อเฒ่าแม่หม่อน

ถ้าเป็นคนบ่อสู้มันก็อยู่บ่อรอด
ตัวเป็นป้อจายฮ้ายเหลือแม่ญึง
สมัยบ่อเตี่ยวมันดีป้อจะต่าย
จิม.....

เพราะมีของแก้ม่อนมันก็ดีเหมือนกัน
เดือนใดหาบ่อตันกันนึ่งเก๋าหัวตึงอ่อน
เงินบ่ามีสักใบแปะของเป็นใจก่อน
กลัวเป็นหยึดเอาของน้อง บ่อตาย

กินล้าจ่ายล้ามันจ้างนิบหาย
ถ้าเป็นหยึดไปแล้วจะอายชี้หน้า
ระวังจื้อตัวจะเหม็นเหม็นเหมือนอย่างอู่ฮ้า

คนบ่ามีเครดิตเยี่ยอะหยังก็กลัว
ข้าเจ้าก็กลัวบ่อได้นุ่งได้ย้อย
มันก็มาอู่ก่าสมัยแต่ก่อน
มันไถ่กันอย่างฟ้า มาดิน

บ่ามีความสพอตจาดหน้าจะตันกัน
มดปวกอยู่ในดินมันยังบ่าต่ายกัน
เฮาจะไปไหนมาไหนมันสบายง่ายล้า

- ๕(ข) ก่าสบายก็ตึงสบายเลี้ยงอย่าง
 ชื่อน้ำมันหนึ่งลิตรเลี้ยงเงินเป็นชาวปล่าย
 จะไปเจียงใหม่กาจะไปเจียงฮาย
 จะไปไหนมาไหนเลี้ยงบ่จัยตื่นๆ
 รัฐบาลชุดใดก็เดือดร้อนเรื่องเศรษฐกิจตกต่ำ
 ชื่อน้ำมันหนึ่งลิตรเลี้ยงเงินเป็นชาวปาย
 ตัวมาอวดว่าสบายๆ
 จ้ม.....
- สุดแต่น้ำมันในปั้มบางวันบ่มีขาย
 ชีร์รถบ่ตายไฟตึงบ่หื้อขึ้น
 ก่ารถเลี้ยงจาดหลายขอจะไปมาลิ้น
 เป็นบ่จัยหื้อขึ้น บ่ตาย
 วันค้ำวันค้ำเถียงกันฮิมต่าย
 ชีร์รถบ่ตายเขาบ่จัยหื้อขึ้น
 สักวันจะฉิบหายเปื้อความบ่มึง
- ๖(ญ) สมัยแต่ก่อนลูกเมืองปาวไปเจียงใหม่
 หาบกำยหาบเปี้ยดเป็นละวุ่นละวาย
 เดินต่ำเดินตางนอนวันนอนคืน
 ขึ้นห้วยขึ้นดอยตื่นปอปปองปอไ้
 สมัยบ่เดียวไปปีกมาปีก
 เป็ดวิทุยสุดวันสุดคืน
 เขาบ่ชีร์รถเมล์ก็ไปชีร์รถไฟ
 จ้ม.....
- กว่าจะไปถึงได้ป้อล่อล้มล่อต่าย
 หาทางสบายหน้อยเดียวตึงบ่ได้
 ไผจะไปสิ่งตึงเหมือนจันต่าป้อย
 หนตางนอนวัน นอนคืน
 ผ่อล่อล่อจ๊ีบเดียวติดกันเป็นผืน
 สนุกครึกคึกตึงรถกันใหญ่กันหน้อย
 แสนตีสบายจะเอาอย่างไต้บ่หน้อย
- ๗(ช) หน้ว่าได้สบายชีร์รถเก้งรถจ๊ีบ
 สมัยบ่เดียวหน้แต่ความสบาย
 ยังบ่อ่านผ่อข่าวหนังสือพิมพ์
 เครื่องบินรถยนต์จันกันหยาบๆ
 หน้ว่ายังบ่คิดอันใดปลอดภัยเหลือกัน
 สมัยแต่ก่อนเป็นเดินต่ำเดินตาง
 ห่อเข้าไปกินกล้างต่ากล้างตาง
 จ้ม.....
- พ่องก็เอาชีวิตไปล่อล้มล่อต่าย
 พ่องปากันไปต่ายบ่ถ้าวอดฉลาด
 วิทุยโทรทัศน์ก็ออกข่าวบ่ขาด
 พังเป็นประกาศ ตึงวัน
 อายุสังขารเป็นตึงบ่สิ้น
 ก่ารถโดยสารเป็นบ่เลี้ยงแถมซ้ำ

๘(ญ) สมัยใดก็ปอสมัยนั้น

ผ่อเป็นขึ้นนรตแล้วอ้ายจะเตียวดิน
พ่องไปญุ่นพ่องไปอเมริกา
อย่างอ้ายจันตากุ่มก่าอยู่บ้านนอก

ของมันจริงบ่จ้ายข้าอู้ไม
อย่างอ้ายจันตาจาดหน้าจะได้หัน
ถ้าก็ต่ออย่างอ้ายตาตึงบ่หันชี้หยัง
จิม.....

ถ้าจะเียะอย่างอันจาดหน้าจะตันกัน
พ่องยังขี่เครื่องบินไปแอ่วแผเมืองนอก
ข้ายังไปมาแผประเทศนิวยอร์ก
หัวจันปองอก ชุนชาน

เป็นยังซื้อพอลโล่ขึ้นแผโลกพระจัน
บ่เหลือโลกพระอังคารเป็นก็ยังได้ขึ้น
พังเป็นอู้หื้อกันปอสันบ่บั้น

๙(ช) หันว่าสมันก็สมัยไปสมัยบอด

สุดแต่มองตึงบ่มีไผต่ำ
เข้ามในหลองลากไปจ้างเป็นสี่
เอาต่างรถเครื่องรถยนต์หยาบๆ

กิดฮอดเมื่อเจ่นสมัยบ่เก่า
กินเข้างายไปเียะเวียกเียะการ
แม่ญิงไปการญิงป้อจายไปการจาย
จิม.....

ในเวียงบ้านนอกเขาสีมฮิดเก่าฮอยหลัง
ก้วยเปียดไม้กานตึงบ่มีไผหาบ
นิกวได้ตีเสียงกระสอบเป็นชาวบาท
มันเลี้ยงเงินหลายบาท หลายตังค์

ลูกมาเมื่อเจ้าก็ตักเข้าลงต่ำ
การไผการมันเป็นเป็นยังเลี้ยงกันกุ่ม
เป็นยังสบายเลี้ยงลูกหลายลุ่มๆ

๑๐(ญ) สมัยบ่เตียวเป็นสมัยประยุกต์

สมัยบ่เตียวมีตึงดนตรีโหงหนึ่ง
ดูหนังดีๆ ผ่อดนตรีดังๆ
เสียหนอยเสียนิตบ่ต้องคิตต้องห้วง

สมัยบ่เตียวเป็นสมัยวิเศษ
มีทีวีหื้อผ่อมีวิทยุหื้อฟัง
บ้านเมืองบ่เตียวเป็นพัฒนาหื้อเจริญ
จิม.....

คนรวกกับคนตูกข์เป็นตีตัวเสมอกัน
ถึงจะเปื่องสตั๊กเฮาบถ้าไปห้วง
ถึงจะเสียงสตั๊กเสียเปือความม่วน
เสียเปือความม่วน ความจัน

เป็นตีกันต่างประเทศเฮายังได้หัน
ได้ฮู้ได้หันกันท้วงท้วงบ้าน
บ้านใดมีเงินตึงเจริญทั้งนั้น

๑๑(ช) สมัยบ่เตี่ยวเขาบ่จ่างบิดจ่างแบ่ง
ชื้ออายเซโต้มาดิตชื้อลิปเอามาทา
สมัยเมื่อเจ่นคนเฒ่าคนแก่
หน้าเป้นตีกลัวถ้ำแต่งตัวอย่างอี่

พ่องชื้อของมาแต่งมันเกินหน้าเกินตา
อันดีตัวเอาใส่ตาอายผ่ออย่างหมาต่าสี่
เจ่นป้อเจ่นแม่เปิ่นยังบ่แต่งอย่างนี้
ตัวอย่างสูชี หมามุม

คนเขาบ่เตี่ยวแต่งเกินธรรมชาติ
เขียนกั้วเขียนตำจั้นปอดำกุ่มงุม
แต่งตัวอย่างเมียเสียแต่เจ็ดเชือบอบตัย
จิม.....

ใส่เตี่ยวปู้ดเตี่ยวหวากนุ่งเสื้อเชินชี่ปุม
ปากันลงทูนใจเครื่องสำอากค์ของได้
ฮับจ้างเซาะสตาจค์ชื้อเครื่องสำอากค์มาใจ

๑๒(ญ) จะไปหลีกใส่ตัวแบ่งเอาหัวเข้าฮ่ม
ว่าหื้อเปิ่นบ่ดีมีราศีมองมัว
เตี่ยวยีนส์ฮาลาร์ชุดหนึ่งจะเป็นปัน
อ้ายจันต้ายบ่ชวามกอยหง่อน

มีกว่าหื้อเปิ่นแล้วบ่ชวามหง่อนตัว
บ่ที่ดำตัวยังนุ่งยังย่อง
อ้ายก็จำดสำคัญยังบ่กีดกอยพ่อง
ไซ่ข้างมีก่อน แมงวัน

บ่ว่าแม่ญีบว่าป้อจาย
ชื้อเตี่ยวชื้อเสื้อชุดหนึ่งจะเป็นปัน
อ้ายมาวันนียังบ่นุ่งเตี่ยวสะดอ

ต่างคนก็มีหัวใจเหมือนกัน
ตัวก็ใจสตาจค์ไปชื้อมาอย่างอัน
ลองนุ่งมาปอยขอไผตึงบ่ผ่อแถมซ้ำ

จิม.....

๑๓(ช) ไ้หมู่จ่างปี่นึ่งผืนสีห้าร้อย
อ้ายนึ่งมาซอยังบ่หันเป็นใด
ถึงราคามันถูกอ้ายนึ่งมาปอย
บ่เหลือจันตารูปบ่จ้ายหล่อ

แต่จันตารูปน้อยใส่เตียวผืนร้อยป้าย
ยังบ่มีไผมาจันหน้าด้าย
ซอดีไหนดก็ยังมีคนไปผ่อ
แม่ญิงจ่างซอเขามาหล่อตั้งวัน

หันอ้ายตามันบ่งามอย่างอ้อ
ผ้าก่าถูกก่าแบ่งมันบ่สำคัญ
เลื้อเหมือนเขามันบ่แบ่งเหมือนเขา

เป็นว่าซี้มันจ่างจิกันมัน
บ่จ้ายนึ่งแล้วจะบินได้สักหน้อย
เลื้ออย่างของเฮนซ้อสามผืนหนึ่งร้อย

จิม.....

๑๔(ญ) อ้อย่างตัวมันเกินหาความเจริญได้หยาก
เป็นอ้อย่างยังบ่หันดีหันงาม
ตัวเกิดมาปะสมัยปัจจุบัน
ปอบ่กลัวเป็นอ้อย่างเป็นเล่า

หลัวก่าก่าปากในใจแต่บ่ตาม
คนหัวโบราณบ่ตันได้ฮู้ดเน่า
จะไปอ้อย่างยังเรื่องสมัยบ่เก่า
ว่าเป็นคนหัว โบราณ

บ่เตียวมันต้องโตสามัคคี
สมัยบ่เก่ากับสมัยปัจจุบัน
เกิดตะววันขึ้นตัวบ่จ้ายได้หัน

ดีจริงยุคใดมันก็ดีเหมือนกัน
บ่ดีเก็บเอากำของเป็นมาอ้อย
แล้วเป็นจะว่าตาจันอ้ายเขาอวดฮู้

จิม.....

๑๕(ช) ว่างว้างไผว่าไ้จ่างเตอะ
เป็นฮ้างเป็นสาวทำเป็นบ่กลัว
เป็นแม่ญิงทำเป็นบ่อาย
ตัวเป็นสาวอย่าได้ทำไปเลย

จ่างตัวมันหน้าเซอะบ่ถือเนื้อถือตัว
บ่จ้ายลูกจ้ายผัวซ้อหนรถเครื่องไปเลย
เยี่ยะหื้อป้อจายหนุ่ม ๆ เขาเย้ย
มันจะผิดธรรมเนียม โบราณ

เป็นแม่ญิงมันต้องหยิ่งในศักดิ์
มันหน้าดีอายหื้อป้อจายหยุบกำ
สมัยแต่ก่อนเป็นถือเหมือนจะตาย

มาทำเป็นคนบ่ถือผีถือสา
คนสมัยโบราณเป็นบ่เยี่ยะอย่างอ้อ
ถือเป็นของหน้าบ่จ้ายเหมือนสมัยนี้

จิม.....

๑๖(ญ) สมัยแต่ก่อนเป็นตึงถือกันแต่
สมัยบ่เตี๋ยเป็นว่าบ่อสำคัญ
ยังบ่ผ่อหมู่ดาราหนั่ง
ม้อกหญุบม้อกก้าม้อกตำม้อกหญุบ

เจ่นบ้อเจ่นแม่เป็นถือผีถือสา
ม้อกหญุบม้อกก้าม้อกตำม้อกหญุบ
กอดๆ หวันๆ กั้นๆ จุบๆ
เป็นบ่ถือเป็นของ หน้าอาย

ถ้าได้ซ้อรถเครื่องม้อกเขาก้าม้อกเขาบิ
มันบ่ตันนอกมันบ่ตันใจ
รดยนตรรถเครื่องไปเร็วมารีบ

ยังแควนเหลือรถถีบมันจ๊าบจะต่าย
ไปไกลก็ไปไกลต้องกำรไวกับได้
จักรยานรถถีบไปบ่กินบ่ใจ

จิม.....

๑๗(ช) อ้ายมันคนจั้นต้องทนบั้นรถถีบ
เป็นมีรถเครื่องจื้อเสียงเป็นดัง
รถถีบมันก็ถึงเหมือนกัน
ถ้าได้หญุบได้บิบอย่าอ๋อเขาว่า

จะถึงจ้ำถึงฮีบมันก็ถึงเหมือนกัน
บั้นน้อยตาจั้นอ้ายตึงบ่จ่างว่า
แต่บ่ได้ระวังตึงหลังตึงหน้า
จะซ้อรถฮอนด้าเลือกเอาแฮนด์ยาวๆ

จะจวนฮีบอชายนไปซ้อรถฮอนด้า
กันอ้ายได้ซ้อเขาไมล์ซึ้นร้อยชาว
คนเฒ่าหันใส่ว่าไ้อ่ตามันได้ดี

กลัวคนเฒ่าเขาว่าอ้ายมันหันแต่สาว
เอาจั้นสาวๆ ขดเอานมมาจู้
ฮีบตัวนั้นมันคันที่เขาว่ออย่างฮีบฮู้

จิม.....

๑๘(ญ) หันว่าเป็นรถเครื่องบ่จ้ยนับได้นับซ้อ
นอกจากคนไว้อกวางใจ
จะไปมาดูถูกอ๋อน้องแม่ญึง
บ้อแม่ซ้อสอนซ้อจี้จี้จ้อ

บ่จ้ยบ่จ้ยน้องซ้อตึงบ่ซ้อรถไฟ
คนตีมีน้ำไหลใจซ้อ
ว่าเป็นหญุบเป็นก้าม่าทำเป็นหน้าซ้อ
เป็นว่าฝีมือบ่ว่า เหมือนคน

จิตใจของคนนี้มันมีส๊ะปะ
บ่ดีไว้ใจทางบ่ดีวางใจคน
มือยังบ่ได้หญุบขายังบ่ได้สี้

กลางฟ่องหน้าพระแต่ใจเป็นโจร
เพื่ฮู้ว่าเป็นโจรบ่อป้อมมาสะแว้ว
ทำเป็นปากบ่ดีหาว่าได้จี้เป็นแล้ว

จิม.....

๑๙(ช) ปี่น้องตังบนตังกันมันบ่จ๋าย

อันหนึ่งก็แม่ญิงอันหนึ่งก็ป้อจาย

ถ้าแหงนผ่อดอยเหลือเต้าตาตางาไซ

จะเอ็กก็หื้อเป็นจ๋วยเอาจันคอกแตก

อย่างอื่นนายน้องให้อ้ายตังว่าบ่ไหว

เป็นว่าครึ่งไก่ไฟเป็นว่าไขไก่แตก

อดตังบ่ไหวเขาจะเต็กเอาจันแปบ

เขาจะจ๋วยกันลงแขก แดงยา

บ่เตี่ยวจันตาอ้ายจะมาขอร้อง

ขดมาใกล้ๆ นั้งฮีมอ้ายจันตา

คนอย่างอ้ายมันคนชื้อคนใส

เป็นว่าต้องมันบ่ต้นเหมือนชา

ตังบ่มีปั้นหาเลาะแม่แซนลั่นปล้อง

จะเต๊ะเตรียมไปเหมือนอย่างแมวนอนป้อม

จิม.....

๒๐(ญ) ขอขอบคุณตี้ตัวสอนข้าอี่น้อง

ตัวสอนข้าด้วยความปรารถนา

เตื่อไปค้ำมามีดเต็มหูเต็มตา

อันแมวนอนป้อมมันทองขดโก้งโค้ง

อ้ายว่าต้องมันบ่ต้นเหมือนชา

กว่าจันตาอ้ายจะขะเข้าโอง

ว่าจะขอจันตาอ้ายเขาไปส่ง

ข้ากลัวไปลุ่มโหม่ง ชี้ควาย

ตี้อ้ายอู๋มาข้าเข้าใจแล้วเก่า

บ่ดีอู๋เรื่องบ่เก่าบ่ดีอู๋เรื่องสมัย

อ้ายชอบสมัยบ่เก่าข้าชอบสมัยพัฒนา

แต่อ้ายมาสงสัยอะหยั่งกับข้าตี้ไหน

กลัวว่าอ้ายจำกำเป็นมาอู๋

เอามาเจรจามอกประดับความฮู้

จิม.....

- ๒๑(ช) เอามาเจรจาประดับความอยู่
เพราะบ้านเฮามั่นกินพริกกินเกลือ
เวลาเขาไปกินไปตาน
มันยังมาผิตสมัยแต่ก่อน
- แต่ยายใคร่ขออยู่ประเพณีเมืองเหนือ
มันยังมาร้ายเหลือเมื่อโบราณแต่ก่อน
ยายมาหันเขาร้าเขาฟ่อน
ตึงบวบ้านใด เมืองใด
- สมัยแต่ก่อนเป็นฟ่อนเล็บฟ่อนดาบ
สมัยบ่เตี๋ยเขาไปฟ่อนแบบใด
แป้งอกแอ่นกันแน่นแฉ่วไหว
- ฟ่อนเจียดบ่ผาบฟ่อนลาวสาวใหม่
ตีก้องยาวเข้ามาทุ่งขึ้นสัน
มันยังมาไกลโบราณเงินล้ำ
- จิม.....
- ๒๒(ญ) สมัยแต่ก่อนเป็นฮ้องสมัยไอฟ่อน
ต่อจากนั้นเป็นสมัยไวคอง
เขามาฮิตฟ่อนลูกทุ่งก้องยาว
มันได้ผิตแผงมันถึงได้ผิตแบบ
- ยุคต่อมาเป็นฮอลโล่สับสอง
ถึงห้าร้อยชาวสองเป็นยุคสกายแลป
ตึงบาวตึงสาวฟ่อนตวยกันเป็นแลบ
เลยละธรรมดาเนียม โบราณ
- ฟ่องร่าแซ่ฟ่องก็ร่าแม้ว
แม่ญี่ก็ร่าป้อจายก็ร่า
จะมาเมาร่าดาบตบบ่ผาบสาวใหม่
- ฟ่องก็ร่าแข็งแบบภาคอีสาน
ฟ่อนตวยกันตึงสาวใหญ่สาวน้อย
มันบ่ตันใจแล้วจันตาป็น้อย
- จิม.....
- ๒๓(ช) ยายมาหันมันก็ตึงเกินเงินล้ำ
ยายมานั่งผ่อก็เป้นดีใครหัว
บางฟ่องก็น้องเส้าบางฟ่องก็ขาลาย
ฟ่องก็สั้นล้ำจันปอบนหัวเข้า
- มันตึงมืออย่างอันบ่บ้านเป็นบ้านตัว
เขาตึงบ่กลั๊วเป็นอุ้เป็นเล่า
เขาตึงบ่อายร่างกายตัวเก่า
จันป้อหันหัวเห่นา โมงๆ
- คนแต่ก่อนนุ่งผ้าฝ้ายผ้าตอ
เป็นฟ่อนเล็บฟ่อนดาบเขาก้องตึงหง
เฮาล้อลากคร้วตานมีแผวปาดก้องก้องวงค์
- ป้อจายนุ่งสต่อเสื้อดำคอกกลม
เกล้าผมญี่ปุ่นนุ่งขึ้นตันบั้ง
มันยังมาเปิงคนโบราณเงินล้ำ
- จิม.....
- ๒๔(ญ) ก้ารฟ่อนก้ารรำก็ร่าได้สะปะ
- ขอไผจะไปละประเพณีเมืองเหนือ

เขาเป็นคนไทยกินพริกกินเกลือ
กำรฟ้อนกำรรำแต่มันบ่เป็นหยัง
เขาตึงเฮียนกันตึงภาคเหนือภาคใต้

ประเพณีเมืองเหนือควรดีฮักษาไว้
ฟ้อนแบบบ่เก่าหรือฟ้อนแบบใหม่
เพราะเป็นสมัย เสรี

ธรรมเนียมประเพณีเฮาบ่อากวนดีละ
ฮักษาเอาไว้ขออย่าได้ย่ำยี้
บ้านเมืองสมัยมันกำลังเจริญ

เขาอยู่เมืองพุทธะของพระสุรศรี
จารีตประเพณีเงินเก้าเจ้าเหง้า
ขออย่าละของเดิมของดีฮักษาไว้

จิม.....

ขอเรื่อง กำปำเก่าทำนาย^{๑๒}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๖ ก.ย. ๒๕๔๖

(ทำนองจะปูหละม้าย)

(หญิงรับ)

พุทธะทำนายได้ท่ายไ้แต่ก่อน
กลางโด้กลางนาจะบ่มีแฮ้วควาย
ปู่โค่งในนาจะบ่มีหื้อแก้ง

จิม.....

ว่าแกมหน้อยละอ่อนจะฮ้อยเม็ดข้าวขาย
มันจะเริ่มเป้นไปกำหน้อยกำหน้อย
ปะเต้าปะแต้งจะแปงแพวแก่นร้อย

(ช. ๑) ปล้าเหยียนอยู่ฮูแป้งฮางอยู่ปล้ายไม้
เป้นจัวตัวควายมันจะหายจากนา
นักปราชญ์จะบ่เจื้อในธรรม
ละอ่อนสมัยมาดุกคนเฒ่า

ผ่อไปเตื่อสมัยไปหน้า
สองพันห้าร้อยกว่าเลยเก้งพุทธกาล
แม่ญิงสับหมีกป้อจายจีหุ

จิม.....

แก้วตี้ช่อนไว้จะกรายเป้นปะผา
นกเอี้ยงชี้หมาจะได้นำฮู้งเฒ่า
ปล้าชีวคำจะลอยในปะป่าว
ว่าเป็นคนหัว โบราณ

ก้วยบุงเปียดฮ่าจะบ่มีคนสาน
คนโบราณตวยไ้ฎกตอง
สุดแต่สะตือเขายังจีไ้ว้อง

^{๑๒} ขอเรื่อง กำปำเก่าทำนาย (ทำนองจะปูหละม้าย)

(ญ. ๒) สมัยมาใหม่มันแป้นไปสะปะ

กลางโด่งกลางนาจะหันการถไถ
องค์พระฤาษีจะได้หนีจากดอย
ปู่ปล้ำมันจะลาจากน้ำ

ตามองค์พุทธรักษาได้กล่าวไข

ล่องจวลลือควายหายไปก่าอย่าง
เพราะว่าดอยนั้นบ่มีถ้ำ
เพราะน้ำบ่มี ใบบัว

ยุคปัจจุบันเฮาก็หันมาจำกัดเจือ

เป็นรสนิยมสังคมเมามัว

คนจะได้แม่นกินบ่าแคว้งบ่าเชื่อ

แม่ญึงเอาเมียป้อจายเอาผัว

ข้าหยังมากลัวโลกจะปุ่นจะหลั่น

ผ่อเขานุ่งเสื้อเหลืองเต้าปีกอื่น

(ช.๓) เป็นว่าตีวังมันจะกร้ายเป็นหาด

คนรวยเศรษฐีจะได้หนีออกเมือง

ป้อจายกับป้อจายจะแต่งงานกัน

ระวังยักษ์หินตีมันถูกสาบ

แล้วคนใจบาปจะมาในคราบผ้าเหลือง

ตุ้เจ้าแห่งเหลืองจะแต่งหน้าทาปาก

นอนผสมพันธุ์อย่างผิดธรรมชาติ

จะลุมมาไล่ก้าบ กั้นคน

น้ำจะท่วมฟ้าปล้ำจะกินดาว

กลางดอยฟ้าเป็นดีเล่นเครื่องยนต์

ผ่อสมัยไปหน้ามันหากจะเป็นไป

แม่ญึงสาว ๆ จะได้ขายเส้นผม

มนุษย์ฝูงคนจะชุดสู้อยู่ถ้ำ

ตามพุทธรักษาทำนายตวยไว้แบบนั้น

จิม.....

(ญ.๔) ตามพุทธรักษาทำนายได้ตวยได้บอก

หนตางจะเลื่อนโสงเฮียนจะดี

ลูกศิษย์จะได้ผัดเสียดครู

หนตางดีบ่มีคนเดียวได้

ต้นไม้ยาวศอกจะออกดอกออกจี

มีถนนบ่มีคนเดียวได้

เพราะว่าครูชั่วซ้ำบ่าใบ

มีก่าฮอยงูได้ ไปมา

เลยพุทธรักษาสมัยไปหน้า

ต่อไปตุ้เจ้าบ่อยู่วัดอยู่วา

ศาสนาพุทธรจะถึงอวสาร

ผีในป่าจ่าจะครองศาสนา

แล้วศาสนาจะสุดเสียงตีหั้น

องค์พระศรีอานจะเกิดขึ้นกำนั้น

จิม.....

ขอเรื่อง สาวปะเก่า(กับ) ปาวสมัย^{๑๑}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐

(ตั้งเจียงใหม่)

หลอน.....บ้านเมืองป่าเดี่ยวเป็นบ้านเมืองสมัย
ป่าเหมือนบ้านเมืองสมัยก่อนนั้น
เจ้าเฮ้ย...เพราะสมัยป่าเดี่ยวเป็นพัฒนา
มันเป็นสมัยยุคอินเตอร์เน็ต
สมัยมาใหม่ใจแต่คอมพิวเตอร์
ขนาดจะกินหน่อส้มหน่อตอง

จะอยู่จะไปแสนสบายทุกอย่าง
หาบเข้าหาบน้ำป่าจันทน์ปอดอง...
ด้านการศึกษาไปทั่วประเทศ
ดีเขาว่าเวอรรายเวดือทคอม
มนุษย์มีออร์เตอร์เกี่ยวกับสมอง
ยังซื้อในห้างโอซองร้านศูนย์การค้า

บ้านเมืองป่าเดี่ยวมันปุ่นยุคเจริญะหยังก็ใจเงินความเจริญก้าวไกล...ไปหน้า

สมัยป่าเดี่ยวมันดีเหลือแต่ก่อน
ปากันหากินตำกลางโต้งกลางนา
บกววนพรวนดินล่อล่อมล่อต่าย
แบกๆหามๆหน้าดำก่ำไหม้
สมัยป่าเดี่ยวมันเจริญก้าวหน้า
มันเป็นสมัยเทคโนโลยี
ปามีงัวควายไผเอามาล่า

เจนป้อเฒ่าแม่ม่อนมันล่าปากนักหนา
ล่อนปู่ล่อนปล้าหาผักหาไม้
หาตางสบายหน้อยเดียวป่าได้
มันไกลสมัย เสรี
บ้านนอกบ้านนามีไฟฟ้าแสงสี
อันใดก็ดีไปเหี้ยหมดเหี้ยเลี้ยง
นี้แหละหนอเลี้ยงแหละนา

^{๑๑} ขอเรื่อง สาวปะเก่า(กับ) ปาวสมัย (ทำนองตั้งเจียงใหม่)

นายมอญ....ก็ดฮอดสมัยก่อนนั้น
เอาหลังสู้ฟ้าเอาหน้าสู้ดิน
สาว ๆ หน้าม่นุ่นกระโปรงกลุ่มไก่อ

ขึ้นบดกน้ำเซาะว่าหากิน
ปากันหากินไปตามป่าตามห้วย
นี้แหละนอโย้ยแหละนา

นาย.....

อู้อึงคนล่านหาบ่าเก่าโบราณ
แม่ย่าแม่ญิงจางต่อผ้าตอหูก

เป็นจางยะจางทำเลียงเต้าเลียงลูก
เลียงเต้าเลียงลูกด้วยมันสมอง

เจ้าเหี้ย....ป้อจ่าป้อจายเป็นจางไปจางสาน
ใจภูมิปัญญาหาเลียงชีวิต
คนบ่าเตี้ยเลียงลูกตัวเก่า
คนโบราณเป็นใจมันสมอง

จางก็ดจางทำใจมันสมองความคิด
เอาสมองความคิดสร้างหื้อเป็นเงินทอง
บ่าหื้อดูตนมจากเต้าเลียงด้วยนมกระป๋อง
หน่อส้มผักตองแป้งคนเดียวร้อน ๆ

บ้านไต้บ้านเหนือจ่วยเหลือเกือกกุล
เวลาเจ็บเป็นหนาวเย็นไข้ร้อน
หาหยุกหายามาเผื่อมาบั้น
เวลากินเป็นก็กินเวลาตานเป็นก็ตาน
มันเป็นสวรรค์ของคนบ่าเก่า
ใจจั่วใจควายยะนาเลียงลูก
ทำมาหากินกับช้องกับไซ
แสนสบายตึงปามีหยังเต้า

มีความการุณซึ่งกันและกัน...โอบอ้อม
ดูแลสอดส่องซึ่งกันและกัน
เป็นห่วงเป็นหามดูแลผ่อเฝ้า
สนุกสนานตามโบราณแบบบ่า
เลียงลูกเลียงเต้า สบาย
บ่าฮู้จักรถชุดบ่าฮู้จักรถไถ
ใจจั่วใจควายลากเฟืองลากเข้า
นี้แหละนอแต่แหละนา

นายมอญ...เสริจจากทำนาเป็นก็มาทำไเฮ
แจ่งเจ้าก็ออกนาคำมาก็ปึกเมื่อ
มีกำรงานจ่วยกันตึงเฒ่าตึงหนุ่ม

ปลูกผักปลูกไม้พริกหนุ่มบ่าเชื้อ
มีพริกมีเกลือจ่วยเหลือเผื่อตุ้ม
นี้แหละนอห้องแหละนา

(ตั้งกล้าย)

หลอน.....สมัยโบราณนา

ป่าเดี่ยวใจรยนต์ลากชนทุกอย่าง

จะไปจะมาใจม้างวต่าง

ไปต่างเมืองต่างบ้านกำเดี่ยวก็ถึง

เนื้อเจ้า.....สมัยป่าเดี่ยวเป็นพัฒนาการ

ไปไหนมาไหนใจรยนต์รยนต์

คนตะกอนไปต่างเมืองต่างบ้าน

หาบเปี้ยดหาบบุงเป้นละวุ่นละวาย

ยะอะหยังใจสมองความคิด

ไปปึกมาปึกแสนสะดวกสบาย

ขึ้นบกตกน้ำล่อล่อมล่อต่าย

ใจจวใจควายลากเข้าลากล่อ

คนป่าเก่ากับสมัยเสรีป่าใจอายนี้เขาจะกำมาจำ...ฟุ่ยอ ป่าเจอลองถามผ่อ คน ฟัง

รับจะปู

สมัยเจริญเขาเอาเงินเป้นใหญ่

เลี้ยงลูกเลี้ยงเต้าด้วยนมควายนมจว

มีนตาอำปากก็เป้นหนึ่เป้นสิน

จิม.....

เขาป่าผู้จักใจภูมิปัญญาของตัว

เป้งเขาล่อเอาผิวอายุสิบสี่สิบห้า

มีเงินก็ซื้อกินตามศูนย์ร้านก้า

ช.๑, สมัยโบราณล่านหาป่าเก่า

ป่าผู้จักรถพรวนป่าผู้จักรถไถ

ฮั้นลั้งยุ่งขบป่าแป้จะตบจะเก่า

แบกๆหามๆตึงไถตึงแอก

ยะนากินเข้าใจจวควายมาไถ

ตุ๊กขเหมือนจะต่ายตากฝนตากแดด

อันใดก็ดีเอาอันใดก็ดีแบก

ฮำฝนฮำแดด ตึงวัน

สมัยป่าเดี่ยวใจรยนต์ไถรยนต์

สมัยป่าเดี่ยวมันสบายภูอัน

ใจควายไถซู้ดกว่าได้ปลูกเป้นเดือน

จิม.....

ไถวันนี้นันพุกก็ได้ปลูกได้ฝัง

ป่าใจเหมือนโบราณสมัยเก่าเกื้อ

ผ่อตื้นปอเหลือองอย่ากับไถ่เจื้อ

ญ.๒, สมัยแต่ก่อนเป็นย่นากินเข้า
 แจ้งมาเมื่อเจ้าก็จูงจูงควาย
 ผัวไปย่นาหวานกล้าเผื่อไถ
 ส่อนปู่ส่อนปล้าอยู่กล้างนากล้างไถ้ง

สมัยคนเฒ่าเป็นสบายพอจะต่าย
 แบกเผื่อแบกไถออกไปกล้างไถ้ง
 เมียย่นากินเข้าย่นาใส่ปันโตไปส่ง
 ย่นากินไปส่ง ดึงวัน

เป็นสามัคคีฮักฮักฮักน้อง
 จะปลูกนาเกี่ยวเข้าเป็นเอามือเอารวัน
 คนใหญ่ใส่nalisละอ่อนก็มาเลี้ยงควาย
 จิม.....

จ่วยเหลือปอกปองซึ่งกันและกัน
 สามัคคีธรรมร่วมกันตั้งบ้าน
 ม่วนอกม่วนใจ๋บามีไหนแล้วนั้น

ช.๓, สมัยแต่ก่อนส่วยย่นากินเข้า
 กว่าแจ้แวงไถ้งเป็นละวันละวาย
 ปะควายฝึกใหม่ป่าเกยใส่นา
 คำมาจะปักเมื่อบีดก็เผื่อบีดก็แอก

ลูกมาเมื่อเจ้าแบกเผื่อแบกไถ
 ควายก็ปอกควายเผื่อไถก็ดีแบก
 ด่าซ้ายด่าขวาคอสาปอจะแตก
 ขอบกก็ดีแบก ดีเอา

ตะก่อนย่นาเอาควายมาใส่
 เอาควายมาใส่ป่าต้นสมัยแล้วเฮา
 ใจรถไถควายเหล็กมันแล้วเสร็จตันใจ
 จิม.....

ป่าเตี๋ยวเป็นป่าใจจ้งรถไถไปเหมา
 ยังเป็นกักรไถเอาจ้งไปกินหญ้า
 ย่นาใสควายป่าต้นใจมันจ้า

ญ.๔, ใส่nalisแวงควายป่าต้นใจมันจ้า
 เจ่นป้อเจ่นแม่คิงก็กินกับควาย
 ใส่nalisรถไถอันตรายถึงชีวิต
 ดีป่าดีจะป่าได้ต่ายเฒ่า

จะไปมาว่าหื้อควายไถผัดใจ
 จะไปว่ารถไถมันสบายเหลือเก่า
 ดูดเอาควานพิชตั้งวันคำเจ้า
 จะได้ปักบ้านเก่า สักวัน

สมัยป่าเตี๋ยวใจรถไถควายเหล็ก
 ควายกินกำหญ้ารถกินน้ำมัน
 ชายเข้าตัวเก่าจ้งรถมาไถ

อ้ายว่าอันใดจะเหน็ดจะดีเหลือกัน
 ถ้าป่าเต็มน้ำมันก็จอดอยู่ก้างจ้ง
 ใส่nalisแวงควายมันสบายใจล้า

จิม.....

ช.๕, สมัยตะก่อนอายตึงว่าลำบาก
จะไปไหนเมื่อคืนใจตึงป่าดี
สมัยป่าเดี่ยวเฮาจะเอาอย่างใด
ขึ้นเหนือล่องใต้ไปไหนก็ม่วน

ยุคคนเฒ่าเกี่ยวหมากไฟฟาก็ป่าหมี
รถยนต์ป่ามีเตี่ยวจันดินส่วม
จะขี่รถไฟกาจะไปรด่วน
ตันใจรีบด่วน เร็วไว

สมัยตะก่อนยะหยังก็ลำบาก
ซีลัดตกโหม้งเจ็บกันปอจะต้าย
สมัยป่าเดี่ยวเป็นพัฒนากำร

ไปตักขมายากไปไกล่เป็นไกล่
หาตางสบายหน้อยเตี่ยวก็ป่าได้
รถถีบจักรยายไผ่ป่ากิน ป่าใจ

จิม.....

ญ.๖, สมัยนี้ป่ามีเงินมันตึงอยู่ป่าได้
ใส่เสื้อใส่ผ้ากำเป็นบันสองบัน
กูเงินมาใจเต้าใดก็ป่าปอ
กูรายใหม่เอาไปส้ายรายเก่า

บางคนซ้ำฮ้ายป่าใจใครเล่าขวัญ
หาเงินป่าตันก็จำนำของเก่า
ธนาคาร ธกส.จื่อจันปอเนา
เป็นจันปอเล่า ตึงวัน

แต่งตัวเป็นเอ็นจื่อเหม็นตึงๆ
แต่งตัวอย่างเลี้ยเจ็ดเฮือปอป่าตัน
ปอเลียงเงินกูนี้กว่ากูป่าฮู้ได้

คิงแถมคนหนึ่งเป็นก็เล่ากัน
ลักแต่เป็นจ้องอย่างแมงปู้ชี้
สิ้นเดือนเมื่อใดนั่งแปงหน้าปู้

จิม.....

ช.๗, คนปามีหนี้มันตึงปามีหน้า
สมัยป่าเดี่ยวอายตึงว่ามันดี
คนรวยคนตึกช้อยู่อย่างเสมอกัน
ตึกชป่าได้กินไผป่าตำไฟส่องตึง

คนใจป่ากล้าหน้าตึงป่าหมี
ตึงเ็นที่วี่มีตึงตึงตึงผอน
คนตึกชป่ามีตึงค้เป็นยังหื้อผอน
ตึกชป่าได้หึ่งย่องป็น้องตึงแควน

นายห้างเศษฐีป็นหนี้ระดับล้าน
มึงมันชี่จีเปิงป็นตึงแควน
กุ่มก่าฮับจ้างบกสวนบกดิน

หมู่เฮาจาวบ้านป็นหนี้ระดับแสน
ป็นสร้อยป็นแหวนป่าได้ใส่ได้ย่อง
ยกทรงเตี้ยวลิงปอได้จอกหนึ่งว่อง

จิม.....

ญ.๘, สมัยโบราณคนเฒ่าป่าเก่า
ป็นอยู่ป็นดินตำวัฒนธรรม
ป็นอยู่โตยกันโอบอ้อมอารี
ป็นยะป็นทำแยกสรบันส่วน

ป็นยะนากินเข้าเลี้ยงลูกเลี้ยงหลาน
ยามกินยามตานป็นแยกสรบันส่วน
ฮักสามัคคีอยู่ตึงกันม่วน
อยู่ไหนก็ตึงม่วน ตึงจัน

ป็นป่าได้เชือกกันหึ่งกันย่อง
ญาติมิตรป็น้องเกี้ยวข้องผูกพัน
สมัยป่าเดี่ยวป่าใจมีน้ำใจ

ฮักปี่ฮักน้องโอบอ้อมเผื่อป็น
มีหยังล่ำๆแบ่งสรบันหื้อ
น้ำกินป่าดายก็ป็นขายป็นซื้อ

จิม.....

ช.๙, สมัยป่าเดี่ยวป็นสมัยเจริญ
อ้อย่างมึงมันคนผีต้อ
เกี้ยวเข้าเอาเฟื่องป็นใจเครื่องทุนแรง
มันป็นสมัยไวไฟจรวด

คนใดมีเงินมีก่าคนนับถือ
ไผตึงป่าลือป่าอ้างป่าอวด
ไผป่าใจแสดมาตีมานวด
ป่าเหมือนนยุคปุตวต โบราณ

กึดฮอดตะกอนมันป่ามีไฟฟ้า
ลมมาไฟดับป็นงมๆชวามๆ
ถ่ายหนักถ่ายเบาห้องส้วมก็ป่ามี

ปากันเอาชี่ย้ามาจุดมาตำ
เอาหน้าจันกันให้หุ่ยเต็มบ้าน
ผ่อปุ่นยาดีชี่ไหลล่องน้ำ

จิม.....

ญ.๑๐, สมัยป่าเดี่ยวว่าเจริญก้าวหน้า
สิ้นเดือนเมื่อใดปากันไปจ่ายเงิน
บัตก็ก้าวหน้าบัตก็ก้าวหน้า
ได้นักก็จ่ายนักได้ง่ายก็จ่ายง่าย

ปากันใจไฟฟ้าว่าสบายเหลือเกิน
สมัยเจริญเขาเอาเงินเป็นใหญ่
สมาชิกคนตายอันใดก็ดีจ่าย
มันจ่ายนักเหลือได้ ดึงวัน

สมัยคนเฒ่าเงินป้อเงินแม่
ดีเฮาดีงหมูได้สืออยู่ดีวัน
ป้อคิงตายละนาบ่าฮ่านเก็บไปขาย

สร้างฐานะเพื่อแผ้วถุกแผ้วหลาน
ไเฮนาหลักฐานดีจงบ่บ้าน
บ่าเดี่ยวนี้ฉิบหายแหวันเดียวก็บ่าค้ำ
จิม.....

ช.๑๑, ฮาซอจะไปอยู่เรื่องคนบ่าเก่า
สมัยป่าเดี่ยวใจเทคโนโลยี
ใจอินเทอร์เน็ตติดต่อสื่อสาร
ละอ่อนสมัยใจคอมพิวเตอร์

เก็บกำเป็นมาเล่าสมัยเต่าล้านปี
ตุ้ยเ็นทีวีแผ้วคอมพิวเตอร์
โทรศัพท์สั่งงานซื้อขายเป็นออร์เตอร์
บอกว่าฉันรักเธอส่งเป็นอีเมลล์

บ่าต้องไปเซาะกินส่อนปลาส่อนแซะ
จะกินอะหยังสั่งกินกำเดี่ยว
สมัยตะกอนกินเข้าตอนเข้าขาย

อาหารเยอะเยะผัดหมี่ก้วยเดี่ยว
บ่าต้องตั้งไฟตั้งหม้อแกงหม้อหนึ่ง
ลากหลวตั้งไฟควนตายบั้งๆ

จิม.....

ญ.๑๒, วัฒนธรรมเกี่ยวกับความเป็นอยู่
เป็นมีน้ำใจเจ่นคนโบราณ
บ้านใต้แก่งจิ้นเป็นตักเอามา
เป็นมีน้ำใจไผบ่าได้ลบหลู่

เจ่นลูงเจ่นปู่เป็นไปสู่หากัน
ห้วงหาอาศัยกันตึงยามไปยามอยู่
บ้านเหนือได้ปล่าเป็นตักไปสู่
เป็นอยู่กันอย่าง สบาย

สมัยป่าเดี่ยวสื่อสารตางเน็ต
ใจโทรศัพท์ติดต่อทางไกล
ห้องคิงแถมคนปล่อยขี้ปุมออกหงาน

ละอ่อนวัยเด็กเสียตัวมาหลาย
ฟองโทรนัดป้อจ่ายไปสมสู่ในห้อง
เพื่อป้องกันไปหันมารลูกเต็มต้อง

จิม.....

ช.๑๓, เรือเตวดาหมาจะไปแย
สมัยป่าเตียวป่าเกี่ยวกับน้องกู
สมัยป่าเตียวเป็นพัฒนากำ
ถ้ามีป่าชอบสมัยกำวนหน้า

เถียงฮาป่าแป้อเข้าข้างเข้าถู
มึงลองก็ตดูสมัยไหนดีกว่า
ถนนหนทางตามแนวไฟฟ้า
ยังป่าตามซี่ย้า คนเดียว

คนอย่างมึงป่ามีความสามารถ
อุบ่าเข้าหมู่มึงไปอยู่คนเดียว
ง่าวของฮายังป่าแลกลีวกมึง

อวดตัวฉลาดแต่ขาดความเฉลียว
เถียงคอปเป็นเกลียวสู้เป็นป่าได้
คนต่ำป่าถึงอี่สิ่งดิงหัวใบรี

จิม.....

ญ.๑๔, ออกพุทโธทำไมเหี้ยเตอะ
มาทำเป็นตัวอวดหัวสมัย
ใครฉิบหายขายต้อยซื้อกิน
ทำตัวปากลัวหนีเป็นเศษฐีเงินกู

มาด่าว่าเป็นเชื้อะไผจะเชื้อะเหลือไผ
ไถ่แมงเมาหลงไฟไถ่ควายหลงหมู่
ใครมีทรัพย์สินหื้อกินเพื่ออยู่
จะได้เป็นปะหมู่ หมกไฟ

หันจ้างซี่จะไปซี่โดยจ้าง
ทรัพย์ปายนอกป่าเต้าทรัพย์ปายใน
หันเป็นซือกี้ซื้อหันเป็นเอากี้เอา

เป็นว่าคนเก่งล้ำนจ่างป่าอดตาย
งามนอกป่างามในไผป่าอวดป่าอ้าง
มอกสุนัขหลงเงาก่อนเหื้อในน้ำ

จิม.....

ช.๑๕, จึกกันเป็นมาดมเอากำลมเป็นมาเล่า
 สูเป้นแม่ญิงข้าเหลือป้อจาย
 ตั้งแต่แซมพูสบูยาสิพัน
 อันใดก็เป็นชายอันใดก็เป็นชื่อ

อวดกำคนป่าเก่าตัวก็สาวสมัย
 ยกทรงเดี่ยวในอันใดก็ดีชื่อ
 ตั้งเครื่องสำอางเขียนตำด้าคือมือ
 ไผ่ป่าบั้นหื้อ ปอดาย

ตัวคนวัยรุ่นยังป่าหุ่อย่างปะเก่า
 ถ้ามีงั้นจริงใส่ลิ้นก้านคอควย
 ได้ยินเขาว่าแต่งว่าโดยเขา

ใส่ลิ้นบั้งคนเฒ่าป่าต้องมาเข้าสมัย
 ฮาใครเห็นว่าไผจะมาอวดมาอ้าง
 มันก็มอกหมาเฒ่าเห่าโดยกันจ้าง

จิม.....

ญ.๑๖, อยู่ถึงวัฒนธรรมการนุ่งกรวยยัง
 สมัยป่าเดี่ยวเขาทองยะกันเกิน
 ป้อจายตะกอนนุ่งเดี่ยวสะดอ
 คนแก่คนเฒ่าร่นราวป้อหม่อน

คนสมัยตะกอนเป็นป่าได้เห่อเหิน
 ป้อป่าเสียตายเงินซื้อของมาย้อง
 มันเป้งแต่นองกับเสื้อด้าหม้อฮ่อม
 มีแผ้วผ้าต้อง มัดแหว

ถึงจะซื้อจะหาภิราคาถูกๆ
 สไปป่าดป่าผ้าชะม้ามัดแหว
 ตัดหยิบคนเดี่ยวป่าเกี่ยวชื่อไผ

ผ้าตอผ้าหูกฝีมือนั้นแจ้ว
 ยังสอนแนะแนวแผ้วลูกแผ้วเต้า
 เป็นว่าไทยจ้วยไทยสืบไว้แต่เก่า

จิม.....

ช.๑๗, สมัยเลื้อหม้อฮ่อมกับเดี่ยวสะดอ
 สมัยป่าเดี่ยวใส่เดี่ยวแลงเดี่ยวลี้
 ของนอกของนารากาแบ่งกว่าไทย
 วัยรุ่นสังคมนิยมยี่ฮ้อ

เมินหลายพ.ศ.ยุคยี่ฮ้อป่าหมี
 ถ้ายี่ฮ้อป่ามีไผตั้งป่าผ่อ
 เป็นฮ้องเต้าไผตั้งป่าต่อ
 ป่าใจยุคสะดอ กังเฮ็ง

ละอ่อนป่าเดี่ยวเล่นคอมเล่นเน็ต
 เป็นว่าเดือนดับจะมาจับเดือนเป้ง
 จำลองศรีเมืองนุ่งไปในสภา

ละอ่อนตะกอนเล่นอีเก็บบ้องเก็ง
 ตีจริงเลื้อกังเฮ็งเป็นนุ่งผ้าบ้าน
 คนเหนือล้านนาตะกอนนุ่งแบบนั้น

จิม.....

ญ.๑๘, เฮาอยู่บ้านใดต้องเอาไฟบ้านนั้น

คนตะกอนจะเอาผ้าเอาเมีย
สมัยป่าเตี๋ยเขาปากลัวผิดผี
เขาเอากันหม่อเขาก็ละกันหม่อ

ถ้าวเฮาเห่หนักล้าวัฒนธรรมจะเสีย
เป็นป่าใจหุบเปี้ยได้เสียกันหม่อๆ
ผีปู่ย่าปู่ยี่มีไหนยังป่าผ่อ
ดิงป่าถามแม่ป้อ ลักกำ

สมัยเมื่อเงินป้ออ้อยแม่หม่อน
สมัยป่าเตี๋ยใครกำเขาก็กำ
ถ้าเป็นตะกอนผีปู่ย่าดิงป่าจ

ป่าใส่ผีเหี้ยก่อนดิงป่าได้ใจได้ตำ
เป็นผีเป็นสาวมันมีไหนเหี้ยเลี้ยง
ต้องเอาเหล่าหัวหมูมาจุมเลี้ยง

จิม.....

ช.๑๙, ตะกอนเป็นไหวผีปู่ย่าปู่ยี่
เจ็บป่วยเมื่อยใช้ต้องได้ไปบน
ปู่บั้นเจ็บหัวยาบัวเป็นผอม
ป่าแก้วเม็กอีเสาดี้แก้วไม้ห้า

ไหวผีเจ้าตี้เจ้าแดนเจ้าหน
มีดิงผีตายโหงมีดิงผีตายฮ่า
ว่าถูกผีปู่จุ่มตีมันตายเป็นฆ่า
ก็ว่าผีปู่ย่า ป่ายอม

ป่าคำจ๊กนมอีฝนยาเอ้ย
ผีปู่ย่ามันบอกว่าป่ายอม
ป่าที่ละอ่อนป่าเตี๋ยเตี๋ยจันปอหาย

ปู่มาตำเตี๋ยเป็นเมื่อยเป็นผอม
ลูจ๊กนมหลานฮ่าผีปู่ย่าป่าสู
ผีปู่ย่ามีไหนเป็นจาโตมันป่าสู

จิม.....

ญ.๒๐, คนตะกอนกลัวผีลั่นหนี่กันฮ่าบๆ

สมัยตะกอนไฟฟ้าป่ามี
लगเตื่อไปไหนเมื่อค้ำเมื่อคั่น
ป่าเตี๋ยป่ามีหันผีมาหลอก

เพราะผีมีอำนาจคนเลยกลัวผี
วันดีคืนดีเจอใส่ผีมาหลอก
ปะผีมายืนลือกลิ้นยาวเป็นศอก
มีกำผีตำมอด มือไว

สมัยตะกอนผีนักใบ้นักบอด
ตะคั่นเจ้านอนผีก็มานอนโตย
ชนคิงปอลูกผีเข้ามาหุบหัว

มีดิงผีตำมอดผีปอบผีโปย
ท่าจะเป็นผีโปยมานอนโตยในห้อง
กลัวแต่ปากลัวชนหัวปอยอซ้อง

จิม.....

ช.๒๑, กลัวแต่ปากกลัวชนหัวปอยยอซ้อง
จะไปอุ้มก้อายก็ใจป่าดี
มีตึงผีต่ายฮ่ามีตึงผีต่ายโง
ผีกะผีพายผีต่ายเป้นเอดส์

ระวังเนื้ออี่น้องจะมีตึงกับผี
โลกนี้มันมีผีสะปะสะเปส
ผีก้อกกะโหล่งผีโพงผีเผต
มันเป้นผีกิเลส บ้ากาม

จะอุ้มถึงผีต่ายสมัยป่าเก่า
ผีต่ายป่าเตี้ยวมันเจริญรอยตาม
ผีต่ายถ้ำกรายเป้นศพ

ต่ายเป้นเหม็นเห่นาคนเฮาได้ห้าม
เฮาป่าได้ห้ามผีต่ายคว่ำหน้า
เขายกใส่รถขี่เข้าป่าจ่า

จิม.....

ญ.๒๒, วัฒนธรรมประเพณีนั้นมามาก่อน
การนั่งการย่องการกินการทาน
เป็นแต่งเป็นย่องตามฮิตบ้านกองเมือง
ใจภูมิปัญญาและความสามารถ

ป้อเฒ่าแม่ม่อนเป็นทำก่อนลูกหลาน
ฮิตเก่าโบราณเฮาป่าห้อมันชาต
ก้านกุ่มรุ่งเรืองมีความเปรี๊ญปราษฎ
เป้นปราษฎของคน โบราณ

หุ่่งผ้าถุงชุดไทยใส่เสื้อแขนสามส่วน
ลั่นก้านดินจึกมรดกโบราณ
เสื้อสายเดี่ยวเชินสายดือ

เสื้อเกาะอกแขนด้วนเป้นป่าหุ่่งกัน
เป้นป่าหุ่่งกันลั่นดินแหวกข้าง
โบราณเขาถือเป้นป่าหุ่่งแบบนั้น

จิม.....

ช.๒๓, กำว่าประเพณีเป้นของดีปี่น้อง
ของใหม่ก็เอาของเก่าก็บ่าลา
คนใหญ่ไปก่อนละอ่อนจะเดินตาม
บ่าใจเป้นผู้ใหญ่ไปใส่สอนลูกเต้า

เฮาจ่วยกันสอต่อสอปกป้องฮักษา
จ่วยกันฮักษาบ่าห้อมันสุนเปลา
บ่าหือเขาประณามหมู่เฮาคนเฒ่า
ตัวเก่าจัดเหล้า ดิงวัน

พระจันทร์ว่าแจ้งป่าเต้าแสงพระอาทิตย์
เรื่องของอดีตบ่าต้องคิดถึงมัน
หลับเด็กลูกเจ๊กันผักยอดปล่าย

เป้นว่าชีวิตมันคือความฝัน
คิดถึงความหลังจะพรังความเศร้า
หลับเจ้าลูกชวายกันผักยอดเก้า

จิม.....

ขอเรื่อง เหล้า ๕ เลือด^{๑๔}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ

๕ กันยายน ๒๕๕๐

(ทำนองหละม้าย)

ช,๑ ไผ่กินเหล้ามอกแก้วที่หนึ่ง
แก้วที่สองแก้วป้อเมียจ้ง
แก้วที่สี่เป็นแก้วหัวโน
แก้วรุ่งรังคือแก้วที่ห้า

ยังมีแถมแก้วคือแก้วที่หก
เป็นแก้วอวดใหญ่เซาะใส่ละกูย
แก้วแก่นนี้เป้นแก้วฉิบแก้วหาย

จิม.....

เป็นว่าเป็นแก้วหน้าจิ้นตำหวาน
แก้วที่สามแก้วแม่เมียด่า
อวดใหญ่อวดโตอวดเก่งอวดกล้า
เป็นแก้วสันพร้าว สันมุย

ตำวันบ่ตันตกไห้ๆ หุ้ยๆ
ลูกเมียให้หุยเต็มจ้องเต็มบ้าน
หม้อเข้าเต้าไฟอันใดปอบค้าง

^{๑๔} ขอเรื่อง เหล้า ๕ เลือด ทำนองหละม้าย

ญ,๒ สุรายาปัดมันออกฤทธิ์นอกขวด
พ่องก็กินแล้วปัดมันว่ามีวา
บางพ่องก็กินแล้วอ้วนจนจำหวน
บางพ่องก็กินเหล้าหนัไผ่ก็ไหว

คนเฮาถอกหวดเมาลงแข้งลงขา
บีดผมบีดสาเป็นขาเป๋ขาไป
บางพ่องก็รำคาญกินแล้วอวดใหญ่
บางรายก็เป็นเต้น เป็นรำ

บางคนก็เมาเหล้าอ้อมใหม่ลื้มเก่า
บางคนบ่อู้ยังถามทำได้กำ
เซ็ดว่าเหล้าผสมอะหยังตั้งใน
จิม.....

บางคนก็เมาเหล้าอู้ต๊บบๆ ต่ำๆ
บางคนก็เสียดังรำคาญจาวบ้าน
ไผ่กินเมื่อใดก็เปลี่ยนนิสัยเมื่อนั้น

ช,๓ น้ำแอลกอฮอล์เปลี่ยนนิสัยคนได้
คนเมืองว่าเหล้าคนไทยว่าสุรา
บางคนกินแล้วปากม่วงจนจำหวน
เป็นว่าเหล้าผสมเข้าด้วยเลือด

ตำนานกล่าวไว้มันออกในปั๊บสา
ประวัติมีว่ามันผสมเลือด
บางคนก็ปากดังชอบพาลชอบเตือด
ตามตีมันออก ต่ำรา

มีตั้งเลือดหมูเลือดงูเลือดนก
คนกินเหล้ามันตั้งเข้าต่ำรา
แล้วแต่ไผ่กินจับเลือดอันใด
จิม.....

มีหั้นครบหมดเลือดก่างเลือดหมา
ตามได้ฟังมาเรื่องสุราน้ำเหล้า
มันจะเปลี่ยนนิสัยไปตามเดิมตามเก่า

ญ,๔ สุรายาเมาเข้าเลือดตึงห้าอย่าง
นิสัยมันเปลี่ยนต่อนกินเหล้าเมายา
บางคนก็กินแล้วชอบเต้นชอบรำ
บางคนก็กินแล้วนอนหลับมึบมึบ

มีแฉวเลือดก่างเลือดหมูเลือดหมา
พ่องก็ชอบเฮฮาพ่องชอบจำชอบอู้
บางคนก็หน้าจ้งชอบรุ่งรังเจ้าหมู่
บ่อู้อะหยัง เทียเลย

บางคนก็กินเหล้าชอบเล่าคนอื่น
บางคนก็อู้นักสามคุได้ไปเลือกเคย
คนตีกินแล้วชอบอู้ใครอู้เหมือนกัน
จิม.....

พ่องก็หมิ่นซึ่งสิ่งนั้งกินเฉยๆ
เพราะข้าเจ้าบ่เกยกินเปียร์ก็กินเหล้า
มันเป็นเลือดอะหยังบอกหื้อฟังเจ้าๆ

- ช,๕ บางคนบ่กินเหล้าอยู่ไหนด็กกักกัก   กินเหล้าไปป๊อปปากแหล่ปากแหลว
เพราะมันกินจับเลือดนกเอี้ยงนกแขว   อุ้งน้กปากแหลวบ่ฟังไผอู้
บ่ได้กินเหล้าดั่งบ่ตักถามไผ   ใส่เหล้าเข้าไปอันใดมันก็อู้
เจ้าหมู่รำคาญเซ่เป็นฟังมันอู้   ไผดั่งบ่อู้ สักคน
- ไผอู้อะหยังมันว่าฟังฮาก่อน   อุ้งคนเดียวบ่อม ๆ เป็นอู้มันบ่สน
เขารำคาญเต็มทีปากันหนีก่าคน   มันดั่งบ่สนหลับตานั่งอู้
เผื่อมันมีน้าด่าบ่หันหน้าไผ   โหะ...ตะก้อมีจาดหลายไผไปไหนบ่อู้
จิม.....
- ญ,๖ คนใดกินใส่ไปจับเลือดนก   กินเข้าไปป๊อปอู้ม่วนจำหวาน
พ่องก็อุ้งน้กคนอื่นบ่รำคาญ   พ่องก็สอนลูกหลานเป็นอย่างป่อง
เมื่อบ่ได้กินดั่งบ่อู้อะหยัง   ถามก่าได้ก่าไผว่าหยังก็จาง
กินเหล้าด่าบ่สนลูกหลานเป็นอย่าง   ลูกหลานก็ยัง บ่ฟัง
- แล้วคนดื่กกินแล้วมาทำเป็นสวก   ต้าดีพักพวกอันนั้นเป็นเลื่ออะหยัง
เตื่อเป็นอู้จาดก่อยมันมาอู้ดั่ง   นิสัยอันตพาลไผบ่บ่อยู่ไกล
อู้ก่าก็จะฆ่าสองก่าก็จะตี   เป็นอู้มันจาดดีมันมาควีเป็นฮ้าย
จิม.....
- ช,๗ คนดื่กกินแล้วมาทำเป็นสวก   บู้บ่แก้วบู้บ่ชวดอันนั้นเป็นเลื่อตหมา
เจ้าหมู่กินกันเป็นสนุกเฮฮา   บ่กอมันเข้ามาเป็นต้าดีต้าต้อย
ก่าชวดเหล้าดื่อกบ่กว่าไผจะลองฮา   แ่นจริงก็เข้ามาฮานี้บ่ไจ้อย
คนกินเหล้าเมาหาเรื่องชกต้อย   มันเป็นนิสัยถ้อย สันตาร
- กินจับเลือดตหมาไผบ่ใครมาซับ   ทำสกปรกกินแล้วซับหัวกัน
อวดเก่งสะปะบ่อดพระอวดยันต์   อ้างบู้อ้างฟังอวดเก่งอวดกล้า
ไผบ่ถ้ามารู้กฏหมู่กฏหมาย   บ่เอื้อยอย่างเมืองไทยนี้มันใหญ่กับฟ้า
จิม.....

ญ,๘ สุราน้ำเหล้าต้อนเมามันม่วน
พ่องโดนยับไปซังกินเข้าดำเข้าแดง
คนเมาเหล้ามันจ่างลิ้มเงาหัว
ขาดสติปัญญาหูต่ามิดบอด

ถ้ากินแล้วมีเรื่องเมื่อลุนมากินแห่ง
มีแต่ความกินแห่งนอนอยู่ในคอก
อะหยังก็บักลั่วแต่เอาตัวบ่รอด
แล้วเอาตัวบ่รอด สักราย

บางคนก็เมาแล้วเดียวไหวเหวอะไหวเว้ง
เดียวไปไหนบ่ผดกัตมากัตไป
พ่องเดียวไปบ่รอดหวนกอดเก้าเสาร
จิม.....

อย่างเดียวตางเป้นตากเป้มตากหงาย
มันกินเลือดอันใดหาตัวบ่อาย
บางพ่องก็เมาหวนต้ามเก้าไม้

ช,๙ ตี้เขากินเมาเดียวเข้าเดียวออก
พ่องก็เดียวตางอย่างเป้นเป้นสะเดา
อันนี้เขาไปกินจับใส่เลือดงู
เตือกก็หวนต้ามเสารไฟฟ้า

ไปไหนบ่รอดกอดต้ามเก้าเสาร
บางคนก็เมาอิงต้ามเสารไฟฟ้า
เป้นดีเอ็นดูบ่ดถอยหลังเดินหน้า
เตือกก็ซึกป่าหญ้า เมืองวาย

กินจับเลือดงูเดียวอย่างงูลอยน้ำ
แข่งไปซาเป้เซมาเซไป
คนใดกินเหล้าจับเข้าเลือดงู
จิม.....

บางคนก็เมาล้าเป้นตากเป้มตากหงาย
เอาไหนบ่ได้ไหนหวนต้ามฮั่วบ้าน
ลองผ่อเตือะสูเดียวอย่างงูลอยน้ำ

ญ,๑๐ คนกินเหล้าอาการมีร่อยแปด
เมาเหล้าปึกบ้านเดียวเข้าตางออกตาง
กินตีปากแต่ไปเมาตีชา
กินจับเลือดงูเดียวเข้าเดียวออก

เดียวกัตงึดกัตงึดเดินหน้าถอยหลัง
ผัดหนผัดขวางเข้าๆออกๆ
ตี้นวามีอว้างปาตัวบ่รอด
ผ่ออย่างงูใต้ คันหา

แล้วคนตีกินแล้วเต็นๆ ฟ้อนๆ
อันนั้นเขากินจับเลือดหยังจา
พ่องก็กินแล้วชอบฟ้อนชอบรำ

ฟังเสียงกล้องเสียงก้องอมเข้าไปหา
ต้ามออกตำราขออ้ายลองอู้
มันเป้นเลือดอะหยังซำก็ยังบ่อู้

จิม.....

ช,๑๑ คนตักกินเหล้าปะใส่เลือดกาง
เมาได้ตักก็ออกกวาดออกลาย
ไต่ยีนเสียงเพลงไต่ตังเต้นตังหก
ดนตรีมีไหนก็ไปวัดไปเต้น

อาการมีแถมอย่างตึงบ่เหมือนไผ
เป็นเส้นดนตรีไหนมันตึงล่นไปเต้น
เป็นแห่งงานศพมันก็ยังบ่เว้น
ผ่ออย่างกางเล่น ป้าวเพย

ตัวบ่สู้ตัวเฒ่าหลังปอก่อง
วัดๆ โยนๆ ตึงบ่สนไผเลย
ไผเต้นอยู่ใกล้ถูกไต้ตืดฮู้ตัง

เป็นเต้นหย่งเต้นย่องไผฮ้องตึงบ่เหย
พ่อนโก่งโก๊ะโก่งโกยแอ่นแอ่นแอ่นแอ
ไผบ่เต้นตวยมันเขาเดือดเหม็นซี้แฮ

จิม.....

ญ,๑๒ เมาเหล้าเต้นรำไต้หวันคำวันคำ
บางคนเตื้อกินเหล้าเมามา
หมุ่นเขาก็กินจับเลือดอันใด
ป้าบอนป้ากุกนอนฮู้บฮู้บฮู้บ

ปะที่หื้อไปเยี่ยะก้านเตื้อดปวดแข่งปวดชา
คันเหมืองคันนากันนอนวฮู้บฮู้บ
พ่องกินนอนหงายปล่อยหมาเลียปาก
พ่องกินฮากฮะหัว คันใด

พ่องกินแล้วตักพ่องกินแล้วจ่ม
พ่องกินแล้วเตื้อดร้อนไวววาย
พ่องกินแล้วเป็นเจ้าฮู้ชีกอร์

พ่องกินงั้จ่มบ่จ่มฮู้ไผ
จับใส่บางรายก็หาเรื่องจาวบ้าน
เสียเมียเต็กปาดคอต้อมันก็ปะค่าง

จิม.....

ช,๑๓ บางคนกินเหล้าเมาเอาจันยู่บ
เตื่อยู่บกลางกองกลิ้งลงฮ้องคู
ฮู้เป็นขึ้นบ้านใหม่แต่งจะไปฮอม
ถอกจตเหล้าฟรีกินแล้วซี้ใส่สาต

ไปไหนบ่ลู้กเพราะกินจับเลือดหมู
นีสัยอย่างหมูป่หนุมนอนนอนสาต
เอาสะตางค์ใส่ซองฮอมเป็นสิบบาท
กินจันสติขาด ดิ่งวัน

กินเอาจันเมาเอาจันยู่บ
หันเป็นกินเหล้าอมเข้าถอกสัน
เตื่อก็ไปยู่บในผามปะล่ำ

ป่าโซป่ากุกยู่บได้เหมือนกัน
กินแล้วก็กานไปยู่บเหี้ยป่าหญ้า
เขาใจละอ่อนهامเอาไปไว้ป่าจ่า

จิม.....

ญ,๑๔ เป็นว่าเหล้านี้มันเข้าหลายเลือด
ฟ่องก็กินแล้วเป็นเอื้อะๆ หาวๆ
บางคนกินแล้วหาเรื่องชกตี
ฟ่องก็เมาเหล้าเป็นหุๆ ให้ๆ

ฟ่องก็กินแล้วเดือดเสียงดังก่าวๆ
ฟ่องตื่นยาวมื่อยาวยื้อเหนียวยื้อได้
ฟ่องก็กินดีฟ่องก็กินฮ้าย
ฟ่องทำเป็นใหญ่ นักเลง

ฟ่องกินแล้วทำใหญ่กับฟ้า
กฎหมายก็ปลั่งทำตัวนักเลง
ใหญ่ไหนบ่ใหญ่ไปใหญ่ใกล้ตะหาร

หันเป็นตัวหน้อยกว่าวางท่าข่มเหง
อวดไปข่มเหงรังแกจาวบ้าน
เสียเขาลุ่มตีมันตำปู้ดตำม่าน

จิม.....

ช,๑๕ เฮาปากันมาขอเรื่องเหล้าห้าเลือด
สุรน้ำเหล้าห้าเมออันตราย
ไฟกินเหล้าซักรถซักรา
สุราสุราบ่ใจยาวิเศษ

เป็นการเปรียบเทียบอุปนิสัย
เป็นถึงแปงกฎหมายห้ามทั่วประเทศ
มันจ่างปาเกิดอุบัติเหตุ
จ่างปาไปหาเหตุ ความเมา

สาวสาวบางคนกินเหล้าเข้าบาร์
ฟ่องเมาได้ตีไปกระทำชำเลา
นีสัยชั่วโฉดได้ติดโต๊ะห้องซัง

เป็นเหตุนำพาไปเสียสาว
เม็กข่มขืนสาวบีบคอแล้วฆ่า
เมาแล้วอันตพาลสังหารถ่อยจ่า

จิม.....

ญ,๑๖ สุราน้ำกลั่นพระท่านได้ห้ามไว้
ไผ่บับญาดิว่าเป็นชาติผู้ดี
พ่องก็กลายเป็นลูกทรีพี
กินจนขาดสติกลายเป็นปิตุฆาต

น้ำเมาเข้าใส่ความอายตึงบ่หมี
ข้าวในทิวีเฮาได้หันบ่ขาด
หันบุพการีไล่ตีไล่ฟาด
เพราะตกเป็นทาส ความเมา

สุราเมลัยอันตรายหลายแบบ
พ่องกินเหล้าชอบลักย่องเบา
พระเจ้าท่านห้ามเพราะว่ามันบ่ดี
จิม.....

พ่องซี้รถแอลไปจนใส่เสาร์
ตกเป็นทาสความเมาเยี้ยะอย่างใดก็ได้
น้ำเหล้าดีกรีของบ่ดีชั่วร้าย

ช,๑๗ สุราเมเฮาได้เตหรีดม้าง
ถ้าคนกินเหล้าอย่าปล่อยเหล้ากินคนกิน
กินมอกแก้แ้วกินมอกแก้ข้า
กินเข้าสังคมบ่หื้ออารมณ์ได้บูด

ศีลพระท่านห้ามมันก็มีเหตุผล
แล้วบ่ซุกซนไปผิดเมี้ยผิดลูก
กินเหล้าต้องยาตำตำราหลักสูตร
กินหื้อมันถูก มันควร

กินน้อยๆ อย่าไปกินหนัก
มอกจอกสองจอกกินมอกสมควร
เข้าสังคมเจ้าหม่อม่วนจำหวน
จิม.....

ถ้ากินล้าดับประสาทกลับขจวญ
บ่หื้อผิดผวนในสิ่งบ่ถูกต้อง
กินแล้วสำราญบ่มีการเดือตร้อน

ขอเรื่อง สุมาคนฟัง^{๑๕}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ : ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

(ทำนองหละม้าย)

(๑) ก่อนตี่จะขอจะขอยอมมือรับ
คนแก่คนเฒ่าตุ้เจ้าพระนาย
ผะดาท่านผู้รู้ครูบาอาจารย์
ก่อนตี่จะขอจะขอยอมมือไหว้

ถ้าบ่อมีงานตี่บ่อได้มาปะ
ท่านตี่เคาะพตีป่าเอากันมาฟัง
เป็นกำทะสิ่งฮามึงคิงกู

.....จิม.....

สวัสดีครับท่านผู้ฟังตี่หลาย
แม่ญิงป้อจายหลายหมวดหลายฝ่าย
มีตี่งท่านกำนันและท่านผู้ใหญ่
ผะดาท่านตี่ได้ มาฟัง

บ่อมีธุระตี่บ่อได้มาหัน
กลัวกำขอมันหลั่นไปเป็นกำบ่อถูกต้อง
กลัวมันบ่อถูกต้องคนฟังปี่น้อง

^{๑๕} ขอเรื่อง สุมาคนฟัง ทำนองหละม้าย

- (๒) กำจ้อยกำซอมันเป็นของบ่อแน่
คนมาฟังวันนี้มีตึงน้อยตึงหนาน
โฆษกนกอุตึงครุตึงหมอ
ถ้าหากกำซอมันบ่อถูกบ่อตืด
- เหมือนหมากินเข้าแจปากยังเป็นเข้าสาร
ครุบาอาจารย์กรรมกำรแก้วัด
ส.จ. ส.ส. อ.ป.ต. ก็นัก
ผมขอโทษครับ ทุกคน
- เฮาเป็นจ่างซออ่องออมันตึงคิด
บ่อหนานบ่อน้อยพระหน้อยชะยม
กำซอมันผิตพลาดเพราะประมาทลาลา
.....จิม.....
- ขอไปตึก ๆ มั่นยอมผิตยอมจัน
คนฟังทุกคนปี้แก้ว้องแก้ว
ขออะหังวันตากับศรัทธากี้แล้ว
- (๓) กำจ้อยกำซอว่ากันไปตึก ๆ
เพราะว่ากำซอมันเป็นกำโวหาร
ขนาดเครื่องบินลอยอยู่ตึงบน
จ้างมีสี่ตีนย่ำบ่าหินยังพลาด
- เอาสมองความคิดมาผสมผสาน
สมองคิดบ่อตันมันก็ต้องผิตพลาด
บางเตื่อยังจันกันกลางอากาศ
เอาแน่นหยังกำปาก กำซอ
- ต่างคนต่างใจต่างคนต่างจิต
ถึงอย่างใดตึงจะตึงใจซอ
กลัวผิตแบบเบ้าฉบับเก่ากำซอ
.....จิม.....
- ต่างคนต่างคิดมันตึงผิตพองบ่อ
ความฮู้บ่อปอกี้จะซอเอาหน้า
เพราะสมองอ่องอ่องจ่างซอมันหัวจ่า
- (๔) กำปากเป็นลชมเป็นปัมแก๊ยาก
ผิตไปแล้วบ่าฮู้ไหนเนอ
จะขอสูมาเตวบุตรเตวดา
เป็นจ่างซอเมาซอล่นโดยปี
- กำสบกำปากจ่างผะลาดปลั่งเปลอ
เป็นนายอำเภอยังฮู้ตักเก๊าฮู้
เลื้อวัดเลื้อวาเจ้าแดนเจ้าตี้
บางทีก็เอา บ่ตัน
- ฝ้ายไกรหันกันกันตึงฮูก
กำจ้อยกำซอว่าตามโวหาร
โบราณว่าลชมจ่างมาก่อนฝน
.....จิม.....
- ถ้าซอบ่าถูกขออะโหลสิกรรม
จับบางกำมันบ่าถูกตึง
แต่ฝนกับลชมจ่างตวยกันฟ้าฮ้อง

(๕) หมูปุ่นคันทนาหมาจ่างล่นลัด
ปะมาโทมัจจุโนปะทัง
หมาซี้เห่ามันตึงบ่บ
ขอสูมาแผนวสวาตุ้เจ้า

ขอในงานวัดกลั้วบาปกลั้วกรรม
สูมาคนฟังคนแก่คนเฒ่า
หมาซี้ขบมันตึงบ่เห่า
ดีเป็นฮู้เหลือเฮา ก็มี

อ้อยนอนทรายปล่ายมันจ่างลัม
จ่างขอป่าม่วนคนฟังก็ลูกหนี
แผนลักเข้าคร้วเซาะกินหัวปล่าท

แทะเข้าตัมชูดบ่าวหัวศรี
ขอกำบ่าดีคนฟังป่าหนังไกล
เหมือนน้ำพริกน้ำปูเซาะจุหาหน่อไม้

.....จิม.....

(๖) กำจ้อยกำขอมมีแต่ฟ่องเล่นฟ่อง
จ่างขอเก่งป่าเต้าจ่างขอตัง
คนซี้ฮู้ปะคนซี้ลม
ขนาดรยยนต์มีตึงครชตึงเบรก

เหมือนถั่วกับจันยังพึดต้ำกัน
ป่าเจื้อคนฟังลองได้สังเกต
เมื่อมันมีผลมันต้องมีเหตุ
ยังเกิดอุบัติเหตุ จนคน

บางวันสมองดีบางที่สมองตีบ
ขอสูมาครุบาพระสงฆ์
วะจี้กรรมมังมะโนกรรมมัง

คิดหยักก็จู้กว่าหยักจั้น
ศรัทธาทุกคนปี้แก้วน้องแก้ว
ขออะโหลสิกรรมจ่างขอก็แล้ว

.....จิม.....

ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๑)^{๑๖}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๙ เมษายน ๒๕๕๐

(ทำนองเพลงอื่น)

๑) จู๊ตะใจยะติ
เป็นประเพณียิ่งใหญ่
จะได้กะเกียมมาลาดอกสร้อย
เมื่อถึงยามปีใหม่เมือง

มันถึงประเพณีปีใหม่
เกี่ยวกับปีใหม่ ปิ่นเมือง
พร้องตึงส้มป่อยงามเหลือ
แสนจะรุ่งเรืองชาวผ่อง

๒) วันที่สิบสามเมษา
ปากันไชโยให้ร้อง
เอาผ้าออกซักออกตาก
กำระกีนีติดตัว

ตำมออกไนโหราเป็นวันสังขาล่อง
ได้เกียมตึงครอบ ตึงครว
แล้วไปสระเกล้าดำหัว
เอาน้ำส้มป่อยเจ็ดขว้าง

๓) แล้วมากวาดบ้านผั้วเฮือน
ผั้วตึงปิ่นเฮือนและบนบ้าน
ต้นอนสุดซาผ้ากั๊
ผ้าปูตื้นนอนหมอนใบ

หื้อมันรุ่งเรืองสะอาดสะอาด
ตลอดฮ้านหน้า เฮือนไฟ
เอาออกชะล้างหมดไส
ซักหื้อหมดไสเหลือเก่า

^{๑๖} ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๑) (ทำนองเพลงอื่น)

- ๔) วันที่สิบสี่เมษา
แต่งดาอาหารน้ำเข้า
จะได้ห่อดาเข้าหนมเข้าต้ม
เกี่ยมตังของกินของตาน
มันเป้นวันดาหรือว่าวันเนา
เกี่ยมตังของกิน ของตาน
อาหารผลส้มควหวาน
พร้อมตังห่อหนึ่งจิ้นไก่
- ๕) แล้วไปเข้าวัดชนทราย
แล้วนุ่งผ้าใหม่คร้วใหม่
วันนี้ห้ามแจ่งห้ามดำ
ตามประเพณีครรลอง
ตึงญึงตึงจายหน้อยใหญ่
ทำจิตผ่องใส เรืองรอง
โบราณว่าปากจ่างเป้นหนอน
เป้นฮ้องว่าเป้นวันเนา
- ๖) วันที่สิบห้าวันพญาวัน
ผีป่วน่าตายตายเฒ่า
บ่ว่าผีอะภูลุนเหง้า
เมื่อปีใหม่แก้วมาตึง
ปากันไปตานขันน้ำขันเข้า
และผีตายเฒ่า เน่าเมิน
ต้องตานขันเข้าไปตึง
แล้วไปดำหัวป้อแม่
- ๗) ลวดไปดำหัวครูบาอาจารย์
ญาติตระกูลตังป้อตังแม่
เกี่ยมตังเข้าตอกดอกไม้
ผ้าต้องสะไบวัดตา
ป้อน้อยป้อนานผู้เฒ่าผู้แก่
ตี้เฮานับถือ กั้นมา
เอาใส่ตึงจิ้นและปล้ำ
เลื้อผ้าและน้ำสั้มป่อย
- ๘) วันที่สิบหกปากปี
เกี่ยมตังของกินและน้ำสั้มป่อย
หื้อตอกไปกับปีเก่า
ตามฮืดโบราณครรลอง
ตามประเพณีมาค้อย
ไปส่งเคราะห์บ้าน เคราะห์จ้อง
บ่หื้อมันเคร้ามันหมอง
เป้นต้องขึ้นตัวตังสี่
- ๙) หื้ออยู่สวัสดิ์พัฒนามงคล
จิตใจเบิกบานเป่งกวี่
หื้อได้ลั้งตี้เฮาชอบ
หื้อได้มีใจค้ออำนวย
สุขสมประสงค์เต็มตี้
บ่มีเคราะห์หาม ยามชวย
เงินคำเต็มกอบเต็มก้วย
หื้อเคราะห์ตกตวยปีเก่า

๑๐) ประเพณีปีใหม่สงกรานต์ เจ็นฮิตคนเฒ่าป่าเก่า มีความสุขใจยิ่งแล้ว พ่องก็เห็บดอกเอื้องเงิน	สืบตำมโบราณแบบเ้า ปากันสับยันต์ สองเจิง เมื่อปีใหม่แก้วมาถึง มันยังมาเป็งปีใหม่
๑๑) พ่องปากันไปก่อเจดีย์ทราย พ่องเล่นรดน้ำปีใหม่ พ่องก็ไปสร่งน้ำพระ นี่คือจาริตประเพณี	ตึงญิงและจายหน้อยใหญ่ พ่องสร่งน้ำธาตุ เจดีย์ หื้อใสเป่งวะดีดี สืบเป็นของดีมาก่อน
๑๒) ขอหื้อหมู่เฮาตั้งหลาย หื้อได้ซื้องานขายคล่อง หื้อได้อยู่สุขเหมือนเจ้า จะดูต่างกิ่นต่างตาน	อยู่สุขสบายใส่อง ทำสิ่งถูกต้อง กองธรรม มีเข้าเต็มแล้วเต็มฉาง สมกับปอนงามปีใหม่

ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๒)^{๑๗}

(ทำนองเพลงอื่น)

๑, สิบนิ้วขอยกมือยอ ต่อมตีเฮาได้สิบไว้ เป็นประเพณีเก่าเกื้อ เหนือว่าปีใหม่ได้ว่าสงกรานต์	ก่อนจะฟังขอปีใหม่ เรียกว่าปีใหม่ สงกรานต์ เฮาได้ต่อเจ้าสิบสาน แสนจะเรื่องงามชาวผ่อง
๒, วันที่สิบสี่เมษา ปากันไชโยโห่ร้อง ฤกษ์งามยามดีผ่องแผ้ว เป็นวันมหาสงกรานต์	เป็นฮ้องว่าวันสังขารล่อง ดังสนั่นก้อง เนืองนันต์ วันปีใหม่แก้วสุขสันต์ หนังสือตำนานเป็นบอก
๓, ปีเก่าผ่านไปแถมหน ต่อมในหนังสือเป็นบอก เจ็ดกวาดบนเสื่อหลองเข้า (ข้าว) ปากันชักผ้าชักครว	ปีใหม่มงคลได้มาจุจอด หื้อได้เฝียวครอบ เฝียวครว แล้วไปสระเกล้าดำหัว หื้อได้ใสงามเหลือเก่า
๔, วันที่สิบห้าเมษา เตรียมดาอาหารน้ำเข้า ต่อมคนมะเก่าเล่าว่า เตรียมห่อเข้าต้มควาหวาน	มันเป็นวันดาหรือว่าวันเนา ตีเฮาจะเอา ไปตาน วันนี้ห้ามแจ่งด่ากัน เอาเป็นของตานปีใหม่

^{๑๗} ขอเรื่อง ประเพณีปีใหม่ (๒) ทำนองเพลงอื่น

- ๕, เตรียมตึงเข้าตัมเข้าหนม
เตรียมตึงผลหมากผลไม้
สะปะของตานทุกเยื่อง
แลงมาเข้าวัดชนทราย
- เตรียมตึงห่อหนึ่งจิ้นไก่
เตรียมตึงจ่อหน้อย ตุงใจ
ล้วนแต่เป็นเครื่องปัจจัย
ก่อเป็นเจดีย์พระธาตุ
- ๖, วันที่สิบหกพญาวัน
เข้าวัดทำบุญตักบาตร
ใจยะผะกุลหงุนเหง้า
หยาดน้ำหมายตานไปเติง
- หื้อแบ่งใจงามสะอาด
ตานผีต่ายเก่า เน่าเมิน
ต๋องตานขันเข้าไปเถิง
กุศลจะได้ปักแผ่
- ๗, แล้วมาเตรียมครอบเตรียมครัว
ครูบาอาจารย์เฒ่าแก่
ฮักษาประเพณีไว้
เป็นการกตัญญูฮู้คุณ
- หื้อไปดำหัวบ้อแม่
ผู้เกยเผื่อแผ่ การุณ
บ่หื้อมันได้หายสุน
ผู้มีพระคุณทุกท่าน
- ๘, วันที่สิบเจ็ดปากปี
จะได้ส่งเคราะห์เลาะบ้าน
ไล่เคราะห์ตักต้ามปีเก่า
ตกไปหมื่นวาบันวา
- มันเป็นวันดีใสสว่าง
ตั้งเคราะห์ต่าง ๆ นานา
อย่าได้กลับเข้ามาหา
ตกไปกล้างนากล้างไต้
- ๙, ปี๊ดเคราะห์ตัวหน้อยตัวหลวง
ตั้งเคราะห์ตัวลายตัวโง้ง
เสร็จแล้วไปสร่งน้ำพระ
เมื่อปีใหม่แก้วมาใจ
- ตกใส่สะตวงแล้วهامไปส่ง
จ่วยกันهامส่ง ออกไป
เป็นการชำระจิตใจ
หื้อแบ่งจิตใจสดชื่น
- ๑๐, อยามเมื่อปีใหม่มาถึง
มีความสุขตึงยามนอนยามตื่น
ตั้งนี้ต่อวันไปหน้า
หื้อท่านอยู่ดีกินล้ำ
- ฮื้อเบี่ยหาเงินหื้อได้วันหมื่น
สุขตึงเมื่อคืน เมื่อวัน
ขอหื้อก้าแม่่นชายหมาน
สมกับปอนงามปีใหม่

ขอเรื่อง ประเพณีล้านนา^{๑๘}

แต่งขอโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

(ทำนองเพลงฮื้อ)

๑, ประเพณีล้านนา สืบเจนป้อเฒ่าแม่ม่อน ถือกันมาเป็นของเก่าเกื้อ ประเพณีคือสามัคคีธรรม	เฮาสืบกันมาแต่ก่อน มาถึงยุคปัจจุบัน มันเป็นความเจือร่วมกัน เหมือนกันทั่วไปทุกภาค
๒, ภาคกลางเหนือใต้อีสาน ประเพณีตึงมีทุกภาค ปฏิบัติตามหลักท้องถิ่น เป็นดียึดเหนี่ยวทางใจ	ได้ปฏิบัติกันบ่ขาด บ่ขาดบ้านใด เมืองใด บ่เคยหมดสิ้นสูญหาย ประชาชนไทยน้อยใหญ่
๓, กันถึงเดือนเจ็ดเมษา เล่นน้ำสงกรานต์ปีใหม่ มีการดำหัวผู้เฒ่าผู้แก่ สรงน้ำพระเจ้าครูบา	ประเพณีล้านนามาควย หมู่เฮาจะได้ เฮฮา ขอปอนป้อมแม่หื้อปกปักฮักษา สืบทอดกันมาบ่ขาด

^{๑๘} ขอเรื่อง ประเพณีล้านนา ทำนองเพลงฮื้อ

- ๔, เตรียมตั้งอาหารหวานคาว
หื้อได้ทำใจสะอาด
เกียมดาห่อหนึ่งจิ้นไก่
ปล่อยนกปล่อยปลาลงในสายชล
คนหนุ่มคนเฒ่าทำบุญตักบาตร
กำปากหื้อเป็น มงคล
ผลไม้เข้าต้มเข้าหนม
ทุกแห่งหนเล่นรดน้ำปีใหม่
- ๕, ประเพณีปีใหม่สงกรานต์
เสร็จจากประเพณีปีใหม่
เดือนแปดก็ถึงแบบบัว
ตามจารีตฮีตคนล้านนา
เขาได้สืบทอดใจใส่
ดีหมู่เขาได้ สืบมา
ดีคนบะเก่าแก่เฒ่าฮักษา
สืบมาบ่เคยได้ขาด
- ๖, เป็นประเพณีนิยม
ไหว้สาอัฐิสารีริกธาตุ
เกิดมาเป็นลูกจาวบู๊ต
เพราะองค์พุทธะชินวร
งานมงคลสงฆ์น้ำรอยพระบาท
ขององค์พระบาท บวร
ใจบริสุทธิ์ต้องฟังคำสอน
ทรงเตสโปรดสอน จาวโลก
- ๗, เพราะว่าเดือนแปดเหนือเป็ง
พระโพธิสัตว์ประสูติบนโลก
มีงานสงฆ์พระธาตุ
ศาสนาพุทธเขาได้เจือในธรรม
เป็นวันพระองค์บำเพ็ญประโยชน์
ตรัสรู้ และปรินิพาน
คนไทยทั้งชาติปากันสืบสาน
สืบเป็นตำนานของเก่า
- ๘, ปากันตักบาตรทำบุญ
เสร็จประเพณีเดือนแปดเดือนเก้า
คนโบราณจะทำนาปลูกข้าว
ปากันทำไฮ้ไถนา
เป็นการบำรุงศาสนาพระเจ้า
จะเข้าฤดู ทำนา
ถึงเวลาไถล้เข้าพรรษา
ทำตามลัทธิมาอาชีพ
- ๙, สมัยคนโบราณล้านนา
ตั้งแต่ในสมัยอดีต
เป็นมีน้ำใจผายแผ่อ
ปลูกข้าวเอามือเอารวัน
เป็นอยู่กันมาตามฮอยตามฮีต
ของคนบ่เก่า โบราณ
เอื้อเพื่อซึ่งกันและกัน
ตลอดถึงการเก็บเกี่ยว

๑๐,	การทำนาเป็นกึ่งไ้แสงควาย ละอ่อนสมัยบ่จ้างปลูกจ้างเกี่ยว ข้าวดีเขากินภู่คาบ ู้จักการรถชุดรถไถ	บ่มีรถไถเหมือนสมัยบ่เดี๋ยว บู่้จักเคียว จักควาย บู่้ว่ามันมาจากดีไหน ควันพิขยังทำลายธรรมชาติ
๑๑,	ถึงวันเข้าพรรษามาชำระจิตใ้ เข้าวัดทำบุญตักบาตร มืงานด้านก้วยสลากพัตร ถึงเดือนเกียงเป็งก็ได้ออกพรรษา	พังธรรมวินัยหื้อใจสะอาด ก้าจนพระศาส สดา ทุกวาทุกวัดจัดกันแน่นหนา สืบทอดกันมาสมัยเก่า
๑๒,	หน้าทอดกฐินสามัคคี เฮาได้สืบสานเจนโบราณปะเก่า มีตึงกฐินหลวงกฐินราษฎร์ หลังออกพรรษาหนึ่งเดือนพอดี	เป็นประเพณีเก่าเหง้า เจนพระพุทเจ้า ยังมี บ่เกยได้ขาดสักปี เป็นประเพณียิ่งใหญ่
๑๓,	เดือนยี่เป็งก็จะลอยกระทง เป็นประเพณียิ่งใหญ่ เป็นการสู่มาคงคาแม่น้ำ แห่แห่นขบวนกันมา	ได้สืบดำรงตึงภาคเหนือภาคใต้ ลอยกระทงใน ธารา ดีหื้อความชุ่มช้ำตึงคนตึงปล้า เจียงใหม่ล้านนาไฟตึงบ่เต้า
๑๔,	คนตะกอนโบราณ อยู่ตามวิถีแบบบ้า เป็นได้หลับเด็กลูกเจ้า แจ้งมาปล่อยงัวปล่อยควาย	เป็นอยู่โดยกันตามฮีดกองของเก่า มีแพวเล้าหมู แห่ลงควาย บ่ใจมัวเมาลูกชวาย ออกไปกินหญ้ากลางโต้ง
๑๕,	หมูป่อจ่ายเป็นไปเยีเย่ก้าน เมื่อวันทำงานกลางโต้ง หาปูหาปล้าใส่ช้อง เป็นตึงบ่อยู่บ่ตาย	แม่ญิงอยู่บ้านเอาข้าวไปส่ง ค่ำมาดักตุ้ม ดักไข เหลือกินก็เก็บเอาไปขาย เมื่อคีนก็ไปส่งกบส่งเขียด

- ๑๖, เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน
ไผ่ผัดกวนระเบียบ
ก่อนจะเอากันเป็นผัวเป็นเมีย
เป็นมีความฮักศักดิ์ศรี
มีความผูกพันกันแบบเรียบ ๆ
แหกฮึดผัดประเพณี
ป้อจายต้องได้เสียผี
ยึดหลักความดีเป็นใหญ่
- ๑๗, เป็กตุ๋บวชพระกินแขกแต่งงาน
ประเพณีเป็นของยิ่งใหญ่
เฮาเป็นคนเมืองกินพริกกินเกลือ
อย่าได้ทิ้งขว้างตุ้มลา
ปอยเข้าสังฆานขึ้นบ้านใหม่
ได้เอาใจใส่ สืบมา
ประเพณีเมืองเหนือควรได้ฮักษา
จ่วยกันฮักษาของเก่า
- ๑๘, ป้อแม่ปิตตำมารดา
เฮาเกิดเมื่อลุนเป็นลูกเป็นเต้า
เป็นมรดกจากบรรพบุรุษ
อย่าหลงกระแสนสังคม
ท่านได้สืบกันมาแต่เล่า
ควรจะผ่อเผ้า ดำรงดี
เฮาต้องสืบสานตามจุดประสงค์
ลดค่านิยมประเพณีเก่า

ขอเรื่อง ผู้สูงอายุ^{๑๙}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

(ทำนองเพลงอื้อ)

๑, มนุษย์คนเฮาเกิดมา ทุกคนเฮามีบุญมาเกิด เกิดมาแล้วบ่เมิ่นก็แก่ ชีวิตหมุนเวียนเปลี่ยนไป	เป็นหื้อฉายา ว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ ได้เป็นมนุษย์ ญิงจาย จากแก่ก็เจ็บแล้วตาย เจ็บเป็นสบายสนุกม่วนใจ่เศร้าโศก
๒, ชีวิตคือสิ่งจำแลง ทุกอย่างล้วนอุปโลก มันเปลี่ยนแปลได้สะปะ เปลี่ยนไปตามบทตามต่อน	เฮาได้ยืนแสดงบนเวทีโลก ในโลกบ่มี แน่อน เหมือนองค์พุทธะท่านสอน ในโลกละครโรงใหญ่
๓, อายุสิบปีอาบน้ำบ่หนาว อายุสามสิบบ่อดบ่หนาว อายุสี่สิบทำงานอย่างฟ้าผ่า หกสิบนี้เริ่มออกลาย	ชาวปี่เป็นบ่าวสาวบ่ก่าย ไปไหนแคล้วคล่อง ว่องไว อายุห้าสิบสาวด่าบ่เจ็บใจ เสียงไอปอดดังฟานโครก

^{๑๙} ขอเรื่อง ผู้สูงอายุ ทำนองเพลงอื้อ

- ๔, อายุเจ็ดสิบอดอกอดใจ
ความดันเบาหวานมะโหก
จิตใจห้วงไปสะปะ
แปดสิบเข้าไปอยู่ได้ด้วยบุญ
ร่างเป็นตีพักโรค
อยู่ไหนเศร้าโศก อาดูลย์
ห้วงลูกห้วงหลานห้วงใจจะชะกุล
เสียงจากบุญก็ปีกบ้านเก่า
- ๕, อยู่เรื่องคนเฒ่าหรือผู้สูงวัย
เมื่อมีอายุร่างกายเริ่มเฒ่า
เปลี่ยนตั้งอารมณ์ความคิด
อารมณ์ปรวนแปรอ่อนไหว
จะเก็บกายบอกเล่า
คนเขามีการ เปลี่ยนไป
เปลี่ยนตั้งระบบจิตใจ
มักขึ้นน้อยใจคนอื่น
- ๖, สมองชี้หลงชี้ลืม
จ่างเป็นลมจ๊กลมตื่น
พ่องเป็นมะโหกกันปู้ด
ปู้ดก็ปวดแข้งปวดขา
นอนเมื่อคืนหลับๆ ตื่นๆ
บิดก็แข็งลึง มือชา
พ่องลมมะเล็งคุตออกต่ำ
พ่องเจ็บปะบ้ำหัวเข้า
- ๗, พ่องก็เป็นคนชี้จ่มรำคาญ
พ่องก็เป็นอารมณ์ซึมเศร้า
ร่างกายหมดแสงอ่อนล้า
กิดหลังลมกั้งขึ้นบน
บ่มีความจำได้ใหม่ลืมเก่า
บ่ชอบไปเข้า สังคม
โรคภัยก็เรียงหน้าถาถม
เมาหัวเป็นลมต่ำมืด
- ๘, พ่องเป็นโรคเก๊าถิ่นเข้าถิ่นขา
นั่งแล้วลุกจ่างเป็นหน้ามืด
สะปะกู๋อันป็นร้อย
คนสูงวัยต้องได้ระวัง
พ่องเป็นมือชาพังฟิด
ต้องอึดกินหยัง บ่ล้า
มันจ่างติดสอยฮ้อยต่ำม
ดูแลเรื่องสุขภาพ
- ๙, ทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย
หมั่นออกกำลังกายบ่ขาด
ดูแลระบบขับถ่าย
กินอาหารหือเป็นเวลา
ผู้สูงวัยบ่ควรประมาท
สามครั้งต่อ สัปดาห์
บ่หือต้องใส่ได้มีปัญหา
อาหารคุณค่าห้าหมู่

- ๑๐, อาหารบ่ควรกินควรเอา
ผู้สูงอายุกควรศึกษาฮู้
กินแต่อาหารดีมีประโยชน์
หื้อหมั่นไหวพระสวามนตร์
- ๑๑, เมื่อสุขภาพจิตผ่องใส
สุขะอนามย์จิตใจสดชื่น
หื้อทำจิตใจสดใสรุ่งเรือง
ดูประเภทตลกขบขัน
- ๑๒, ออกกำลังกายด้วยการทำงาน
ยามไต่ร่างกายอาเพศ
สู้สึกอ่อนเพลียเหมื่อยล้า
พักผ่อนดูหนังฟังเพลง
- ๑๓, หมู่เฮาลูกหลานดังหลาย
จ่วยหมั่นดูแลผ่อเฝ้า
เฮาต้องยอมฮับสภาพ
คนเฒ่าอารมณ์อ่อนไหว
- ๑๔, อยู่กับคนเฒ่าควรหื้อความสำคัญ
ใจใส่ดูแลทุกก้อย่าง
ต้องคอยห่วงใยสละปะ
อาหารกับเข้างายตอน
- สาม ล.เนอเฮาคือเหล่าาบหลู้
หมั่นเข้าหาเข้าหมู่ สังคม
หักห้ามอารมณ์บ่หื้อได้โกรธหลง
ทำจิตอารมณ์หื้อสดชื่น
- สุขภาพกายก็ราบรื่น
อย่าสร้างความขมขื่น กัดตัน
ด้วยการฟังเพลงดูหนัง
เข้าวัดฟังธรรมฟังเต๊ส
- เป็นกิจกรรมงานอดิเรก
หื้อหมั่นสังเกต ตัวเอ็ง
มีความเชื่อใจจำบ่กล้าบ่แก่ง
อย่าไปตั้งกฎเกณฑ์ตัวเก่า
- หื้อหมั่นแบ่งใจไหลหาคนเฒ่า
อยู่กับคนเฒ่า สูงวัย
คนเฒ่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงจิตใจ
ลูกหลานอย่าได้เหินห่าง
- ท่านเป็นพระอรหันต์ในบ้าน
รวมทั้งการกิน การนอน
อู้จ้าวาทะถนุถนอม
หื้อได้อาหารใจใส่

ขอเรื่อง พระลอ ลาปอย^{๒๐}

แต่งโดย พ่อครูจันทร์ตา เลาคำ : ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

(ทำนองพระลอ)

๑.   เถิง....คำมาแล้วแม่แฮ้วสองสาย
          ศรัทธาตั้งมวลตี้มีส่วนเกี่ยวข้อง
          จ่างปี่จ่างซอจะขอลาไป
          มันถึงเวลาตัววันกำบแก้ว
          วันหน้ามีงานก่อยปะกันก็ได้

          จะขอลาไปจากวงศ์ไยปี่น้อง....
          เจ้าปี่เจ้าน้องมากปวงหลวงหลาย
          เหตุสุดวิสัยแสนอาลัยยิ่งแล้ว...
          อู้แล้วตึงบ่ ชื่นกำ
          แสนดีอาลัย...ล้ำหนา
๒.   ตัว....นาฏน้องขอยกมือสา
          ป้อน้อยป้อนานคนฟังต่างบ้าน
          เฮาซอกันมาปอตัววันแลง
          ขอบคุณแม่ครัวเลี้ยงเฮาจันต๋อย
          เหลียวผ่อนาฬิกาจันปอสะดุ้ง

          ญาติมิตรอวอาศรัทธาหลายล้ำ...
          วันหน้ามีงานก่อยปะกันแถม
          เอาใจแฟนป้ออู้แม่อู้...
          ซี้ป้อมป้อล้อย ลงพุง
          งานบุญของท่านม่วนเหลือ

^{๒๐} ขอเรื่อง พระลอ ลาปอย (ทำนองพระลอ)

๓. วัน...หน้าก่อนเฮาก่อยปะกัน
เจ้าภาพต้อนรับจ้างชออย่างอี
ไค่มาอนแสมสัปปี้สั๊กเดือน
วันหน้ามึงงานบ่ต้องได้จ้าง
หนาก่อนหน้าใจบ่ไค่ปี้สั๊กหน้อย
- ถ้าว่าบ่จ้างชอหมู่...
เกยไปหลายตี้ ตี๋อื่นตึงบ่เหมือน
แม่บ้านแม่เฮือนฮับต้อนดีเจ้ล้า...
จะมาชอก้า บ่ตาย
สีด้ามอยแม่...ฮ้างหนา
๔. โอ....กาสนหน้าบุญมีบ่ตาย
เป็นว่ากำลบล้างสมกำอ้าง
ขอฝากเอาไว้เสียงปีเสียงชอ
ของเก่าโบราณจ่วยกันสืบซ้อ
กิ่นตานงานปอยจ่วยกันสืบสร้าง
- ล้างได้ฝากหว่ายไว้กับแข่งจ้าง....
ถ้านายเป้นจ้างข้าจะรับเป้นชอ
งานจ้างงานชอตึงบ่ปอเดือตร้อน...
สืบหื้อละอ่อน ได้กอย
ของโบราณเก่าแต่เนอ
๕. บุญ...จ๊าดแล้วได้ตานดินกำ
แก้งอ่อมน้ำหนัแม่ครัวบ้านนี้
หยังมาก็ตียากจะจากลาไกล่
ก็ตียากจะปี้กไปกิ่นน้ำพริกดีบ้าน
บ่ใจจะมาฮู้จำฟุ้ยอ
- ได้ผาณะนาปะกันจ๊าดนี้....
ยะกิ่นเลียงตึงลำถุกใจ
แสนอาลัยหาแม่ครัวเจ้ล้า..
มันมาไกล่ห่าง ชาววา
ลาศรัทธาป้อแม่หนา
๖. ลา....เจ้าภาพเก่าป้อน้อยป้อหนาน
ขอลาทุกคนตึงหนุ่มตึงเฒ่า
ลาตึงผามชอแบ่งไว้จ๊าดงาม
เสร็จการเสร็จงานบ่ได้ยาบยั้ง
เวลาบ่ปอก่อยปะกันวันหน้า
- ศรัทธาคนฟังตีมาตะเจ้า....
ท่านสวาตีเจ้าแก้วตาดำจารย์
แต่งประดับผามติดแผวสายรุ้ง
ลาคณะกลุ่ม ฟังชอ
บทนี้ขอลาแล้วเนอ
๗. ขอ...ป็น้องอยู่ดีกิ่นหวาน
อยู่สุขสบายตึงหนุ่มตึงเฒ่า
สะปะตุ๊กซสะปะโคสสะปะโรสสะปะกัย
เคราะห์ห้ามยามชวยอย่าดวยเกี่ยวข้อง
หื้อได้เป้นเศรษฐีเงินมีเต็มบ้าน
- มากมีเงินค้ำมั่งมูลตุนเต้า....
กิ่นเข้าหวานปากเกี้ยวหมากหวานใจ
อย่าได้มาใจศรัทธาป็น้อง
หื้อป็น้องมีใจค จ้อยดี
สุขจิ้นเจยบานล้าหนา

ขอเรื่อง นักโทษเรือนจำ^{๒๑}

แต่งโดย : พ่อครูอินตา เลาคำ : ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

(ทำนองพระลอ)

- ๑,   คน...หลายหมู่เข้าไปอยู่ด้วยกัน   ตีในเรือนจำอ่านปันอ่านร้อย
บางฟ้องโต้หลายบางรายโต้ห้อย   ฟ้องถูกเหล็กฮ้อยติดโซ่เป็นสาย
บางฟ้องโต้หนักไปฆ่าคนตาย   ติดชาวปีปล่ายมากมายเหลือล้น
- บางฟ้องโต้ซึ่งบางคนโต้ปัน   จับใส่บางคนโต้ข่มขึ้นสาว
บางฟ้องก็ลักขึ้นบ้านย่องเบา   บางฟ้องก็วิ่งราวสะตึกสร้อยแม่กำ
บางฟ้องใจหารตุตันเก่งกล้า   ฆ่าเมียตัวเก่า ก็มี
จิตใจคนเฮามันเป็นอย่างอี   มาปูนดีหึงดแต่เนอ
- ๒,   กำ...ว่าคู่เป็นดีซึ่งโจร   ดัดสันดานคนทำผิดชั่วร้าย
ทำผิดอาญากฎหมายบาปได้   เป็นผู้ดีหรือไพร่ยาจกเศษฐี
บางคนนั้นทำผิดแล้วหนี   ไปได้สิบปีปักคั่นปอกว้าย
- ตำหนวดได้หันเขาหันยับได้   ติดกระแจ่มือไว้ยูเข้าห้องขัง
กฎหมายบังคับเป็นตัดสินความ   ต่อมอาญาศาลติดนานเนิ่นจำ
ความชั่วท่วมหัวเอาตัวเป็นขี้ข้า   ในข้อบังคับ นายคุม
มีเงินท่วมหัวเอาตัวปอกุ้ม   ตักขี้หนังโงมเปลาว่างหนา

^{๒๑} ขอเรื่อง นักโทษเรือนจำ (ทำนองพระลอ)

- ๓,   บาง...คนนั้นดุแก่งเหลื่อหลาย
          พ่องตัดไม้ซุงไม้สักเป็นห้าม
          ตั้งกันเป็นแก่งรวมกลุ่มกันหลาย
          พ่องฮับซื่อของโจรหมู่คนเขาฮู้
          พ่องจวนเจ้าหมู่สี่คนสี่ขา
          พ่องปอแขวนคอตายละเมียเป็นหม้าย
          ละลูกละเมียหือหมองอยู่บ้าน
          เจ้าเป็นฮู้แจ่งซอกกล่าวหา
          ไปอยู่ห่างนาจวนกันเล่นพ้าย
          โตษร้ายตายฆ่า ตะราง
          มาเสียใจใหญ่แต่หนา
- ๔,   บาง...พ่องนั้นยักยกเงินเขา
          ปล่อมลายเซ็นเบิกเงินนายห้าง
          ยับส่งขึ้นศาลพ่องตำสำนวน
          ลูกเมียมาหันปอเป็นฮ้องเป็นไห
          ที่บ้านตีนาลากมาจำนำ
          ทำทุจริตคิดบ่ถูกต้อง
          เป็นว่าเลื้อตั่วว่าพระเจ้า
          ฮู้เงินมาไถเอาไปประกัน
          ซี้โลกซี้ฮู้กัมเลยจ้องก้อง
          ตกอยู่ห้องแห่ง ความเมา
          เลยมานั่งง้อมเขา ลูกซัง
- ๕,   คน...พวกนี้เขาเกยมีกรรม
          นกเขาตองเขาพองจับได้
          จาตินี้ชีวิตกรรมได้สนอง
          พ่องหักขาบแล้วเอาซังในซ้อง
          บางคนนั้นเล่ากรรมเก่ามีจริง
          เตวดาก็มาจ่วยบ่ได้
          ติดคอกซังแดนบ่ได้หันบ้าน
          ยับเอาหนักเอี้ยงคำมาเลี้ยงซังไว้
          นกแลซ้าฮ้ายปากได้อย่างผีสอน
          เลยถูกจำจองในตารางคอกล้อม
          กรรมเลยสตั๋นต่อสันฮอยตั้น
          ล่ำมโซ่อกลิงมัดติดกิ้งไม้
          กรรมเก่าไล่สรัย ตวยแดน
          ตามอาญาสั่ง แต่หนา

๖, แจ้ง...เมื่อเจ้าเป็นเปิดห้องซัง
คนกุมคองงานไหลกันมาโต้
จับบางพ่องนั้นผ่อหน้าสงสาร

เสียงเจือกเหล็กดังอยู่หั้นละโล
มาจ่วยเป็นโป้คุมไปเยี้ยะการ
หุ่นฮ่างสังขารเหมือนผีเสียบไม้

บางคนมาผ่อมผ่อหั้นปุมหั้นไล่
พ่องลบลีสู่จับกลุ่มผ่อสาว
จับบางคนโดนทามโป้ชี้
แต่มีได้เงินวันปันได้คำวันลิม

หนังหุ้มห่อไว้เหลือกาเชี่ยวชาญ
หั้นนายคุมสะทาวพังลูกเหล็กลี
โทษนี้เหลือบ่า เหลือคิง
ก็บยินดีจิมแต่เหย

ประวัติผู้แต่ง โดยสังเขป
พ่อนูอินตา (จันทร์ตา) เล่าคำ
นายกสมาคมสืบสานตำนานปี่ซอ เชียงใหม่

ประวัติส่วนตัว

ชื่อจริง นายอินตา เล่าคำ
ชื่อในการแสดง พ่อนูจันทร์ตา เมืองพร้าว
ชื่อบิดา นายสุข เล่าคำ ชื่อมารดา นางแสง เล่าคำ
อายุ ๖๕ ปี เกิด วันศุกร์ ที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๖

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ ๘๑/๑ บ้านพระเจ้านั่งโก้น ม.๑๐ ต.ดอนแก้ว อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
๕๐๑๘๐ โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๒๒๑๘๗, ๐๘๙-๕๕๖-๖๙๖๗ อีเมล prochanta@hotmail.co.th

ประวัติการทำงานโดยย่อ

- เป็นแกนนำจัดตั้ง ชมรมสืบสานตำนานซอ จังหวัดเชียงใหม่จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ เม.ย ๒๕๔๕ ปัจจุบันนี้มีสมาชิกทั้งหมด ๑๕๖ คน และได้จดทะเบียนเปลี่ยนเป็นสมาคมสืบสานตำนานปี่-ซอ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๓ ก.ย. ๒๕๔๘
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานชมรมสืบสานตำนานปี่ซอ ๒ สมัยติดต่อกันมา และได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมสืบสานตำนานปี่-ซอ ๓ สมัย
- เป็นหัวหน้าคณะละครซอ “คณะดาวล้านนา “ จัดตั้งเมื่อปี ๒๕๔๒
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกองทุนครูภูมิปัญญา โสณเสียนสืบสานล้านนา เชียงใหม่ ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกองทุนสวัสดิการศิลปินปี่ซอ จังหวัดเชียงใหม่
- เป็นวิทยากรสอนการขับซอพื้นเมืองให้กับโรงเรียนต่างๆ ทั่วภาคเหนือ

ผลงานสำคัญ/ผลงานเด่นที่สร้างชื่อเสียง

- แต่งบทซอยักษ์ดาเตียว / เหวดดาตaylor / พุทธะทำนวย และอื่นๆ อีกมากมาย

ประกาศเกียรติคุณ/รางวัลที่เคยได้รับ โดยย่อ

- โล่เชิดชูเกียรติ พร้อมประกาศนียบัตร รางวัลวัฒนคุณาธร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๖๐
- เชิดชูเกียรติ พร้อมเกียรติบัตร ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๘ ประจำปี ๒๕๖๐
- โล่เชิดชูเกียรติ พร้อมเชิดชูเกียรติ และเกียรติบัตร รางวัลผู้ใช้ภาษาไทยถิ่นดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๔ จากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม
- โล่เชิดชูเกียรติคุณ สาขาศิลปินดีเด่นจังหวัดเชียงใหม่ สาขาศิลปะการแสดง ด้านการแสดงดนตรี และขับซอพื้นบ้านล้านนา ปี ๒๕๕๕ จากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ
- โล่เกียรติยศ เพชรราชภัฏ-เพชรล้านนา จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ สาขาผู้ทำคุณประโยชน์ทางวัฒนธรรม ปี ๒๕๕๐
- และ ฯลฯ